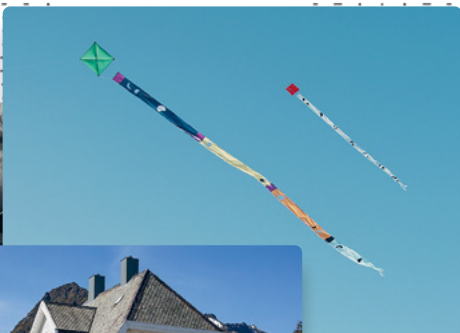

GNISTSAMBANDET

LIAF SPARKS 2024

GNISTSAMBANDET

LIAF SPARKS 2024

KOLOFON/IMPRINT

Denne publikasjonen gis ut i forbindelse med Lofoten internasjonale kunstfestival 2024: *Gnistsambandet*/This publication coincides with Lofoten International Art Festival 2024: *SPARKS*.

Kurator/Curator
Kjersti Solbakken

Direktør/Director
Marianne Hultman

Produsent/Producer
Berte Tungodden Ynnesdal

Teknisk produksjonsleder/
Head of technical production
Hans Christian Skovholt

Formidlingsleder/Head of
Mediation
Janna Thøle-Juul

Kommunikasjonsleder/
Head of Communication
Christopher Brautaset

Øvrig stab ved Nordnorsk
kunstnersenter/Other Staff
at North Norwegian Art Centre
Torill Østby Haaland,
Adriana Alves, Ieva Zule,
Agnete Tangrand, Marianne
Stokland, Solveig Elise
Nordvik, Bente Tønsager,
Linn Knutsen

Teknisk team/Technical team
Joseph Geir Helland,
Ole Harboe Øverdahl,
Amalie Holthen, Michiel
Jansen, Jona Kleinlein,
Isak Bernstein Leikanger,
Michal Sykora

Technical Supplier
Jorma Saarikko, Olian
Mema, Pro Av Saarikko Oy

Internasjonal pressebyrå/
International Press Agent
Margaret London

Formidlere/Mediators
Kristina Junttila, Kristin
Risan, Vebjørn Hagene
Thoe, Janna Thøle-Juul

LIAF-los

Veronika Bilonozhka,
Anastasia Stepanova, Majd
Jalal Alturmani, Enna Thøle
Juul and Antonia Sophie
Schramm

Veiledere LIAF-los
Janna Thøle-Juul,
Christina Lande

Mat/Food
Truman Chance,
Agnete Tangrand

Reisebyrå/Travel Agency
Travelnet

LIAF kunstnerisk råd/
LIAF Artistic Advisory Board
Sigrid Høyfosslett Bjørnbæk,
Marianne Hultman, Sabrina
Van der Ley, Hanne
Hammer Stien, Kjetil Berge

Dokumentasjon/Documentation
Kjell Ove Storvik,
Christopher Brautaset,
Nordnorsk kunstnersenter

Oversettelse/Translation
guidebook
Arlyne Moi, Chris Monsen

Grafisk design/Graphic design
Parabol Studio

Fonts
Focal by Commercial Type
HAL. Repost by HAL
Typefaces

Paper
Scandia 2000 Smooth
Natural 150grs
Holmen Trend 80grs

Trykk/Print
TS Trykk

ISBN
978-82-93989-07-3

Omslag krediteringer/

Cover credits
Ellisif Wessel, *Midnattsol
over Bøkfjorden*. Courtesy
of Grenselandmuseet/the
Borderland Museum

Astrid Ardagh, still
from *On Air*, 2024

Elle-Hånsa/Keviselie/Hans
Ragnar Mathisen, *North-
Norwegian Roller Blind*,
1993.
Photo: Kjell Ove Storvik

Sørvågen Radio, 1906.
Photo: Worm-Petersen,
Severin. Norsk Teknisk
museum/the Norwegian
Museum of Science and
Technology

Sørvågen Radio,
photographer unknown.
Courtesy of
Sør-Troms Museum

Jackie flying her kite
Bonjour Yves Klein in
the sand quarry in
Fontainebleau Forest 1970,
Photo: Jean-Louis
Bloch-Lainé

Jackie Matisse kite tails over
Svinøya, photo: Christopher
Brautaset/North Norwegian
Art Centre

Cable work in Lofoten.
Unknown photographer
and year. Courtesy of
LM Ericssons historiska
arkiv, Centrum för
Näringslivshistoria

Sørvågen Radio,
photo: Kjell Ove Storvik

INNHold / CONTENTS

Kunstnerliste/List of Artists	2-3
Takk til/Acknowledgements	4-5
Forord/Foreword	6-7
Kuratortekst/Curatorial Introduction	8-13
Kart/Maps	14-17
Arenaer/Venues	18-22
Kunstverk og kunstnere/Artworks and Artists	23-81
<i>Island Eye Island Ear, Lofoten 2024</i>	82-87
Formidlingsprogram/Public Programming	88-89
Åpningshelgen/Opening Weekend	90-91
Verksteder/Workshops	92-93
Gjesteopphold/Visiting program	94-97
Skoleformidling/Mediation for Schools	98
LIAF-los/LIAF-Pilots	99
Metode Vol.3	102-105
Vågan Historielag/History Club	106
Finissage/Bodø Art Week 2024	106
Satelittprogram/Satellite Program	
Live fra/from Sørvågen Radio	107
NÖUA	108-111
Festspillene i Nord-Norge	112-113
Tilknyttet program/Related program	
<i>Distribusjonskanaler/Lines of Distribution</i>	114-115
Om LIAF/About LIAF	116-117
Svolvær og/and Lofoten	118
Kuratert av/Curated by	119
Støttet av/Supported by	120

KUNSTNERE / ARTISTS

Astrid Ardagh
Ayo
Birgit Hagen
Cuthwulf Eileen Myles
Dávvet Bruun-Solbakk
Elisabeth Brun
Elise Macmillan
Elle-Hánsa/Keviselie/
Hans Ragnar Mathisen
Flis Holland
Ilija Wyller
Kameelah Janan Rasheed
KINOBOX
Ruth Aitken &
Sarah Schipschack
Lilla Georgine Hansen
Livingstone Office for
Contemporary Art - LoCA
Anawana Haloba,
Kabila Kyowa
Stéphane, Banji Chona,
Bwanga 'Benny Blow'
Kapumpa, Pungwe
Listening - Memory
Biwa & Robert Machiri

Michael Tsegaye
Monica Edmondson
Morten Torgersrud
+ Ellisif Wessel
NODES Collective
(Elisabeth Brun, Ivar
Kjellmo, Gusztáv
Hámos, Katja Pratschke,
Nicole C. B. Pedersen,
Rune Mikkelsen)
NORDTING/
Amund Sjølie Sveen
Simen Engen Larsen
Siri Hjorth & Sebastian
Makonnen Kjølås
Sissel Solbjørg Bjugn
Sørfinnset Skole/
the nord land
Viktor Bomstad &
Magnus Holmen
Wong Kit Yi

*Island Eye Island Ear,
Lofoten 2024:*
You Nakai,
Norimichi Hirakawa,
Kei Komachiya,
Hiroko Kimura-
Myokam,
Hirofumi Nakamoto,
Katsuya Ishida,
Daisuke Funato og
alle fra/and all from
SIAF LAB.,
Jacob Kirkegaard,
Robert Monnier &
Gill Eatherley,
Margaretha Åsberg
Rådgivere/Advisory
board:
Phil Edelstein,
Composers Inside
Electronics og/and
Julie Martin,
Experiments in Art and
Technology (E.A.T.)
*Island Eye Island Ear
1974 opprinnelig utformet
av/originally conceived by*
David Tudor for
Knavelskär, Sverige, i
samarbeid med/in
collaboration with
Billy Klüver,
Julie Martin,
Fujiko Nakaya,
Margaretha Åsberg
og/and Jackie Matisse

KINOBOX Program:
Ruth & Alexander,
Liv Strand,
Valentina Alvarado
Matos,
Two Moon July,
regissert av/directed
by Tom Bowes

TAKK TIL / ACKNOWLEDGEMENTS

SAMARBEIDSPARTNERE / CROSS-INSTITUTIONAL PARTNERSHIPS

- Sørvågen Radio/Museum Nord
- Stiftelsen Gamle Å
- Skrova Fyr
- Svolvær Kunstforening
- Trastad Samlinger–Nasjonalt Senter for Outsider Art, Sør-Troms Museum
- Manddalen Husflidslag
- NØUA
- Nordlandsmuseet–Bådåddjo/Buvvda Musea
- KINOBOX
- Livingstone Office for Contemporary Art–LoCA
- SIAF-LAB.
- Experiments in Art and Technology (E.A.T.)
- Composers Inside Electronics
- Metode/ROM for kunst og arkitektur
- The Kitchen
- Sørfinnset Skole/the nord land
- Filmkunstskolen i Kabelvåg
- Grenselandmuseet/The Borderland Museum
- Vågan Historielag/Vågan History Club
- Festspillene i Nord-Norge
- Bodø 2024
- Worliding Northern Art (WONA) UiT
- The Oulu Museum of Art
- Vågan Havnevesen KF
- Árran Julevsáme guovdásj
- Hallingdal Museum/Stiftelsen Buskerudmuseet
- Stiftelsen til fremme av Birgit Hagens kunst
- Kristiania University College
- Gjøreredit
- Svolvær skole
- Montez Press Radio
- Lofoten Art Open
- Halv ti på torsdag–Dama di/Pott og Panne AS
- Vågan bibliotek
- Vågan kulturskole
- Alti Svolvær
- Cetho Eiendom
- Sentrumsgården i Svolvær

STØTTESPILLERE / SUPPORTING PARTNERS

LIAF og Nordnorsk kunstnersenter mottar driftstilskudd fra Kulturrådet, Fylkeskommunene i Finnmark, Nordland og Troms, samt Vågan kommune.

LIAF and North Norwegian Art Centre receive operational support from the counties of Finnmark, Nordland and Troms and the municipality of Vågan.

LIAF 2024 har mottatt prosjektstøtte fra/has received project support from:

- Kulturrådet/Arts Council Norway
- KOROs Lokalsamfunnsordning (LOK)/KOROs Art Programme for Local Communities (LOK)
- Samfunnsløftet–SpareBank 1 Nord-Norge
- Bodø 2024
- EU-Japan Fest
- Bildende Kunstneres Hjelpesfond–BKH/The Relief Fund for Visual Artists–BKH
- Mondriaan Foundation
- Bergesenstiftelsen/The Bergesen Foundation
- Sasakawa Foundation
- Fritt Ord/The Fritt Ord Foundation
- Utenriksdepartementet/Norwegian Ministry of Foreign Affairs
- Konstnærnsnämnden
- Goethe Institute Norway
- Nordisk Kulturkontakt/Nordic Culture Point
- Finsk-Norsk Kulturinstitutt/The Finnish-Norwegian Cultural Institute (FINNO)
- Norsk-Finsk Kulturfond/The Norwegian-Finnish Cultural Foundation
- Office for Contemporary Art Norway (OCA)
- Music Norway

The Royal Norwegian Consulate General in New York

Norske ambassader i/Norwegian Embassies in:
London, Beijing, Haag/the Hague, Tokyo, Paris, Stockholm, København/Copenhagen, Roma/Rome

En festival er en kollektiv innsats og involverer mange mennesker. I tillegg til kunstnere, samarbeidspartnere, støttepartnere og bidragsytere, vil kurator Kjersti Solbakken og festivalteamet også takke alle privatpersoner og organisasjoner som har bidratt til festivalen med alt fra utveksling av kunnskap og inspirasjon til tilrettelegging av program-aktiviteter og hjelp med praktiske og logistiske spørsmål.

A festival is a collective effort and involves many people. In addition to the artists, collaborators, supporting partners and contributors, curator Kjersti Solbakken and the festival team would also like to thank all individuals and organizations for their contribution that spans from exchange of knowledge and inspiration to facilitating program activities and helping out with practical and logistical questions.

FORORD / FOREWORD

AHOY, HALLO, PRONTO

Med telefonen oppsto behovet for en tydelig hilsen for å vise at man var klar til å motta en innkommende telefonsamtale. Alexander Graham Bell, som var den første til å patentere telefonen, foreslo å bruke det nautiske ropet «ahoy» som en hilsen. Ropet hadde blitt brukt til sjøs siden 1700-tallet for å hilse eller trekke oppmerksomhet til noe på avstand, som i uttrykkene «land ahoy!» eller «skip ahoy!». Thomas Edison foreslo å bruke «hallo» i stedet. Den første telefonboken, utgitt i USA i 1878, inneholdt instruksjoner om å svare med et «fast og muntert hallo». Hilsningsfrasen «ahoy» vant aldri terreng på land, men brukes fortsatt til sjøs, om enn i mer uformelle sammenhenger. «Hallo» brukes fortsatt i dag både for å fange noens oppmerksomhet, for å uttrykke overraskelse og for å svare på telefonen.

Italienerne svarer på telefonen med «pronto», som betyr «klar». Hilsningsfrasen dateres tilbake til da samtaler ble koblet manuelt av en telefonoperatør. Når linjen var klar for en samtale, kunngjorde operatøren dette til mottakeren som svarte med «pronto» for å signalisere at de var klare til å begynne samtalen. Italieneren Guglielmo Marconi, en pioner innen trådløs kommunikasjon, regnes som en av de viktigste oppfinnerne av radioen. I mai 1897 sendte Marconi den første trådløse kommunikasjonen over åpent hav (fra Lavernock Point til Flat Holm-øya i Wales Lavernock Point) på en avstand på 6 kilometer. Meldingen lød «klar» (are you ready). Jeg er usikker på om meldingen ble sendt på engelsk eller italiensk, men i mitt hode hører jeg et tydelig «pronto». I 1901 ble den første meldingen sendt over Atlanterhavet.

Lofoten var det første stedet i Nord-Europa for Marconis trådløse kommunikasjon. Sørvågen radiotelegraf startet sin virksomhet i 1906 og spilte en viktig rolle i å forbedre kommunikasjonen for fiskeflåten i området. Og det er nettopp i Sørvågen Radio, i dag en del av Museum Nord, at den 18. utgaven av Lofoten internasjonale kunstfestival tar sitt utgangspunkt. Kjersti Solbakken, kurator for LIAF 2024, valgte dette stedet for å vise hvordan telekommunikasjon har påvirket den teknologiske, sosiale og kulturelle utviklingen i Lofoten og koblet området til resten av verden.

Sammen med et bredt spekter av partnere og støttespillere er LIAF 2024

AHOY, HELLO, PRONTO

With the invention of the telephone, there was a need for a standard greeting to indicate that people were ready to receive a phone call. Alexander Graham Bell, the first to patent the telephone, suggested using the nautical hail 'ahoy' as a greeting. The term had been used at sea since the 1700s, either to greet or draw attention to something seen at a distance, as in the phrases 'Land ahoy!' and 'Ship ahoy!'. Thomas Edison suggested using 'Hello'. The first telephone book, published in the USA in 1878, contained instructions about answering with a 'firm and cheerful hello'. The greeting 'ahoy' never came to be used much on land, but it is still used at sea, albeit in more informal contexts. 'Hello' is still used today to capture someone's attention, to express surprise and to answer phone calls.

The Italians answer a phone with 'pronto', which means 'ready'. The greeting dates back to when phonelines were connected manually by a telephone operator. When a line was open for a call, the operator informed the receiver, who answered with 'pronto' to signal that all was ready for the conversation to begin. The Italian Guglielmo Marconi, a pioneer in wireless communication, is considered one of the most important inventors of the radio. In May 1897 he transmitted the first wireless message across the open sea (from Lavernock Point to Flat Holm Island in Wales Lavernock Point), a distance of 6 kilometres. The message was 'Are you ready'. I am uncertain whether this was in English or Italian, but my mind's ear hears a clear 'pronto'. The first time a wireless message was transmitted across the Atlantic Ocean was in 1901.

Lofoten was the first place in Northern Europe to use Marconi's wireless communication. Sørvågen Coastal Radio Station began operating in 1906 and played an important role in improving communications for fishing fleets in the area. And it is precisely Sørvågen Coastal Radio, today a part of Museum Nord, that serves as the starting point for the 18th edition of Lofoten International Art Festival. Kjersti Solbakken, curator for LIAF 2024, chose this place in order to show how telecommunications have influenced the technological, social and cultural development in Lofoten and connected the area to the rest of the world.

en del av et levende nettverk av midlertidige koblingslinjer. Gjennom kunst, tekster, samtaler, gjesteopphold, samproduksjon, kollektive tilnærminger og tverrinstitusjonelle partnerskap viser LIAF 2024 hvordan kommunikasjon kan se ut i dag.

Kurator Kjersti Solbakken har frem til nå fungert som sentralbordoperatør. Hun har gjort klar linjene for alle de samtaler som har foregått i forkant av festivalen. Nå er tiden inne for mottakerne, oss, å gjøre seg klar for å ta imot og starte samtalen. Jeg vet i hvert fall at jeg er klar. Er du?

Hjertelig velkommen til LIAF 2024!

Marianne Hultman
Direktør Nordnorsk kunstnersenter

LIAF 2024 works with a wide range of partners and supporters to create a vibrant network of temporary connections. Through art, texts, conversations, artist residencies, collaborative productions, collective approaches and inter-institutional partnerships, LIAF 2024 shows what communication can look like today.

Up until now, Solbakken has functioned as a switchboard operator. She has cleared the communication lines for all the conversations that have taken place in advance of the festival. Now the time has arrived for us – the receivers – to prepare ourselves to engage in the conversations. I know at least that I'm ready. Are you?

Welcome to LIAF 2024!

Marianne Hultman
Director North Norwegian Art Centre

SIGNALET FRA SØRVÅGEN / THE SIGNAL FROM SØRVÅGEN

Et kornete svart-hvitt-fotografi av en ukjent fotograf viser en kvinne som sitter på en krakk med ryggen vendt mot kameraet. Hun sitter foran et trepult, omgitt av en rekke teknologiske enheter, antenner, radiosender og mottaker, kabler og ledninger. Over henne henger en parafinlampe og ved siden av, en servant på et stativ. En tekst på bildet sier «Sørvaagen - Lofoten. Traadløs telegrafstation.» Fotografiet tilhører Sør-Troms museum og ble en gang trykket som postkort.

Årets utgave av Lofoten internasjonale kunsthøst tar utgangspunkt i et lite hus på Sørsvågen, sørvest i Lofoten. Tegning fra 1914 ble tegnet av Georgine (Lilla) Hansen (1872-1962), regnet som Norges første kvinnelige arkitekt med egen praksis. Arkitekt Gro

A grainy, black-and-white photo by an anonymous photographer shows a woman sitting on a stool with her back to the camera. She sits at a wooden desk and is surrounded by technological paraphernalia: antennas, radio transmitters, receivers, cables and electrical cords. Above her head is a kerosene lamp, and to the far left, a washbasin on a stand. The caption says "Sørvaagen - Lofoten. Wireless telegraph station". The photo belongs to Sør-Troms Museum and was once printed as a postcard.

This year's edition of Lofoten International Art Festival (LIAF) has as its starting point a little house in Sørsvågen, south-west in Lofoten. The telegraph building from 1914 was designed by Georgine (Lilla) Hansen (1872-1962), the

Sørsvågen Radio. Photo: Worm-Petersen, Severin, Norsk Teknisk Museum

Lauvland har uttalt at Lilla Hansens forhold til naturen var preget ved en stedstilpasning som vitner om en åpenhet for naturens variasjoner og foranderlighet og hun skal ha vært kjent for å introdusere praktiske løsninger som inkluderte alt fra skiboder og lekeplasser til norsk arkitekturhistorier første hjørnevindu.

Den hvitmalte bygningen bærer historien til Sørsvågen Radio og Lofotlinjen - 170 km sjøkabler og landlinjer som utgjorde landets første telegraflinje utenfor telefonnettet, og som ble ferdigstilt i midten av oktober 1861. I løpet av de lange kalde vintermånedene da det årlige Lofotfisket fant sted, ble den midlertidige forbindelsen etablert mellom de ni fiskeværene: Skrova, Brettesnes, Svolvær, Ørsvåg (senere flyttet til Kabelvåg), Henningsvær, Steine, Ballstad, Reine og Sørsvågen.

first Norwegian woman to establish her own professional architectural practice. The architect Gro Lauvland has claimed that what characterises Hansen's architecture is its adaptation to the specific site and how it bears witness of an openness to nature's variations and changeability. Hansen is also known for introducing practical solutions that include everything from ski storerooms and playgrounds to the first corner window in Norwegian architectural history.

The white clapboard building tells the story of Sørsvågen Radio and the Lofoten Line - the 170 kilometres of sea cables and landlines that comprised Norway's first telegraph line outside the main tele-network. It was completed in mid-October 1861. During the long and cold winter months, when Lofoten's annual fishing season was underway, a temporary con-

nection was set up between the nine fishing communities: Skrova, Brettesnes, Svolvær, Ørsvåg (later moved to Kabelvåg), Henningsvær, Steine, Ballstad, Reine and Sørsvågen.

The Northeast Arctic cod, called skrei, is a migratory fish. It swims from the Barents Sea to Lofoten to spawn. For countless generations, fishing boats from all over Norway have flocked to Lofoten during the fishing season from January to April. The fish are one of Norway's most important exports, and it is the fish that have linked Lofoten to the rest of the world. For the fishing communities, it was of inestimable value to be able to send and receive information about the movements of the fish. Also vital was the ability to give warning of dramatic changes in the weather whilst working in the dark and biting cold conditions. But the outer islands of Røst and Værøy were too far away to lay an undersea cable; what is more, such a cable would need to cross one of the world's strongest maelstroms.

The Norwegian engineer Hermod Petersen had, like many others, kept abreast of the Italian Guglielmo Marconi's experiments with wireless telegraphy across the English Channel in 1899. Thanks to Petersen's initiative, in 1903, after various attempts and experiments, wireless messages were successfully sent between Sørsvågen and Røst. The messages were initially sent only in one direction because there was only a receiver on Røst. But the story is that one man, out of sheer excitement, hopped in a boat and rowed all the way from Røst to Sørsvågen - a stretch of 60 kilometres across the dangerous maelstrom - to bring the news: the signal from Sørsvågen had crossed the Lofoten mountains, crossed the maelstrom and been picked up in Røst by the over 50-metre-tall wooden mast. There was exhilaration when the rower drew near the shore and shouted - *We heard you! We heard you!*

Three years later, in 1906, Northern Europe's first wireless spark-gap communication was established between Sørsvågen and Røst. It was the second in the world, preceded only by the Italians the year before. A framed sign on the turquoise walls inside the building, now a museum, states the fact: - *Number two in the world!*

ANKERFESTE

Lofoten internasjonale kunsthøst har i år fått tittelen *Gnistsambandet* og består av et tyvetalls kunstprosjekter spredt utover en rekke lokasjoner. De fleste er plassert rundt omkring i Svolvær under festivalmånedene, men festivalen består også av et omfattende satelittprogram som involverer tidligere, nåværende og kommende utstillinger og arrangementer som du kan lese mer om i denne guideboken. Det at festivalen ikke har faste lokaler, men heller tar i bruk arenaer som blant annet en gammel metodistkirke, et båtværksted, en oppslagstavle på et kjøpesenter eller en havneterminal, gjør at kunsten tvinges ut i en offentlig

ANCHORAGE

The 2024 edition of Lofoten International Art Festival is entitled *SPARKS*. It consists of some twenty art projects

sfære. Dette kan selvsagt være en krevende øvelse, men for å sitere det sosiale kunstprosjektet *Sørfinnset Skole/the nord land* som deltar på årets festival – En

Cable work in Lofoten. Unknown photographer and year. Courtesy of LM Ericssons historiska arkiv, Centrum för Näringslivshistoria.

kopp gir ti tilbake. Lofoten internasjonale kunstfestival har heller ingen fast by. Akkurat som skreien, vandrer den mellom de gamle fiskeværerne. Dette kan gjøre det utfordrende å finne den, om du ikke har et gnistsamband som hjelper deg å navigere i ukjent farvann. LIAF 2024 har heldigvis en gjeng stødige LIAF-løser som kan hjelpe besøkende å finne veien både frem til kunsten og inn i de mange lagene som hvert eneste verk i utstillingen kan by på.

Årets hovedutstilling er lagt til Svolvær og de ulike arenaene som er valgt tegner samlet opp en historisk reise gjennom mange ulike sentrum som har eksistert i Svolvær: fra Svinøya til Havneterminalen, via den gamle handlegaten til nyere kjøpesentre.

Forberedelsene til festivalen har bestått av en rekke gjesteopphold, verksteder, tekstproduksjon, utstillinger og andre aktiviteter som har foregått flere områder i Lofoten, men også andre steder i regionen og ulike deler av verden. Et langsiktig mål for *Gnistsambandet – LIAF 2024* har vært å kunne skape meningsfulle møter som leder til nye relasjoner mellom mennesker og ulike små og store samfunn. LIAF 2024 har ikke hatt et mål om å sette sammen en tematisk utstilling, men har heller søkt å bruke Lofotens telegrafhistorikk som et verktøy for å undersøke hvordan man kan lage en internasjonal utstilling i det langstrakte område som øyriket Lofoten utgjør i dag.

Et mål med årets festival har vært å

spread across several locations. Most of the projects are in and around Svolvær during the festival month, but LIAF also has an extensive satellite programme that

includes earlier, current and up-coming exhibitions and events that you can read more about in this guidebook. The fact that the festival has no permanent premises – this year it uses venues such as an old Methodist church, a boat workshop, an announcement board inside a shopping centre and a port terminal building – means the works of art are forced to enter the public sphere. This can of course present challenges, but to quote the social art project *Sørfinnset School/the nord land – One cup gives ten in return*. Lofoten International Art Festival also lacks a fixed base. Just like codfish, it travels between the old fishing villages. This might make it a bit challenging to find, at least if you don't have a spark-gap communication network to help you navigate in unfamiliar waters. LIAF 2024 fortunately has a group of able pilots (LIAF-løser) who can help you find your way, both to the art and into the many facets of each work in the exhibition.

This year's main exhibition is in Svolvær, and the arenas that have been chosen coalesce to offer you a historical journey through many different centres that have existed in Svolvær: from Svinøya to the Port Terminal, via the old shopping street to more recent shopping centres.

Preparations for the festival have involved a number of guest visits, workshops, text production, exhibitions and other activities. These have taken place at several places in Lofoten but also other places in the region and in different parts

strekke biennaleformatet både i tid og i rom for å kunne tilrettelegge for kunstproduksjon og samarbeid, men også for å kunne romme prosjekter hvor forskning, arkiveringspraksiser og formidlingsgrep skal kunne finne sin form.

Festivalen har beveget seg langt utenfor kommunegrensen med en serie ankerfester i alle de nordligste fylkene. LIAF 2024 inngår i et stort nettverk av tverrinstitusjonelle samarbeider med små og store partnere som har vært fullstendig avgjørende for å kunne realisere kunstneres prosjekter, men også for festivalen som helhet. Noen av samarbeidene har vært påbegynte samtaler som har blitt videreført og forsterket. Andre dialoger er nyetablerte forhold som forhåpentligvis kan få langsiktige ringvirkninger også etter festivalens slutt.

Å SKRIVE PÅ AVSTAND

I den svenske mobilleverandøren Erikssons arkiver kom jeg over en serie bilder som visstnok skal dokumentere arbeidet med Lofotlinjen, uten at jeg har klart å verifisere dette. I fotografiene trer det materielle håndverket i arbeidet med telegrafforbindelsen frem og Lofotlinjen forvandles til en gigantisk vev i landskapet. Gjennom kilometervis av tråder, tvunnet sammen til ledninger og kabler, løper bokstaver midlertidig omgjort til prikker og streker i et kodet språk.

Mennesker har til enhver tid konstruert ulike systemer for å kommunisere over avstand. Noen av de tidligste overførte svært enkle meldinger ved bruk av vardebrann eller røyksignaler, senere benyttet man signalfagg eller semafor. Vi kommuniserer med gester. Vi roper i skogen hvis vi mister noen av syne og vi

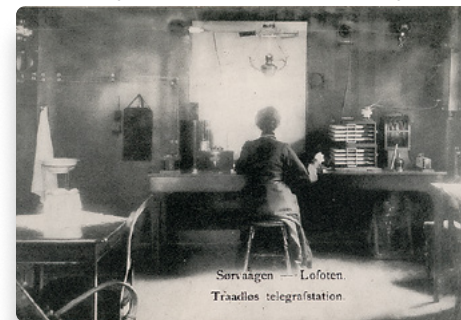
of the world. A long-term goal for *SPARKS – LIAF 2024* has been to create meaningful encounters that result in new relationships between people and communities, both large and small. LIAF 2024 has not tried to create a theme-based exhibition but has chosen instead to use Lofoten's history of telegraphy as a tool to find out how it might be possible to create an international exhibition in the far-flung region of Lofoten's archipelago.

One goal for this year's festival has been to stretch the biennial format in both time and space in order to facilitate artistic production and collaboration, but also to include projects in which research, archival practices and mediational strategies can find their form.

The festival has moved far beyond the municipal boundary with a series of anchor points in all of Norway's most northerly counties. LIAF 2024 is part of a sizeable network of small and large collaborating partners, and without these institutions it would neither have been possible to realise the artists' projects nor the festival as a whole. Some collaborations are based on pre-existing dialogues that have been carried forward and strengthened. Other dialogues are newly established relationships that hopefully will have long-term ripple effects also after the festival ends.

WRITING AT A DISTANCE

In the archives of the Swedish telephone-maker Eriksson, I found a series of pictures that appear to document work on the Lofoten Line. I have not been able to verify this, but in the photos, what comes to the fore is the material handicraft involved in turning the Lofoten Line

Sørvågen Radio, photographer unknown. Originally printed as a postcard. Courtesy of Sør-Troms Museum.

legger igjen små lapper, tegn eller stein for å overføre beskjeder. Med den elektriske telegrafen, som Samuel Morse utviklet gjennom begynnelsen av 1800-

into a gigantic network in the landscape. Running through many kilometres of wires, twisted together to create cords and cables, there are letters temporarily

tallet ble morsealfabetet innført. Selve ordet telegraf stammer fra gresk med bestanddelene *tele*, som betyr *avstand*, og *graphein*, som betyr *å skrive*, og som sammensatt beskriver temmelig nøyaktig hva telegraphen skapte rom for, nemlig *å skrive på avstand*.

Gnistsambandet – LIAF 2024 består av stemmer fra mange ulike disipliner og generasjoner med forskjellig bakgrunn. Filmskapere, poeter og musikere deltar side om side med kunstnere fra det visuelle feltet. Festivalens omfattende nettverk omfavner også forskere, mentorer, formidlere, skribenter, kuratorer og en

Cable work in Lofoten. Unknown photographer and year. Courtesy of LM Ericssons historiska arkiv hos Centrum för Näringslivshistoria.

rekke kollektiver, institusjoner og konstellasjoner. Prosjektet har blitt til gjennom samtaler, meldinger, korrespondanse og kommunikasjon som har foregått over ulike videokonferanseplattformer, dokumentdelingsverktøy, på telefon, e-post og meldingsapper, på mobilnettverk og med god og dårlig wifi-dekning. Dialogen har foregått på kryss og tvers av landegrenser, tidssoner og språk. Festivalen har samtidig etterstrebet stor grad av fysiske møter hvor målet har vært å komme sammen for å utveksle ideer og erfaringer lokalt der noen av samarbeidspartnere bor og arbeider. Verksteder, møter, atelierbesøk og nettverksarbeid – kollektive løft og kritiske dytt har bidratt til å forme årets utgave av LIAF.

Ifølge medlemsbladet for Norsk radiohistorisk forening **HALLO HALLO** nr 154 kom det på 1860-årene post til Røst kun 4 ganger om året. Anlegget i Lofoten var det andre i verden av slike samband som inngikk som permanent ledd i telegrafnettet. Fra 1. juli 1908 ble Røst og Sørsvågen åpnet for internasjonal korrespondanse med skip i sjøen. Til sammenlikning fikk ikke Oslo radiostasjon før i 20-årene.

camouflaged as dots and dashes in a coded language.

People throughout history have invented systems for long-distance communication. Some of the earliest systems could transmit simple messages using fire or smoke signals; later on people used flags or other semaphore systems. We communicate with gestures. We shout in the forest if we lose sight of someone and we leave small notes, signs or stones to transmit messages. With the electrical telegraph that Samuel Morse developed in the early 1800s, Morse code was introduced. The word telegraph combines two Ancient Greek words; *tele* means *at a distance* and *graphein* means *to write*. Together, they describe quite well what the telegraph enabled people to do – *to write at a distance*.

SPARKS – LIAF 2024 consists of voices from many disciplines, generations and backgrounds. Filmmakers, poets and musicians participate alongside artists working in the visual field. The festival's extensive network also includes researchers, mentors, communicators, writers, curators and a number of collectives, institutions and constellations. The project has come into being through conversations, messages, correspondence and communication that has taken place over various video conference platforms, document sharing tools, on the phone, e-mail and messaging apps, on mobile networks and with good and poor wifi coverage. The dialogue has unfolded across national borders, in multiple time zones and in several languages. At the same time, we have striven to hold physical meetings where the goal has been to gather together to exchange ideas and experiences. Workshops, meetings, studio visits, networking, collective pushes and critical shoves have all contributed to shape this year's edition of LIAF.

According to the journal published by the Norwegian association for the history of radio, **HALLO HALLO** no. 154, the island of Røst, back in the 1860s, only received mail four times a year. The communication network in Lofoten was the second in the world to establish permanent telegraphy. Starting on 1 July 1908, Røst and Sørsvågen initiated international correspondence with ships at sea. For sake of comparison, Oslo did not establish a radio station until the 1920s.

The explosive development seen in the technological field in our time is called exponential and it is a challenge for us humans to fully grasp intuitively the con-

Den eksplosive utviklingen man ser på det teknologiske feltet i vår tid kalles eksponentiell og er for oss mennesker en utfordring å forstå intuitivt. Der tidligere teknologidrevne revolusjoner vokste frem lineært gjør våre produktivitetsevner nå kvantesprang og løper foran vår egen fatteevne. Ser du opp mot himmelen kan du være heldig og se nordlys – naturens egen radiostasjon som også kan høres. Under vannoverflaten har fisken kommunisert med sitt eget morselignende språk med både tromming og sonar lenge før vi mennesker ble i stand til å patentere teleteknologiske varianter av det samme. Dersom du på himmelhvelvingen skimter noe som kan likne en lang linje med stjerner på rekke og rad, så er det muligens en oppskyting av Elon Musks Starlink-satellitter du ser. Elisabeth Bruns verk *Big Tech Blues* forteller historien om da hennes egen barneskole i Strengelvåg i Vesterålen ble kjøpt opp av nettopp Musks SpaceX Starlink-program med lovnader om forbedret bredbåndsdekning til lokalbefolkningen. Den lokale mobiliseringen mot tech-giganten tegner opp et bilde av hva som i virkeligheten står på spill.

Hvor går du når forbindelsen har blitt brutt, når ledninger har blitt kuttet over? Hvordan kan man lete etter taus kunnskap eller gjenskape en lyd du aldri før har hørt? Et spørsmål jeg håper vil bli besvart på mange ulike måter gjennom den kommende festivalperioden er – Hvordan kan Lofotlinjen se ut i dag?

I en av titlene til verkene av kunstneren Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen som vi har vært så heldige å få låne til årets festival, finner vi en melding som fungerer som en påminnelse om noe vi muligens kan se ut til å ha glemt:

*Mennesket er som sneen,
en gjest på jorden.*

Kjersti Solbakken
Kurator Lofoten internasjonale
kunstfestival 2024

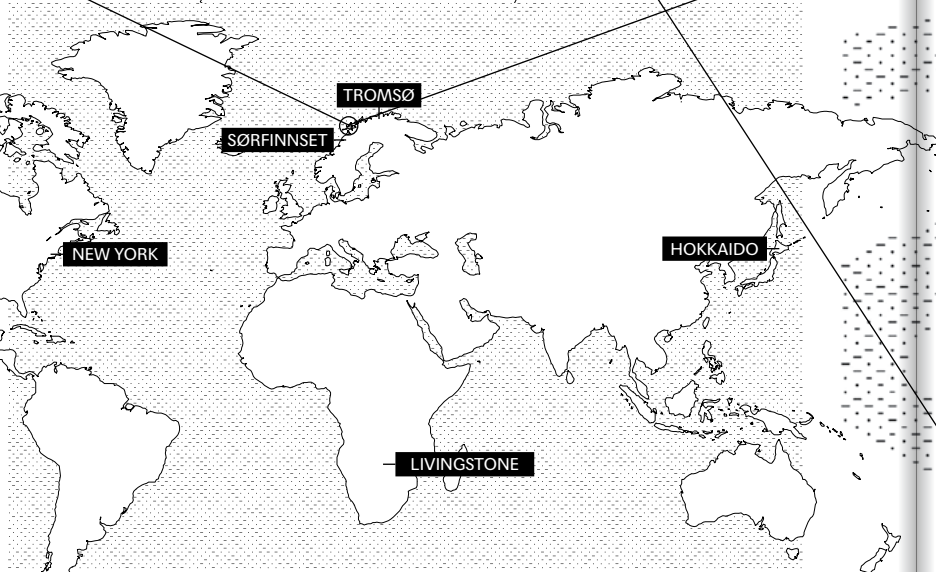
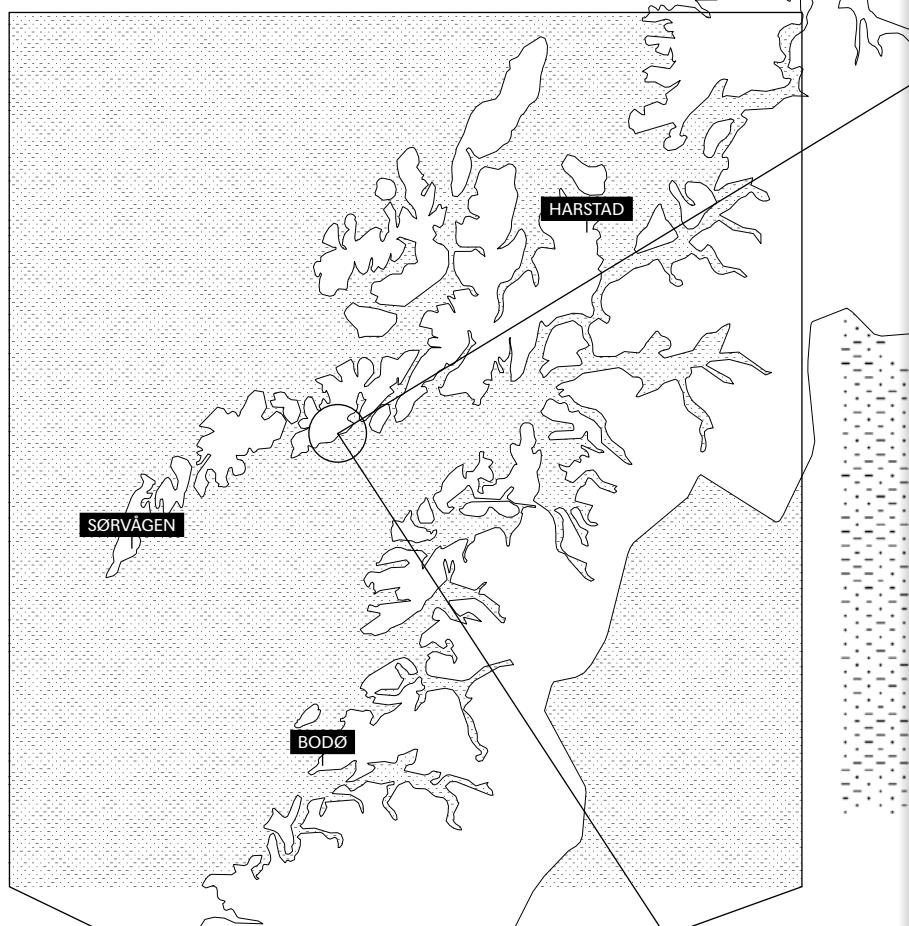
sequences this entails. Where earlier technology-driven revolutions grew in a linear way, our productivity capabilities now make quantum leaps that run ahead of our own comprehension. If you look up at the sky, you may be lucky and see the northern lights – nature's own radio that also makes a sound. Under the surface of the water, the fish have been communicating with their own Morse-like language through drumming and sonar long before we humans were able to patent teletechnological variants of these techniques. If you happen to get a glimpse of something that looks like a long line of stars in a row, what you might possibly see is a launch of Elon Musk's Starlink satellites. Elisabeth Bruns work *Big Tech Blues* tells the story of when her own primary school in Strengelvåg in Vesterålen was acquired by Musk's SpaceX Starlink program with promises of improved broadband coverage for the local population. The local mobilization against the tech giant paints a picture of what really is at stake.

Where do you go when the connection has been broken, when wires have been cut? How can one search for tacit knowledge or recreate a sound you have never heard before? A question that I hope will be answered in many different ways during the upcoming festival period is – What can the Lofoten Line look like today?

In one of the titles of the works by the artist Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen that we have been lucky enough to borrow for this year's festival, we find a message that serves as a reminder of something we may seem to have forgotten:

Humans, Snowflakes on Earth

Kjersti Solbakken
Curator Lofoten International
Art Festival 2024

1 Havneterminalen/
The Port Terminal	5 Vågan Bibliotek/Vågan Library
2 Nordnorsk kunstnersenter/
North Norwegian Art Centre	6 Gamle Metodistkirken/
The Old Methodist Church
3 Svolvær Kunstforening/
Svolvær Art Society	7 Kraftholmen
4 Alti Svolvær	8 Gamle Skarvikhallen/
The Old Skarvik Hall
	9 Svinøya

Åpningstider/Opening hours
 For satelittprogram, Vågan bibliotek
 og Alti-se egne åpningstider
 For satellite program, Vågan library
 and Alti-see separate opening hours

Tirsdag-Søndag	11:00-18:00
Tuesday-Sunday	11:00-18:00
Mandager/Mondays	stengt/closed

ARENAER/VENUES

- 1 Havnerterminalen/
The Port Terminal
Fiskergata 23, 8300 Svolvær
31.08.-01.12.2024
⌚ All days 05:00-22:00
KINOBOX
Ruth Aitken & Sarah Schipschack
KINOBOX Program:
Liv Strand, Ruth & Alexander, Valentina
Alvarado Matos, Two Moon July,
regissert av/directed by Tom Bowes

- 2 Nordnorsk kunstnersenter/
North Norwegian Art Centre
Torget 20, 8300 Svolvær
20.09.-20.10.2024
⌚ Tue-Sun 11:00-18:00
(Mon closed)
Wong Kit Yi, Simen Engen Larsen,
Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar
Mathisen, Monica Edmondson,
Sørvågen Radio/Lilla Georgine
Hansen, *Island Eye Island Ear*-historisk
presentasjon/historical presentation,
Siri Hjorth & Sebastian Makonnen
Kjølaas.

- 3 Svolvær Kunstforening/
Svolvær Art Society
Sentrumsgården. Sivert Nilsens
gate 26, 8300 Svolvær
20.09.-20.10.2024
⌚ Tue-Sun 11:00-18:00
(Mon closed)
Birgit Hagen

- 4 Alti Svolvær
Lofotgata 33, 8300 Svolvær
20.09.-20.10.2024
⌚ Mon-Fri 10:00-19:00,
Sat 10:00-18:00
(Sun closed)
Dávvet Bruun-Solbakk, Wong Kit Yi

*Byen som lerret-elever tegner med
dragehaler, med bidrag fra elever fra
1. til 10. klasse fra skoler i hele Vågan/
The city as a canvas-pupils draw with
kite tails, with contributions from Pupils
from 1st to 10th grade from schools
throughout Våga*

- 5 Vågan Bibliotek/Vågan Library
Gymnasgata 13, 8300 Svolvær
01.09.-20.10.2024
⌚ Tue-Sat 11:00-15:00,
Thu 11:00-19:00
(Sun, Mon closed)
LIAF 2024 Library/LIAF 2024 Bibliotek

- 6 Gamle Metodistkirken/
The Old Methodist Church
Vestfjordgata 64, 8300 Svolvær
20.09.-20.10.2024
⌚ Tue-Sun 11:00-18:00
(Mon closed)
Ilija Wyller, Elise Macmillan

- 7 Kraftholmen
Vestfjordgata 96, 8300 Svolvær
20.09.-20.10.2024
⌚ Tue-Sun 11:00-18:00
(Mon closed)

*LIAF-los, Livingstone Office for
Contemporary Art-LoCA*
(Anawana Haloba & Kabila Kyowa
Stéphane, Banji Chona, Bwanga 'Benny
Blow' Kapumpa, Pungwe Listen-
ing-Memory Biwa & Robert Machiri),
Ayo, Astrid Ardagh, Viktor Bomstad &
Magnus Holmen, Elisabeth Brun,
Michael Tsegaye, Cuthwulf Eileen
Myles, NODES Collective, Flis Holland,
Sørfinnset Skole/the nord land, Monica
Edmondson, Dávvet Bruun-Solbakk,
Kameelah Janan Rasheed

- 8 Gamle Skarvikhallen/
The Old Skarvik Hall
Vestfjordgata 94, 8300 Svolvær
20.09.2024
⌚ Opening weekend only
*Åpningsarrangement med live pro-
gram/Opening weekend live program*

- 9 Svinøya
Kjeøya
21.09.-22.09.2024
⌚ Opening weekend only
Island Eye Island Ear, Lofoten 2024
Margaretha Åsberg, Robert Monnier
& Gill Eatherley, Julie Martin, Jacob
Kirkegaard, You Nakai, Hiroko
Kimura-Myokam, SIAF LAB.:
Norimichi Hirakawa, Kei Komachiya,
Hirofumi Nakamoto, Katsuya Ishida,
Daisuke Funato

SATELITT-ARENAER/SATELLITE VENUES

- BODØ**
Utstilling/Exhibition
NÔUA
Storgata 56, 8003 Bodø
13.04.-26.05.2024
⌚ Thu-Sun 12:00-16:00
Virvel/Vortex
Morten Torgersrud + Ellisif Wessel

- Utstilling/Exhibition
NÔUA
Storgata 56, 8003 Bodø
24.08.-20.10.2024
⌚ Thu-Sun 12:00-16:00
Handlingsforløp/Courses of Action
Michael Tsegaye, Flis Holland,
Sissel Solbjørg Bjugn, *Island Eye
Island Ear Archive*

- HARSTAD**
Utstilling/Exhibition
Festspillene i Nord-Norge, Galleri
Nord-Norge/Gallery Northern
Norway (Harstad)
22.-29.06.2024
*Gnistsambandet Opptakt/
SPARKS Prelude*
Elisabeth Brun, Anawana Haloba,
Simen Engen Larsen, Elise Macmillan,
Kameelah Janan Rasheed, Sea Tails:
Jackie Matisse, Molly Davies, David
Tudor. Gjestespill: NORDTING/Amund
Sjølve Sveen

- SØRVÅGEN/ONLINE**
Live concert
Sørvågen Radio Broadcast
(Sørvågen)
07.09.2024
Elise Macmillan

- ONLINE**
Journal: Metode
20.09.2024
metode.r-o-m.no
Del 1/Part 1-Metode Vol.3
*Currents-Regenerating pasts
for the not yet*

- Journal: Metode
13.02.2025
metode.r-o-m.no
Del 2/Part 2-Metode Vol.3
*Currents-Regenerating pasts
for the not yet*

ARENAER/VENUES

1 HAVNETERMINALEN

Havneterminalen fungerer som ankomsthall og venterom for passasjerer til Hurtigruten. Svolvær har vært anløpshavn siden den første skipsruten i 1893, noe som har hatt stor betydning for hvordan sentrum av byen har utviklet seg. Bygget huser også kontorlokaler til flere bedrifter, som SALT, Advokathuset Lofoten og Vågan Havnevesen. Den sentrale hallen har med andre ord stor gjennomstrømning av folk. Bygget ble tegnet av Kurt-Arne Mosand, og oppført i 2007. Målet var å gjøre havnen i Svolvær Øst mer tidsmessig og effektiv for både fiskeflåten, lasteskip og Hurtigruten. Under LIAF 2024 vil ventehallen inneholde prosjektet KINOBOX av Ruth Aitken og Sarah Schipschack. Med det skapes en forbindelse til en annen havneterminal i Nord-Norge; på Prostneset i Tromsø ble den originale Kinoboxen realisert av den Tromsø-baserte duoen.

2 NORDNORSK KUNSTNERSENTER

Nordnorsk kunstnersenter er Nord-Norges regionale senter for samtidskunst, og overtok ansvaret for Lofoten internasjonale kunstfestival i 2009. Det samme året fikk institusjonen nye lokaler ved Svolvær Torg, samlokalisert med blant andre Lofoten Kulturhus. Kunstnersenteret ble opprettet i 1979 på initiativ fra kunstnerne i regionen, og har hele landsdelen som arbeidsområde. I sine lokaler i Svolvær arbeider Nordnorsk kunstnersenter med et skiftende utstillingsprogram, samt salg av kunst og kunsthåndverk fra regionen.

3 SVOLVÆR KUNSTFORENING

Svolvær kunstforening er et lokalt visningssted for kunst, og en av 150 kunstforeninger i Norge. Visningsstedet drives til vanlig på frivillig basis, og alt arbeid er dugnadsbasert. Foreningen ble i sin tid etablert under navnet «Atelier Lofoten» i 1971, av kunstnerne Dag Arnljot Rødsand og Yvonne Hjerting. Den gang inkluderte foreningen også et grafikkverksted for kunstnere. Fra 1974 utviklet Atelier Lofoten seg til å bli en ren kunstforening med fokus på publikumsrettet virksomhet. Under Gerd Rødsand Bremnes' ledelse var Atelier Lofoten i 1991 involvert i etableringen av Kunstfestivalen i Lofoten, som vi i dag kjenner som Lofoten Internasjonale Kunstfestival (LIAF). I 2008 skiftet Atelier Lofoten navn til Svolvær kunstforening. Forening har holdt til i sine nåværende

1 THE PORT TERMINAL

Svolvær Port Terminal serves as the arrival hall and waiting area for passengers sailing on the Hurtigruten Coastal Express. Svolvær has been a regular port of call since 1893, a circumstance that strongly affected how the town centre developed. The terminal building contains several businesses, for instance SALT, the law firm Advokathuset Lofoten, and the port authority Vågan Havnevesen. Many people therefore stream through the central hall every day. The terminal building was designed by Kurt-Arne Mosand and erected in 2007. The aim was to make the harbour in Svolvær Øst more up-to-date and efficient, not only for Hurtigruten but also for fishing boats and cargo ships. During LIAF 2024 the hall will contain the project KINOBOX by Ruth Aitken and Sarah Schipschack. With this work, a connection is made to another port terminal in Northern Norway; it was at Prostneset in Tromsø that the original Kinobox was realised by the Tromsø-based art duo.

2 NORTH NORWEGIAN ART CENTRE

North Norwegian Art Centre (Nordnorsk kunstnersenter, NNKS) is Northern Norway's regional centre for contemporary art. It assumed responsibility for Lofoten International Art Festival in 2009. That same year the institution moved to new premises at Svolvær Torg, where Lofoten Kulturhus is also located. NNKS was established in 1979 through an initiative by artists in the region, and its catchment area includes all of Northern Norway. From its location in Svolvær, NNKS organises a programme of temporary exhibition and sales of art and craft from the region.

3 SVOLVÆR ART SOCIETY

Svolvær Art Society is a local exhibition venue for art. It is one of 150 art societies in Norway and is run entirely by volunteers. When established in 1971 by the artists Dag Arnljot Rødsand and Yvonne Hjerting, it was called Atelier Lofoten and included a printing workshop for artists. Starting in 1974, Atelier Lofoten began developing into a regular art society with a focus on public-oriented activities. In 1991, under the direction of Gerd Rødsand Bremnes, Atelier Lofoten became involved in establishing the art festival Kunstfestivalen i Lofoten, which

The North Norwegian Art Centre located at the main square in Svolvær. Photo: Kjell Ove Storvik

lokaler i Sentrumsgården siden 2019. Før det huset disse lokalene arbeids- og velferdsforvaltningen NAV. Sentrumsgården var Svolværs første kjøpesenter da det åpnet i 1989.

4 ALTI

Alti er Svolværs største kjøpesenter, og en del av en kjede med sentre som befinner seg i mindre byer og tettsteder over hele landet. Alti Svolvær åpnet i 2005 (da under navnet Amfi). I 2017 ble senteret utvidet, og i dag inneholder det over 30 butikker og restauranter fordelt på totalt 6 100 kvadratmeter. Under LIAF vil noen av prosjektene snike seg inn på Altis oppslagstavle ved inngangspartiet og enkelte formidlingsprosjekter vil i perioder bevege seg inn i bygningen.

5 VÅGAN BIBLIOTEK

Vågan bibliotek er et folke- og skolebibliotek som befinner seg på Aust-Lofoten videregående skole. Skolen og biblioteket fikk nye lokaler i 2015, noe som var med å samle tidligere spredte funksjoner og videregående-avdelinger i kommunen. På skolens nettside omtales biblioteket som «et faglig og kulturelt senter for læring» og som «skolens hjerte og hjerte.» Biblioteket er et samarbeid mellom Vågan kommune og Nordland fylkeskommune. Som del av LIAF 2024 vil biblioteket inneholde en bokutstilling, i tillegg til å huse arrangementer.

we today know as Lofoten International Art Festival (LIAF). In 2008 Atelier Lofoten changed its name to Svolvær kunstforening. It moved to its current premises in the building Sentrumsgården in 2019. Before then, the space was occupied by the Norwegian Labour and Welfare Administration. Sentrumsgården was Svolvær's first shopping centre when it opened in 1989.

4 ALTI

As Svolvær's largest shopping centre, Alti is part of a chain of centres found in smaller towns and villages throughout Norway. Alti Svolvær opened in 2005 (then under the name Amfi). In 2017 the centre expanded, and today it contains over 30 shops and restaurants spread across 6,000 square metres. During LIAF, some art projects will sneak their way onto Alti's notice board at the main entrance. Projects geared towards public engagement with art will also take place in the building during the festival period.

5 VÅGAN LIBRARY

Vågan Library serves both the general public and Aust-Lofoten Secondary School. The school and the library moved into new premises in 2015, thus making it possible to collocate functions and secondary-level educational programmes that had previously been spread throughout the municipality. On the school's website the library is described as an 'academic and cultural centre for learning' and as 'the school's brain and heart'.

6 GAMLE METODISTKIRKEN

Sentralt i Svolværs gamle handlegate ligger bygget som siden 1950-tallet har huset den lokale Metodistkirken. De senere år har også en rekke andre trosamfunn benyttet seg av kirkebygget. Menigheten ble vedtatt nedlagt i mai 2023. Videre bruk av huset er uavklart og bygget vurderes solgt. I tillegg til gudstjenester har kirken huset aktiviteter som søndagsskole, junior- og ungdomsklubb og foreningsmøter. Under festivalen blir bygningen midlertidig omgjort til visningsrom for et knippe kunstprosjekter og arena for samtaler og performance-program, med støtte fra KORO's lokal-samfunnsordning.

7 KRAFTHOLMEN

Hoveddelen av LIAF 2024-utstillingen befinner seg i de tidligere lokalene til bedriften Skarvik AS. Lokalene, som på folkemunne har gått under navnet «Skarvik i byen», inneholder blant annet et stort mekanisk verksted. Etter hvert som fiskeflåten ble motorisert på begynnelsen av 1900-tallet, ble Lofotfisket også helt avhengig av båtverksteder. Til verkstedene i Svolvær kom fiskebåter fra hele kysten. Skarvik har vært en viktig aktør i verkstedindustrien i Svolvær helt siden oppstarten i 1935, og jobber fortsatt med service for fiskeflåten, kystvakten, ferge-rederier og frakteflåten i Nord-Norge (de holder nå til på Osan på andre siden av Svolvær). De gamle industrilokalene er bygget på et skjær som er forbundet til

The library is run through collaboration between Vågan Municipality and Nordland County. As part of LIAF 2024, it will feature a book exhibition and host events.

6 THE OLD METHODIST CHURCH

Centrally located along Svolvær's old shopping street is a building that, since the 1950s, has housed the local Methodist church. In recent years a number of other religious groups have also used the building. The Methodist congregation disbanded in May 2023. How the building will be used in the future is unclear, and the owners are thinking about selling it. In addition to worship services, the church building was used for activities such as Sunday school, children's clubs, youth clubs and other church-group activities. During LIAF 2024 the building will become a venue for art projects, performances and conversations. The initiative is supported by KORO.

7 KRAFTHOLMEN

The main part of the LIAF 2024 exhibition is in a large machine shop that is part of the former premises of Skarvik AS. The premises, which in the vernacular have gone by the name "Skarvik i byen", contain, among other things, a large mechanical workshop. As the fishing fleet became motorized at the beginning of the 20th century, the Lofoten fishery also became completely dependent on boat workshops. Fishing boats from all over the coast came to the workshops in

fastlandet med en kai, og eies av eiendomsutvikleren EiNord. I 2020 la det lokale arkitektkontoret TIND Arkitektur ambisiøse planer om et bærekraftig kontorfellesskap her, med blant andre kompetansebedriften SALT ombord. Prosjektet tok utgangspunkt i SALTs motto: «Framtidstro for kysten, folket og havet». Prosjektet var med å løfte fram potensialet i bygget, som har stått tomt i mange år. I påvente av at bygningen igjen kan få varig liv, inntar Lofoten Internasjonale kunstfestival lokalene som de er med spor fra all historien som sitter i veggene.

8 GAMLE SKARVIKHALLEN

Den gamle Skarvikhallen, eller slippet, er en innretning for å trekke opp båter og mindre skip til tørt land for å gjøre under-vannsskroget tilgjengelig for vedlikehold, bunnsmøring, maling og reparasjon. Hallen var Skarviks første slipp, og ble satt opp i 1988, etter å ha blitt innkjøpt fra Trondheim Mek, og fraktet opp derfra. Hallen er en av flere slipper i Svolvær, som er med å prege bybildet med sine ragen-de dimensjoner og særegne arkitektur. Den Gamle Skarvikhallen er ikke lenger i bruk, noe som gjør det mulig for LIAF 2024 å arrangere sin åpningsfest her, med kunstneriske innslag og DJ-set.

9 SVINØYA

Svinøya er det eldste handelsstedet i Svolvær. Her var det fiskehandel, bake-ri og telegrafstasjon allerede fra første halvdel av 1800-tallet, lenge før Svolvær ble det senteret i Lofoten som det er i dag. Etter hvert ble det også bygd en rekke rorbuer her, som ble benyttet av de tilrei-

Svolvær. Skarvik has been an important part of the workshop industry in Svolvær ever since its inception in 1935, and still offers services for fishing fleets, the coast guard, ferry companies and the freight fleet in Northern Norway (they are now based at Osan on the other side of Svolvær). The old industrial premises are built on a reef which is connected to the mainland by a quay, and are owned by the property developer EiNord. In 2020 the local architectural firm TIND Arkitektur laid ambitious plans for establishing a sustainable office cooperative here. Called 'Kraftholmen', one of its occupants is to be the competence-building company SALT. Kraftholmen's starting point has been SALT's motto 'Belief in the future for the coast, the people and the ocean', and the plan was to have the motto come to expression in the buildings. EiNord has put the project on hold for financial reasons. In the meantime, Lofoten International Art Festival will use the premises just as they are, with their patina of all the activities that have unfolded here over the years.

8 THE OLD SKARVIK HALL

Gamle Skarvikhallen is an old boat slip—a facility for pulling boats and smaller ships up onto dry land so workmen can do maintenance such as greasing, painting and so forth to the part of the hull that is otherwise underwater. Skarvikhallen was Skarvik's first slip and was erected in 1988, after being bought from Trondheim Mek and shipped north from there. The hall is one of several boat slips in Svolvær. They stand out in the urban landscape due to their towering height and distinctive architecture. Since the old Skarvik Hall is no longer in use, this makes it possible for LIAF 2024 to hold its opening party here, including performance and DJ sets.

9 SVINØYA

Svinøya is the oldest mercantile area in Svolvær. Even in the early 1800s it had a fish market, a bakery and a telegraph station—long before Svolvær became the centre of Lofoten that it is today. Several fishing huts were eventually set up here for the men who came from far afield for the Lofoten fishing season. Svinøya has also been an important place for artists. The famous painter Gunnar Berg (1863–1893), son of a local landowner and merchant, grew up here, and the island has a gallery featuring his art.

Kraftholmen. Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

sende fiskerne under Lofotfisket. Svinøya har også vært et viktig sted for kunstnere. Her vokste den kjente maleren væreiersønnen Gunnar Berg (1863–93) opp, og et galleri med hans malerier befinner seg her. Øya var også viktig for den svenske kunstneren Anna Boberg, som var sentral i opprettelsen av Kunstnerhuset, en gjestekunstnerbolig som driftes av Nordnorsk kunstnersenter. Fram til 1964 tok man ferge til Svinøya fra Svolvær sentrum. I dag er Svinøya forbundet til resten av Svolvær med Svinøybrua. Går man videre utover øya passerer man i dag en kombinasjon av landlige boligområder, omgitt av alt fra fiskehjeller, industri, samt bunkerser og kanonstillinger fra andre verdenskrig, i et område kalt Kuba. Ytterst på Svinøya ligger Svolværs molo, der skulpturen *Fiskarkona* av Per Ung ønsker velkommen ved innseilingen til Svolvær. I forbindelse med åpningshelgen til LIAF 2024 vil performanceverket *Island Eye Island Ear, Lofoten 2024* bli oppført på Svinøyas sydvestre del.

The island was also important for the Swedish artist Anna Boberg, who was central to establishing Kunstnerhuset, a guest house for artists which is managed by North Norwegian Art Centre. Up to 1964, people reached Svinøya by taking a ferry from the centre of Svolvær. Today the island is connected to the rest of Svolvær by the bridge Svinøybrua. If proceeding further onto the island, one now passes a combination of rural residential areas surrounded by everything from fish racks and industrial sites to WWII military bunkers and cannon emplacements (at the area called Kuba). Farthest out on Svinøya is Svolvær's breakwater. There the sculpture *Fiskarkona* (*Fisherman's Wife*) by Per Ung welcomes you at the entrance to Svolvær. During the opening weekend of LIAF 2024 the performance project *Island Eye Island Ear, Lofoten 2024* will be performed on the south-western part of Svinøya in Svolvær.

KUNSTVERK OG KUNSTNERE/ ARTWORKS AND ARTISTS

Astrid Ardagh

Ishavsringen, 2024

Film, 20:37 min

7 Utstilt på Kraftholmen

Ishavsringen er en poetisk og utforskende kortdokumentar som tar deg med på en reise gjennom vidstrakte nordlige landskap, fra radomene på Svalbard, via Svolvær, Tysfjord og amatørradioklubben i Tromsø. Hovedpersonene i filmen er en gruppe radioamatører som med sine analoge radiosendere går på lufta under navnet *Ishavsringen*. Alle i gruppa har tilknytning til Ishavet gjennom å ha jobbet som telegrafister på de ulike meteorologiske stasjonene, og har holdt kontakten etter at de gikk av med pensjon via radio- og morsesignaler hver dag i over 30 år. Filmene tar utgangspunkt i et Russisk cyberangrep som rammet Nord-Europa i februar 2022. Samme dag som nyhetene om Russlands invasjon i Ukraina ble omtalt i alt av media, ble det oppdaget at satellittforbindelsen til både Bjørnøya og Hopen manglet. Etter at sambandsbruddet ble oppdaget på Meteorologisk Institutt i Tromsø, tilbød to radioamatører fra Tromsøgruppen seg å etablere et kisesamband. De brukte et radiobasert e-postsystem for å skape toveis kommunikasjon mellom øyene og fastlands-Norge. Hendelsen, som førte til at Hopen gikk to uker uten internett, TV, radio og telefon, bekreftet Ishavsringens tanker om at vi bør opprettholde en analog radioforbindelse med tanke på beredskap. Mange er i dag levende opptatt av vår teknologiske sårbarhet og frykter følgene en større kollaps av det offentlige, digitale systemet kan få. Kanskje kan det virke som om radioamatørene klammer seg til fortiden, men i dagens klima, med trusler om krig, ekstremvær og solstormer, kan det hende at de faktisk opprettholder vår redning for fremtiden.

Regissør: Astrid Ardagh
Produsent: Eilif Bremer Landsend, Astrid Ardagh
Kinematografi: Tor Edvin Eliassen
Klipp: Feline Hjermind, Astrid Ardagh
Lydkomponist og lyddesign: Andreas Tegnander

On Air, 2024

Film, 20:37 min

7 Exhibited at Kraftholmen

On Air is a short documentary, both poetic and exploratory, that takes you on a journey through a vast northern landscape, from the radomes on Svalbard, via Svolvær and Tysfjord to the amateur radio club in Tromsø. The film's main protagonists are ham radio operators who, with their analogue radio transmitters, go on the air under the name '*Ishavsringen*' (The Arctic Ocean Group). Everyone in the group has a connection to the Arctic Ocean due to having worked as a telegraphist at one Norway's meteorological stations. After retirement, they have for over 30 years kept in contact via radio and Morse code. The film's starting point is a Russian cyberattack that hit Northern Europe in February 2022. The same day as the news of Russia's invasion of Ukraine was covered by the press, it was discovered that satellite connections to the islands of Bjørnøya and Hopen were broken. After the breach was discovered at the Meteorological Institute in Tromsø, radio operators from the group in Tromsø offered to establish an emergency communication service. They used a radio-based e-mail system to create two-way communication between the islands and mainland Norway. The event, which caused a two-week breach in Hopen's access to Internet, TV, radio and telephone communications, confirmed *Ishavsringen*'s conviction that Norway should maintain an analogue radio connection as part of its emergency preparedness. Many today are vitally concerned about our technological vulnerability and fear the consequences of a large collapse of public digital systems. It may seem like the ham radio operators cleave to the past, but in today's world, with threats of war, extreme weather and solar storms, it could be that they are actually ensuring our future survival.

Director: Astrid Ardagh
Producer: Eilif Bremer Landsend, Astrid Ardagh
Cinematographer: Tor Edvin Eliassen
Editor: Feline Hjermind, Astrid Ardagh
Composer and sound design: Andreas Tegnander

Astrid Ardagh, *On Air*, 2024, Film, 20 min., 37 sec.

Astrid Ardagh (f. 1997) er en kunstner og filmskaper fra Engeløya i Steigen. Hun jobber med film og sosiale kunstprosjekter, som ofte er grenseoverskridende og innbyr til refleksjon og sanselige opplevelser. Arbeidene er preget av et poetisk visuelt språk, som trekker paralleller mellom natur, fellesskap og tilhørighet i et stadig mer urbanisert og individualisert samfunn. Astrid har en Bachelor i bevegelig bilde fra Gerrit Rietveld Akademiet i Amsterdam. Kortfilmene hennes har blitt vist på anerkjente festivaler som Clermont-Ferrand og Tromsø filmfestival, i tillegg til gallerier og kunstmuseer som Kristiansand Kunsthall og Stedelijk Museum i Amsterdam.

Astrid Ardagh (b. 1997) is an artist and filmmaker from Engeløya in Northern Norway, with a bachelor's degree in moving images from Gerrit Rietveld Academy in Amsterdam. Her site-specific works delve into the interconnections between people and their environment in a rapidly changing world. By merging her interest in anthropology with aesthetic storytelling, her films become immersive and sensory experiences that transcend traditional human-centred perspectives. Ardagh's short films have been screened at acclaimed festivals such as Clermont-Ferrand and Kortfilmfestivalen in Grimstad, as well as galleries and art museums such as Kristiansand Kunsthall, the Eye Film Museum and the Stedelijk Museum in Amsterdam.

SO(N)R, 2024

Digitalisert 16mm og 8mm film
omtrent 18:00min
Blåst glass

7 Utstilt på Kraftholmen

SO(N)R er et mangefasettert prosjekt som utforsker materialiteten av lyd gjennom erindring av historie. Det startet med Aynos fascinasjon for praksisen *keening*, en ikke-verbal og melisma-preget klagesang for de døde hentet fra den irske betegnelsen (Caointeoireacht). Ayo ble beveget av språkets ulesbarhet og kraften i klagen som en måte å formidle empati og forandring i øyeblikk av sorg, og ser på keening-seremonien som et rituale for separasjon av selvet, hjemsted og identitet. Gjennom studier av andre klagesangritualer som lå nærmere *hennes* forfedre kom hun over Luo-folkets blåseinstrument Abu. Abu ble lagd av runde gresskar som ble festet sammen med bivoks og bark. Selv om det var på størrelse med et voksent menneske var Abu-instrumentet lett nok til å bli båret fra landsby til landsby i den hensikt å kunngjøre dødsfall i lokalsamfunn. Ayo har laget fremstillinger av Abu i blåst glass i samarbeid med Gert Bullee, en glassblåsermester i Leerdam, først og fremst fordi hun ikke kunne finne noen innspillinger av den opprinnelige lyden av instrumentet. I samarbeid med musikeren Yanik Soland brukte Ayo denne

Ayo, stills from SO(N)R, 2024

begrensningen som en mulighet til å fremstille en ny Abu-lyd. Sammen med funnet materiale fra hjemmelagde amatørfilmpptak i 8 mm fra Uganda, Kenya og Tanzania fra 1960-tallet benytter lyd- og videoinstallasjonen SO(N)R også nærbilder fra studio på 16 mm film samt feltpptak fra Lofoten for å utforske sonisk klagesang der lyden i seg selv fungerer som en historieforteller.

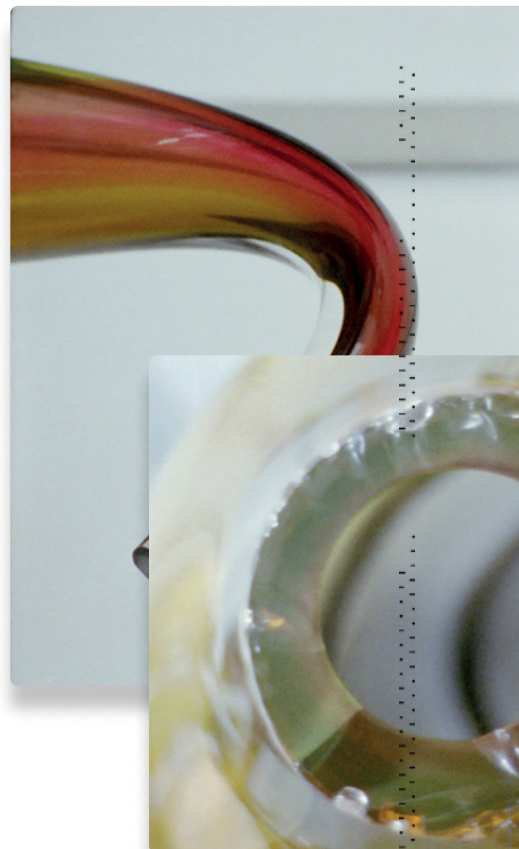
SO(N)R, 2024

Digitised 16mm and 8mm film
approximately 18:00min.
Mouth-blown Glass

7 Exhibited at Kraftholmen

SO(N)R is a multifaceted project exploring the materiality of sound when remembering history. Initially, Ayo was drawn to the practice of *keening*, a nonverbal and melismatic lamentation for the dead coined from the Irish term (Caointeoireacht). Ayo was moved by the illegibility of language and the potency of wails as agents of empathy and transformation in moments of grief; looking at the ceremony of keening as a rite of separation from self, home, and identity. Researching other rituals of lamentation closer to her ancestry, the artist came across a Luo wind instrument called Abu. Abu was made from round gourds stuck together by beeswax and bark. The size of an average human adult, Abu was light enough to be carried from village to village, to announce the deceased within communities. Ayo has been making mouth-blown glass fabrications of Abu together with Gert Bullee, a master glass blower in Leerdam, mainly because she couldn't find any recordings of the original sound of the instrument. In collaboration with musician Yanik Soland, Ayo took this limitation as an

opportunity to score a new sound of Abu. Together with found home-amateur 8mm film footage from Uganda, Kenya and Tanzania in the 60s, the sound- and video installation SO(N)R makes use of 16 mm close-ups of the sound-making process in the studio as well as field recordings from Lofoten, to explore sonic lamentations where the sound itself becomes the narrator.

Ayo, stills from SO(N)R, 2024

Konsept, kamera og redigering: Ayo
Primær lydkomposisjon: Yanik Soland
Feltpptak (Lofoten): Ayo
Performance: Ayo & Yanik Soland
16mm kameramannskap: Marta Hryniuk & Nick Thomas
8mm arkivbilder scannet av Dan Muller
Innspillingssted i vilkårlig rekkefølge: Uganda, Kenya, Tanzania, Nederland
Prosjektet har fått støtte fra Mondriaan Fonds

Concept, Camera & Editing: Ayo
Primary Sound Composition: Yanik Soland
Field Recordings (Lofoten): Ayo
Performance: Ayo & Yanik Soland
16mm Camera Crew: Marta Hryniuk & Nick Thomas
8mm Archival images scanned by Dan Muller
Locations in no specific order: Uganda, Kenya, Tanzania, The Netherlands
The project is supported by Mondriaan Fonds

Ayo er en ugandisk-født, Rotterdam-basert visuell kunstner med interesse for å live opp uoffisielle og offisielle arkivmaterialer. Hun liker å studere muntlige arkiv, uåndgripelige former for kulturarv og håndverkspraksiser, blant andre kilder. Med utgangspunkt i dette materialet bygger hun flertallige verdener, gjerne presentert som multimedia-konstellasjoner som omfatter skulptur, film og performance. Aynos arbeider har blitt presentert ved blant annet Stedelijk Museum Amsterdam, Art Rotterdam og *Rencontres Internationales Paris & Berlin. Hun er for tiden en artist in residence ved Rijksakademie van Beeldende Kunsten i Amsterdam, Nederland.

Ayo is a Ugandan-born, Rotterdam-based visual artist interested in enlivening unofficial and official archival materials. She enjoys studying oral records, intangible forms of cultural heritage, and craft practices, among other sources, to build plural worlds favourably presented as multi-media constellations encompassing sculpture, film, and performance. Ayo's work has been presented at Stedelijk Museum Amsterdam, Art Rotterdam and *Rencontres Internationales Paris & Berlin, among others. She is currently an artist in residence at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam, NL.

Birgit Hagen

Vier og tytebær, 1973
Billedvev, bomull
98 × 159 cm

Høstvinduet «Treet», 1978
Billedvev, lin, bomull og
diverse materialer
104 × 65 cm

Vintervindu Kvit Fugl, 1979
Billedvev, ull og bomull
93 × 65 cm

Rød Sol. Bjønsen, 1980
Billedvev, ull, bomull og
diverse materialer
162 × 82 cm

Stillheit, 1983
Billedvev, ull og bomull
92 × 73 cm

Havbotn, 1974
Billedvev, bomull, ull,
metalltråd, og lin
177 × 154 cm

Arkivmateriale inkludert dagboknotater,
reiseskildringer og skisser fra Svolvær,
fotografier, materialprøver, lydopptak og
videofil, utdrag fra Birgit Hagens omfattende
arkiv ved Hallingdal Museum/Stiftelsen
Buskerudmuseet.

7 Utstilt på Svolvær Kunstforening

I Birgit Hagens praksis er det som om tekstene og tekstilene sømløst glir over i hverandre, hvor ord, tråder, bokstaver og innslag inngår i en kontinuerlig samtale som kan synes å aldri ta slutt. Teppene var ifølge Birgit Hagen selv et forsøk på å gjengi i vev en stemning eller en opplevelse. De var komponert direkte i veven uten arbeidstegninger.

Tekstilen *Høstvinduet treet* har med sitt grove uttrykk materialer som består av ulike tekstilfibre, grovt garn og remser fra oppklippede tøystykker; bomull, glitterstoff, blanke gardinsnorer, strik-

keplagg, flanel, ledninger, sløyfebånd og trekket fra en fluktstol. I verket *Vier og tytebær* er ordene VIER og TYTEBÆR vevet inn med store bokstaver i den todelte komposisjon i rødt og blått. Ordene NATTVERD og VIN har også fått plass i veven som på baksiden avdekker et dikt om en nattverd holdt på fjellet i nattblå sol, blant frose, røde bær og vier med sølvglinsende blader.

Hagen arbeidet systematisk med en omfattende arkivering av sitt eget virke, hvor tekster til hennes egne tepper møysommelig ble skrevet ned både for

Willows and Lingonberries, 1973
Tapestry, cotton
98 × 159 cm

Autumn Window 'The Tree', 1978
Tapestry, linen, cotton
and diverse materials
104 × 65 cm

Winter Window White Bird, 1979
Tapestry, wool and cotton
93 × 65 cm

Red Sun. Bjønsen, 1980
Tapestry, wool, cotton
and diverse materials
162 × 82 cm

Silence, 1983
Tapestry, wool and cotton
92 × 73 cm

Sea Floor, 1974
Tapestry, cotton, wool,
metal thread and linen
177 × 154 cm

Archival material including diaries, journey
descriptions and sketches from Svolvær,
photos, material samples, sound recordings
and video files, all of which are from Birgit
Hagen's extensive archive at Hallingdal
Museum/Stiftelsen Buskerudmuseet.

7 Exhibited at: Svolvær Art Society

In Birgit Hagen's practice, it is as if the texts and textiles seamlessly slide into one another, where words, threads, letters, warp and weft form part of a continuous conversation that can seem to never end. According to the artist herself, her tapestries were an attempt at reproducing, through weaving, a mood or an experience. The compositions came into being directly in the loom, with no preliminary drawings.

Høstvinduet "treet" (Autumn Window 'The Tree') is from a series of window-like tapestries in which Birgit Hagen has depicted momentary experiences of nature. This she has done with the help of materials such as rough yarn and strips of diverse textiles: cotton, glittering fabric, shiny curtain tie-backs, knitted garments, flannel, cords, ribbons and upholstery fabric from a folding chair. In *Vier og tytebær (Willow and Lingonberries)*, the words VIER (willow) and TYTEBÆR (lingonberries) are woven in large letters in the two-part composition in red and blue. The words NATTVERD (Eucharist or Communion) and VIN (wine) have also found a place in the weaving, the back

hånd og på maskin før de ble katalogisert sammen med tekster om eget virke, bokprosjekter, skisser og reisenotater, som tidvis også kunne bli brodert direkte på teppene.

Prosjektet er et samarbeid med Hallingdal Museum/Stiftelsen Buskerudmuseet og Stiftelsen til fremme av Birgit Hagens kunst som har bidratt raut med sin kunnskap om Hagens virke.

Vier og tytebær, 1973, photographed during a research visit to Hallingdal Museum.
Photo: Lofoten International Art Festival

side of which reveals a poem about celebrating Communion on a mountain, with a night blue sun, amongst frozen red berries and willows with glistening silver leaves.

Hagen worked systematically with an extensive archiving of her own work, where texts for her own carpets were painstakingly written down both by hand and on a machine before they were cataloged together with texts about her own practice, book projects, sketches and travel journals, sometimes the texts were embroidered directly onto the carpets.

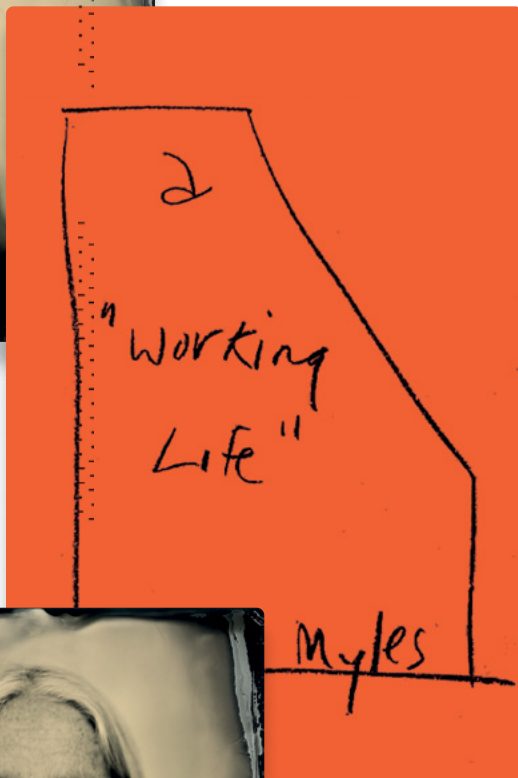
The project at LIAF is produced through collaboration with Hallingdal Museum, which is a part of the consolidated museum foundation Stiftelsen Buskerudmuseet, and the foundation Stiftelsen til Fremme av Birgit Hagens kunst, which has been most generous in sharing knowledge about Hagen's artistic practice.

Birgit Hagen, photographer unknown. Courtesy of Stiftelsen til fremme av Birgit Hagens kunstnerskap og Hallingdal Museum/Stiftelsen Buskerudmuseet

Birgit Hagen (1912–2004) vokste opp i bygda Vats i Ål i Hallingdal hvor hun levde og arbeidet mesteparten av sitt liv. Hennes første separatutstilling var på Galleri Per i 1949. I 1960 deltok hun på Triennale di Milano hvor hun ble tildelt diplom for teppet *Modet jord*. I november 1970 hadde Birgit Hagen utstilling på Kunstindustrimuseet i Oslo. I 1977 mottok Birgit Hagen etterutdanningsstipend for kunstnere med opphold på Cité des Arts i Paris. I 1980 søker hun hospitantplass på Kunstakademiet i Oslo for å male og i 1982 fortsetter hun sin akademiske utdannelse på Vestlandske kunstakademi i Bergen, samme år som hun fyller 70 år. Hun gikk etter hvert over til å male og tegne og var produktiv i enda et tiår av sitt liv. I 2002 testamenterte Hagen hele sin produksjon, ca. 50 vevde tepper, samt malte bilder og manuskript til Hallingdal Museum i Nesbyen. I nyere tid har Birgit Hagen sine arbeider blitt vist gjennom utstillingen *Ode til en vaskeklut, hymne til en tiger–Norske Tekstilkunstnere 1977–2017* ved Kunstnerforbundet i Oslo (2017) og Våren 2022 presenterte Drammens Museum den første separatutstillingen med Hagens arbeider siden 1970-tallet.

Birgit Hagen (1912–2004) grew up in the village of Vats in Ål, Hallingdal, and continued to live and work there for most of her life. Her first solo exhibition was at Gallery Per in 1949. In 1960 Hagen participated in the Tapestry Triennale in Milan and received a diploma for the work *Modet jord (Mother Earth)*. In November 1970 Hagen exhibited at the National Museum of Decorative Arts and Design in Oslo. In 1977 she received a grant for an artist residency at Cité des Arts in Paris. 1980 saw her applying for a residency at the art academy in Oslo, her aim being to paint, and in 1982, at 70 years of age, she continued her studies at the art academy in Bergen. From weaving, Hagen eventually shifted her focus to painting and drawing and was productive for yet another decade of her life. In 2002 she bequeathed her entire production—about 50 tapestries as well as paintings and manuscripts—to Hallingdal Museum in Nesbyen. In recent years Birgit Hagen's works have been exhibited in the exhibition *Ode to a Dishrag, Hymn to a Tiger–Norwegian Textile Artists 1977–2017*, at Kunstnerforbundet in Oslo (2017) and in the spring of 2022, Drammens Museum presented the first solo exhibition of Hagen's works since the 1970s.

Cuthwulf Eileen Myles, a "Working Life", 2023

Cuthwulf Eileen Myles, Photo: Caroline Macartney

Cuthwulf Eileen Myles

Cuthwulf Eileen Myles betrakter diktet som en liten institusjon
1949 -
Kropp, stemme, papir, voksstift

Cuthwulf Eileen Myles vil gjøre daglige opplesninger mellom 20. og 26. september i og rundt Svolvær. Tidspunkt og sted vil bli kunngjort på Myles sin instagram-konto: @eileen.myles

7 Utstilt på Kraftholmen

Min praksis er hverdagsspråklig i bredest mulig forstand. Jeg er først og fremst en dikter, noe jeg tenker på som en veldig grunnleggende kunstform, og min egen diktning henter mye fra håndskrevne bildetekster i tegneserier. Jeg tenker på dikt som vertikale tegninger. Jeg bruker en voksblyant eller en merkepenn til innholdsfortegnelser i journaler jeg har redigert, til mine egne og venners bokomslag, til promotering av kunst- og aktivist-arrangementer på flygeblader og Instagram, eller noen ganger grafitti. Selv om jeg bruker en PC, og tidligere en skrivemaskin, så liker jeg å skrive for hånd for å holde praksisen min så kroppsnær som mulig. Håndskrift føles som en performance. Jeg stilte som presidentkandidat i 1992, noe jeg så på som en performance (og starten på min aktivisme), og aspekter fra dette gjenoppstår ved hver valgssyklus. For øyeblikket arbeider jeg mer intimt med en 1000 sider lang roman kalt *All My Loves* (Alle mine kjærligheter) som jeg skal lese et lengre utdrag fra en dag (og i ti minutter hver dag) mens jeg er i Lofoten, i tillegg til å diskutere global politikk, og jeg vil legge ut et håndskrevet telegram om mitt arbeide hver dag jeg er der. Jeg har lagt merke til at en episode av X-Files starter i Lofoten.

Cuthwulf Eileen Myles considers the poem to be a tiny institution
1949 -
Body, voice, paper, china marker

Cuthwulf Eileen Myles will be giving daily readings between September 20th–26th, in and around the city of Svolvær. Time and location will be announced at Myles' instagram account: @eileen.myles

7 Exhibited at Kraftholmen

My practice is vernacular in the widest sense of the work. I'm mostly a poet which I think of as a very primary art form, and my own poetry derives a lot from the handwritten captions in comic strips. I think of poems as vertical drawings. I use a china marker or sometimes a sharpie for the TOC in journals I've edited, my own and friends book covers, publicity for art and activist events on flyers and instagram, sometimes graffiti. Though I use a computer and earlier a typewriter I like writing by hand to keep the practice as close to the body as possible. Handwriting feels like a performance. I ran for president in 1992 which I considered a political performance (and the beginning of my activism) aspects of which arise during every election cycle. Most intimately today I'm working on a 1000 page novel called *All My Loves* which I'll read from at length one day (and for ten minutes every day) while I'm in Lofoten as well as discussing global politics and I will post a handwritten telegram of my work each day I'm there. One episode of x-files begins in Lofoten I've noticed.

Cuthwulf Eileen Myles (f. 1949, de/dem) er en dikter, romanforfatter og kunstjournalist. De ble utdannet ved St. Marks Poetry Project i New York, og ble ti år etter dette kunstnerisk leder. a «*Working Life*» («arbeidsliv») og *Pathetic Literature* (*Patetisk litteratur*) (redaktør) er deres nyeste bøker. Deres fiksjon inkluderer *Chelsea Girls*, som vant den franske Inrockuptibles-prisen for beste utenlandske roman i 2023. Kunstjournalistikken ble samlet i bindet *The Importance of Being Iceland: Travel Essays in Art* (2009). Myles har mottatt et Guggenheim-stipend, blitt anerkjent med Clark Prize for sin kunstjournalistikk, og er medlem av The American Academy of Arts & Letters. De bor i New York og i Marfa, Texas.

Cuthwulf Eileen Myles (b. 1949, they/them) is a poet, novelist and art journalist. They were educated at St. Marks Poetry Project in New York, ten years later became Artistic Director. a "Working Life" and *Pathetic Literature* (editor) are their most recent books. Their fiction includes *Chelsea Girls* which won France's Inrockuptibles Prize for best foreign novel in 2023. Writing on art was gathered in the volume *The Importance of Being Iceland: Travel Essays in Art* (2009). They received a Guggenheim fellowship, the Clark Prize for excellence in art writing, and they are a member of the American Academy of Arts & Letters. They live in New York & in Marfa, TX.

Dávvet Bruun-Solbakk

Portrett, 2024

3 videoer, Variable lengder

7 4 Utstilt på Kraftholmen og Alti

Pressemelding - IKKE SEND DENNE
VERSJONEN

Dávvet tar pulsen på Lofoten internasjonale kunstfestival

Dávvet skal gjennom intervjuer med spennende folk utforske det historiske Lofoten i møte med det avanserte Silicon Valley-aktige hi-tech samfunnet det helt sikkert er i dag (Må sjekkes opp). Hvorfor er det sånn? Noen må holdes ansvarlig. Hvorfor er det Kari Bremnes?

Alt du vil og trenger å vite om Lofoten skal du få her. Eller der borte. Eller hvor enn det vises (Det må vi få avklart, men regner med Lofoten-området eventuelt Internett-området).

Hvor skjer det? Hvem er der? Og kan jeg bli med? (Skal du innom butikken først? Jeg vil gjerne ha en red bull. Jeg kan vippe.)

Dávvet har du sett på Nyhetsstrømmen på NRK, eller kanskje i podcasten Sameting eller i det minste på samisk barne-tv i 2004.

Portraits, 2024

3 videos, Variable lengths

7 4 Exhibited at Kraftholmen and Alti

Press Release - DON'T SEND THIS
VERSION

Dávvet takes the pulse of Lofoten International Art Festival

Through interviews with exciting people, Dávvet explores the historical Lofoten in its encounter with the advanced Silicon Valley-like hi-tech society that it surely is today (must check this). Why is it this way? Someone must be held responsible. Why Kari Bremnes?

This is where you can find everything you want and need to know about Lofoten, or info on where things are happening. (This needs clarification, but it'll be in the Lofoten area or on Internet.)

Where's it happening? Who's there? And can I attend? (Are you going to the store first? Can you get me a Red Bull? I can vipp you.)

You know Dávvet from NRK's "Nyhetsstrømmen" (news stream), or maybe the podcast "Sameting", or at least Sámi Children's TV in 2004?

Dávvet Bruun-Solbakk, *Portraits*, 2024

Elisabeth Brun

Big Tech Blues, 2024

arbeid i prosess

4K Video, 18:00 min

7 Utstilt på Kraftholmen

Big Tech Blues er et poetisk film-essay om livet på den nordnorske landsbygda i tech-gigantenes tidsalder, utforsket fra et personlig perspektiv. Omstendigheter rundt filmskaperens barndomsskole i den lille landsbyen Strengelvåg i Nord-Norge er utgangspunktet for filmen. Den ble kjøpt opp av Elon Musks SpaceX Starlink-program; en hendelse som utløste refleksjoner over hva som står på spill når digital teknologi i rask utvikling infiltrerer alle aspekter av menneskelivet.

Filmen vever sammen en personlig fortelling om SpaceX's inngripen i filmskaperens hjembygd med eksistensielle refleksjoner rundt tilknytning, frihet, nostalgi og fremskritt. Den utforsker dilemmaer knyttet til sted, digital teknologi og kroppslig erfaring. Sentralt i utforskningen er opplevelsen av lyd: summingen av digital teknologi, latteren fra barn og lydene av vær og natur. Filmen spør: hva er lyden av et levende sted?

Ved å sammenflette personlige anekdoter med bredere refleksjoner representerer filmen et blikk innenfra i den digitale industriens subtile fremvekst i rurale områder i Nord-Norge, i Norge og andre steder i verden. Den mediterer over de komplekse forholdene folk har til sine skiftende omgivelser – og fremhever den «doble bindingen» som vår bruk av digital teknologi innebærer, samt betydningen av kroppslig erfaring for minne og tilknytning.

Filmen er dedisert til Strengelvågs befolkning og filmmakerens besteforeldre, Johan og Sigrunn.

Produsent: Hai Ku AS.

Manus og regi: Elisabeth Brun.

Kinematografi: Eivind H. Natvig.

Lyd/musikk: Alexander Rishaug.

Postproduksjon: Truels Zeiner-Henriksen.

VFX: Scream Media AS.

Støttet av Fritt Ord og Nordnorsk Filmsenter v/ Kalle Löchen/Rachel Andersen Gomez.

Big Tech Blues, 2024

work in progress

4K Video, 18:00 min

7 Exhibited at Kraftholmen

Big Tech Blues is a poetic film-essay reflecting on life in rural communities in the age of Tech Giants, explored from a personal perspective. The film revolves around the filmmaker's abandoned childhood school in the small village of Strengelvåg, Northern Norway, which was bought up by Elon Musk's SpaceX Starlink programme; an event which sparked reflections on what is at stake, as rapidly evolving digital technology infiltrates all aspects of human life.

The film intertwines personal narrative about SpaceX intrusion into the filmmaker's hometown with existential reflections on attachment, freedom, nostalgia, and progress. It reflects on dilemmas regarding place, digital technology, and bodily experience. Central to this exploration is the experience of sound: the hum of digital technology, the laughter of children, and the sounds of weather and nature. The film asks, what is the sound of a vibrant place?

By fusing personal anecdotes with broader reflections, the film offers an insider's view on the digital industry's subtle encroachment into rural areas in Northern Norway and beyond. It meditates on the complex relationships people have with their changing environments – highlighting the double bind of digital technology and the significance of embodied experience for memory and attachment.

The film is dedicated to the people of Strengelvåg and the filmmaker's grandparents, Johan and Sigrunn.

Produced by Hai Ku AS.

Written and directed by Elisabeth Brun.

Cinematography: Eivind H. Natvig.

Sound/Music: Alexander Rishaug.

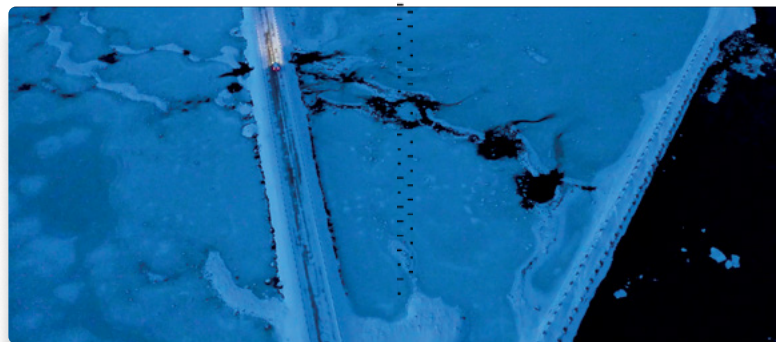
Post Production: Truels Zeiner-Henriksen.

VFX: Scream Media AS.

Supported by Fritt Ord and Nordnorsk Filmsenter v/ Kalle Löchen/Rachel Andersen Gomez.

Elisabeth Brun, *Big Tech Blues*, from the exhibition SPARKS-Prelude, Festspillene i Nord-Norge, 2024. Photo: Kjell Ove Storvik

Elisabeth Brun, still from *Big Tech Blues*, 2024.

Elisabeth Brun (f. 1977) er en visuell kunstner, filmskaper og medieforsker som undersøker spørsmål knyttet til form, mediering, kunnskap og forholdet mellom mennesker og miljø. Brun er spesielt interessert i hvordan medieteknologi påvirker oppfatningen av sted, rom og tid, ofte med utgangspunkt i hennes opprinnelse i Nord-Norge. Brun har en PhD i Medievitenskap fra Universitetet i Oslo og 14 års erfaring som dokumentarfilmskaper og journalist hos NRK. Hun har også en post-master i Kunst i offentlig rom fra Kungliga Konsthögskolan i Stockholm. Hennes arbeid har blitt vist internasjonalt på steder som Oberhausen International Short Film Festival, Seattle Art Museum, Montreal Festival du Nouveau Cinéma og Vienna Shorts. Brun er medgründer av kunstnergruppen NODES Collective og medgründer av det Lofoten-baserte produksjonskollektivet Hai Ku AS sammen med fotograf og billedkunstner Eivind H. Natvig.

Elisabeth Brun (b. 1977) is a visual artist, filmmaker, and media scholar whose work explores questions of form, mediation, knowledge, and the relationship between humans and the environment. Brun is particularly interested in how media technology influences perceptions of place, space, and time, often drawing from her North Norwegian origins. Brun holds a post-master's in Public Art from the Royal Institute of Art in Stockholm, a PhD in Media Studies from the University of Oslo and has 14 years of experience as a documentary filmmaker and journalist with NRK. Her work has been showcased internationally at venues such as Oberhausen International Short Film Festival, Seattle Art Museum, Montreal Festival du Nouveau Cinéma, and Vienna Shorts. Brun is a founding member of the NODES Collective and co-founder of the Lofoten-based production collective Hai Ku AS with visual artist Eivind H. Natvig.

Elise Macmillan

Overrasket hver gang, 2024

Konsert og lydinstallasjon
Bratsj, lange båndbueinstrumenter
og hestehår-buer, Magnetbånd-
instrumenter laget av walkmans og
telefon svarere, tre, hånd-dubbet
Maxell communicator-serie
magnetbånd, buer av hestehår
laget med hale-hårklipp fra Quinn,
40:00 min

Direktesending fra Sørvågen Radio 2024

Forestilling og radiosending
25:00 min

6 Utstilt på Gamle Metodistkirken

Forestilling:
Lørdag 21.09.2024, kl.17:00-17:30

6 Gamle Metodistkirken

Liveopptreden:
Lørdag 07.09.2024, kl.14:00

Sørvågen Radio

Kringkasting: Montez Press Radio
23.10.2024 kl.13:00 ET/19:00 CET
I samarbeid med The Kitchen

Surprised Everytime, 2024

Concert and sound installation
Viola, long tape bows instruments
and horsehair bows, Magnetic tape
instruments made from walkmans
and answering machines, wood,
hand dubbed Maxell communicator
series magnetic tape, horsehair
bows made with tail hair clippings
from Quinn, 40:00 min

Live broadcast from Sørvågen Radio 2024

Performance and radio broadcast
25:00 min

6 Exhibited at The Old Methodist Church

Performance:
Saturday 21.09.2024, 17:00-17:30

6 Exhibited at The Old Methodist Church

Live performance:
Saturday 07.09.2024, 14:00

Sørvågen Radio

Broadcast: Montez Press Radio
23.10.2024 at 1pm ET/19:00 CET
In collaboration with The Kitchen

Elise Macmillan's prosjekt tar utgangspunkt i en konsert på og en sending fra den tidligere telegrafstasjonen Sørvågen Radio. Macmillan henter fritt fra koreografi, mytologi, korsangtradisjoner, akustiske dampingsteknikker for støyforurensning, radioprogrammer og signaloverføringsens historie.

Elise Macmillan's project revolves around a concert at and broadcast from the former telegraph station, Sørvågen Radio. Macmillan draws from choreography, mythology, choral singing traditions, acoustic dampening techniques for noise pollution, radio shows, and the history of signal transmission.

Elise Macmillan performing at Festspillene i Nord-Norge at the opening of SPARKS-Prelude. Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre.

Macmillan bruker hår samlet fra halen til en uvanlig høy hest til å lage lange fiddlebuer og spiller på instrumenter laget av gamle walkmans og telefon svarere.

Macmillan uses the hair gathered from the tail of an unusually tall horse to make long fiddle bows and playing instruments made from walkmans and answering machines.

Magnetbåndbueinstrumentene er laget sammen med kunstner og instrumentmaker Carl Schrecongost under Festspillene i Nord-Norge.

Sammen med båndbue-ensemblet har gruppen fortsatt å lage nye buer og dubbe modererte lydopptak og tale over på magnetbånd. Hver bue har fått sin egen karakter og navn, som Gliss farm, Impatience, Allergies eller Harstad Barne og Undomskor's for å nevne noen.

Macmillan reflekterer over sitt eget arkiv med modifiserte og hjemmelagde buer, som inkluderer buer med magneter, hundepels eller bjeller, samt variasjoner av historiske buer som blant andre tidlige barokke buer, buer fra middelalderen, Laurie Andersons tapebue og bøyde buer som gjør det mulig å spille på alle strenger samtidig.

I forkant av festivalen vil Macmillan avholde en minikonsert på Sørvågen Radio som vil lede frem mot en større konsert i Svolvær i forbindelse med festivalens åpningshelg. Arrangementet vil kringkastes av Montez Press Radio i samarbeid med The Kitchen.

Macmillans arbeid vil senere i høst bli fremført ved The Kitchen på Westbeth i New York, som en del av utstillingen Lines of Distribution.

The magnetic tape bow instruments were made together with artist and instrument maker Carl Schrecongost during Festspillene i Nord-Norge.

Together with a tape bow ensemble, the group has continued to make new bows and dub altered sound and speech onto magnetic tape, each bow with its own character and name, such as Gliss farm, Impatience, Allergies or Harstad Barne og Undomskor's to name just a few.

Macmillan is reflecting on her own archive of altered and homemade bows including bows with magnets, dog fur or bells as well as variations on historic bows including early baroque and medieval bows, Laurie Anderson's tape bow, and curved bows which allow the player to bow all strings simultaneously.

Prior to the festival, there will be a performance at Sørvågen Radio, leading up to a concert in Svolvær during the opening weekend of LIAF. The event will be broadcasted by Montez Press Radio in collaboration with The Kitchen.

Macmillans performance will later this fall be performed at The Kitchen at Westbeth, as part of the exhibition Lines of Distribution.

Båndbueensemble: Kaja Krakowian, Jonatan Nilsson og Joseph Helland
Instrumenter i samarbeid med Carl Schrecongost
Prosjektet er støttet av: Kulturrådet, Music Norway, NOTAM og Det norske komponistfond

Tape Bow Ensemble: Kaja Krakowian, Jonatan Nilsson og Joseph Helland
Instruments in collaboration with Carl Schrecongost
The project is supported by: Kulturrådet, Music Norway, NOTAM and The Norwegian Composers' fund

Elise Macmillan er en multimediekunstner og musiker. Siden hun flyttet fra USA til Norge for å spille hardingfele, har hun komponert musikk for vandrende kor, strykeensemble og perkusjonister, og en sangsyklus på endeløs kassett-loop. Prosjektene hennes spenner fra skulpturelle installasjoner til lydverk tilgjengelig som en telefon-hotline. Musikken og installasjonene hennes har blitt presentert av nyMusikk, UKS, Kunsternes Hus, Ella Lissey, Haus der Kunst, Atelier Nord, Breton Cassette, Landmark Bergen Kunsthall, Kafé Hærverk, Destiny's, Shedhalle, Zurich, og i USA på LAND, Kansas City og CCRMA, Stanford. Hun var nylig gjestekomponist ved EMS Elektronmusikstudion, Stockholm, og er i dag en del av det norske kunstnerkollektivet Verdensteatret i Oslo.

Elise Macmillan is a multimedia artist and musician. Since moving from the US to Norway to play Hardanger Fiddle, she has composed music for wandering choir, string ensemble, and percussionists, and a song cycle on endless loop tape. Her projects range from sculptural installations to sound works accessible as a telephone hotline. Her music and installations have been presented by nyMusikk, UKS, Kunsternes Hus, Ella Lissey, Haus der Kunst, Atelier Nord, Breton Cassette, Landmark Bergen Kunsthall, Kafé Hærverk, Destiny's, Shedhalle, Zurich, and in the US at LAND, Kansas City, and CCRMA, Stanford. She was recently a guest composer at EMS Elektronmusikstudion, Stockholm, and is currently part of the Norwegian artist collective Verdensteatret in Oslo.

Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen

Cry of the Orphan I
1982, Tresnitt

Cry of the Orphan II
1982, Tresnitt

Nordnorsk rullegardin
1993, Tresnitt, Fargeblyant

Constant Evil
2005, Tresnitt

Children are Parents of Humankind
2005, Tresnitt

Eternal Goodness
2005, Tresnitt

*Sami álbmot–Sami people–
Samefolket. Ikke se, ikke hør,
ikke snakk!*
1983, Garvet reinskinn

Oaivilat/Meninger/Opinions
1983, Garvet reinskinn

Noaidi fra serien masquerade
1983, Garvet reinskinn

Moarri Mánnu/Universets hevn
1973, Tresnitt

*Mennesket er som sneen,
en gjest på jorden*
1983, Tresnitt

RATKIN IV/Reinskillning IV
1983, Tresnitt

Dál lea du vuorru/Nå er det din tur
2003, Tresnitt

2 Utstilt på Nordnorsk kunstnersenter

Cry of the Orphan I
1982, Woodcut

Cry of the Orphan II
1982, Woodcut

North-Norwegian Roller Blind
1993, Woodcut, coloured pencil

Constant Evil
2005, Woodcut

Children are Parents of Humankind
2005, Woodcut

Eternal Goodness
2005, Woodcut

*Sami álbmot–Sami People–
Samefolket. Ikke se, ikke hør,
ikke snakk!*
1983, Reindeer leather

Oaivilat/Meninger/Opinions
1983, Reindeer leather

Noaidi from the series masquerade
1983, Reindeer leather

*Moarri Mánnu/The Revenge
of the Universe*
1973, Woodcut

Humans, Snowflakes on Earth
1983, Woodcut

RATKIN IV/Reindeer Roundup IV
1983, Woodcut

Dál lea du vuorru
2003, Woodcut

2 Exhibited at North Norwegian Art Centre

Kunstnerskapet til Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen omfatter en bredde av ulike uttrykk som spenner fra grafikk, maleri og tegning til tekst, kunstnerbøker og bokbinding. Kunstnerens har siden 70-tallet jobbet med et mangeårig prosjekt hvor han målrettet forsker på samiske stedsnavn som formidles gjennom nitide håndtegnede og rikt illustrerte kart over Sápmi blottet for lokale og nasjonale grenser.

Med over fem tiår i kunstverdenen har Mathisen utviklet sitt særegne uttrykk som tar utgangspunkt i et sterkt engasjement for å formidle og bevare samiske fortellinger, symbolikk, identitet og kultur. Kunstnerens politiske virke og engasjement har gjort Elle-Hånsa til en viktig stemme i kampen for urfolks rettigheter, både i Sápmi og i en større internasjonal sammenheng.

Blant arbeidene i utstillingen presenteres en serie grafiske verk side om side med arbeider som er møysommelig skå-

The artistic practice of Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen encompasses expressions ranging from printing, painting and drawing to text, artist books and bookbinding. A project he has worked with since the 1970s concerns Sámi place names; these he studies and elucidates through meticulously hand-drawn and richly-illustrated maps of Sápmi devoid of local and national boundaries.

With over five decades in the artworld, Mathisen has developed a signature expression rooted in his concern to preserve Sámi stories, symbols, identity and culture and to make all this available to others. His political work and involvement has resulted in him becoming an important voice in the struggle for indigenous rights, both in Sápmi and in a wider international context.

Amongst the works in the exhibition, there is a series of prints juxtaposed with works carefully cut out of hide. The work entitled *Nordnorsk rullegardin* (*North-*

ret ut i skinn. Verket som har fått tittelen *Nordnorsk rullegardin* ble i sin tid laget som en illustrasjon til en bok. Her kan samisk identitet og kultur skimtes som fragmenter gjennom rifter og revner i en nedtrukket rullegardin som blokkerer muligheten til å se utsikten og det totale bildet bak vinduet. På et bord, foran gardinen, står det en radio.

I 2017 donerte Elle-Hånsa store deler av sin kunst, sine bøker og sitt arkivmateriale til Árran Julevsáme guovdásj på Ájluokta/Drag i Hábmera suohkana/Hamarøy kommune. Det samiske museet og kultursenteret er et viktig samlingspunkt for bevaring og formidling av samisk kultur, språk og historie, kjent for sitt arbeid med lulesamisk kultur. Det er gjennom innlån fra denne samlingen presentasjonen på LIAF er mulig gjort.

Norwegian Roller Blind) was originally created as a book illustration. Here, Sámi identity and culture can be glimpsed as fragments through rips and tears in a pulled-down roller blind that blocks the view and the total picture outside the window. Positioned on the table in front of the window blind is a radio.

In 2017 Elle-Hånsa donated much of his art, books and archival material to Árran Lule Sámi Centre, located in Drag, Hamarøy Municipality. The Sámi museum and cultural centre is an important actor in preserving and conveying Sámi culture, language and history, known in particular for their work with Lule Sámi culture. It is through loans from Árran that the presentation at LIAF has been made possible.

Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen, courtesy of Árran Julevsáme guovdásj. Photo: Kjell Ove Storvik

Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen (f. 1945) bor og arbeider i Tromsø. Mathisen har engasjert seg som en viktig stemme for urfolksrettigheter i over femti år, og er anerkjent både nasjonalt og internasjonalt. De siste årene har han stilt ut ved Hwa Kang Museum (Taipei 2023), Alta Kunstforening (2023), og Oslo Kunstforening (2022). Tidligere har han deltatt på gruppeutstillinger ved Kristiansand Kunsthall (2023), DOCUMENTA 14 (Kassel, Tyskland og Athen, Hellas 2017), og Galleri F15 (Moss 2005). Mathisen var også deltagende på den nordiske paviljongen ved Veneziabiennalen i 2022. Mathisen sine verk er kjøpt inn av flere institusjoner, blant annet Nasjonalmuseet, De Samiske Samlinger i Karasjøk, Nordisk ministerråd (København), Nordnorsk Kunstmuseum, og Sametinget. I 2024 ble han tildelt Rune Brynstad's minnestipend.

Elle-Hånsa/Keviselie/Hans Ragnar Mathisen (b. 1945) lives and works in Tromsø. For more than 50 years Mathisen has been an important voice in the struggle for indigenous rights, both nationally and internationally. In the last years he has exhibited at Hwa Kang Museum (Taipei 2023), Alta Art Society (2023) and Oslo Kunstforening (Oslo Art Society) (2022). Recent group-show participation includes Kristiansand Kunsthall (2023), DOCUMENTA 14 (Kassel, Germany and Athen, Greece 2017) and Gallery F15 (Moss 2005). Mathisen was also involved in the exhibition at the Nordic Pavilion, Venice Biennial in 2022. His works are found in several collections, among others, the National Museum in Oslo, the Sámi Collections in Karasjøk, the Nordic Council of Ministers in Copenhagen, North Norwegian Art Museum in Tromsø and the Sámi Parliament. In 2024 Mathisen received Rune Brynstad's Memorial Grant.

Flis Holland

Subserotic Bulge, 2021/2023

Tokanals digital video, 17:26 min

7 Utstilt på: Kraftholmen og NÓUA

I 2019 ble en jernmeteoritt filt ned til støv, rørt inn i krem og matet til 36 personer. Flis livmor var full av svulster like etter. Flis mage svulmet opp da en kjøttfull klump presset seg ut i forbløffende hastighet. Fra første stikk i en finger til WebMD, røntgen og MR, hvert eneste diagnoseverktøy kom til kort. Videoen stiller, gjennom meteorittfall og transpersoners opplevelser av det medisinske systemet, spørsmål om diagnose og hvordan visse personers vitnesbyrd blir avfeid som upålitelig.

Flis Holland's verk presenteres på Lofoten internasjonale kunstfestival både på Kraftholmen i Svolvær og i en satellittutstilling på det kunstnerdrevne visningsstedet NÓUA i Bodø, i samarbeid med Oulu Art Museum som en forlengelse av utstillingen *Tomun tietö/Listen to the Dust* kuratert av Selina Väliheikki ved Oulun taidemuseoon/Oulu Art Museum, som vises frem til 27.10.2024.

Prosjektet er støttet av Norsk-finsk kulturfond.

Subserotic Bulge, 2021/2023

Dual-channel digital video, 17:26 min

7 Exhibited at: Kraftholmen and NÓUA

In 2019 an iron meteorite was filed to dust, stirred into cream, and fed to 36 people. Flis's uterus was rife with tumors soon after. Their belly swelled as a fleshy block pushed its way out at astonishing speed. From the first poke of a finger to WebMD, X-rays and MRI, each diagnostic tool came up short. From meteorite falls to transgender experiences of the medical system, the video asks questions about diagnosis and how certain people's testimony is dismissed as unreliable.

Flis Holland's work is presented at the Lofoten International Art Festival both at Kraftholmen in Svolvær and in a satellite exhibition at the artist-run exhibition venue NÓUA in Bodø, in collaboration with the Oulu Art Museum as an extension of the exhibition *Tomun tietö/Listen to the Dust* curated by Selina Väliheikki at the Oulun taidemuseoon/Oulu Art Museum, which is on display until 27 October 2024.

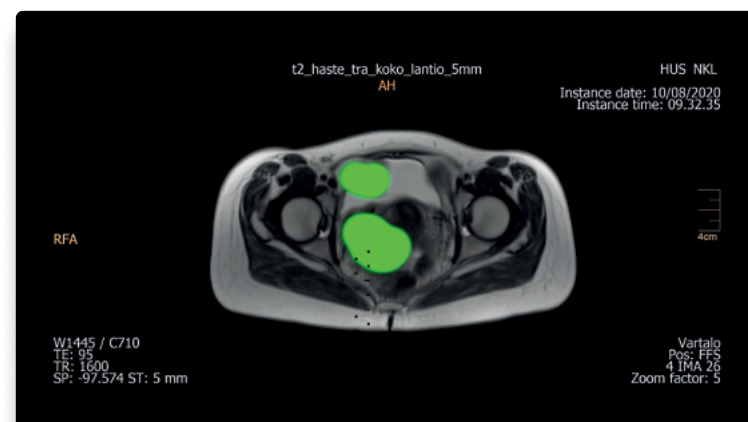
The project is supported by the Norwegian-Finnish Culture Fund.

Flis Holland (FI/UK) følger kollisjonene mellom trans- og himmellegemer. Hollands separatutstilling «Off-Colour» ble holdt på Helsinki Art Museum i 2023. I 2022 ble kunstneren nominert til Below Zero Finnish Art Prize og var del av HIAP residency programmet. Nylige gruppeutstillinger inkluderer Pitted Dates, Pori Biennale (FI) og Bemis Center (USA), og visninger på Rakkautta & Anarkiaa, Uppsala (SE), Kasseler Dokfest (DE) og BAFICI (AR).

Flis Holland (FI/UK) follows the collisions of trans and celestial bodies. Hollands solo exhibition "Off-Colour" was held at the Helsinki Art Museum in 2023. In 2022 they were shortlisted for Below Zero Finnish Art Prize and they were part of the HIAP residency program. Recent group shows include Pitted Dates, Pori Biennale (FI) and Bemis Center (US), and screenings at Rakkautta & Anarkiaa, Uppsala (SE), Kasseler Dokfest (DE) and BAFICI (AR).

Flis Holland, Still from *Subserotic Bulge*, 2021

Flis Holland, Still from *Subserotic Bulge*, 2021

Ilija Wyller

tidevannstanger

-

refleksive soldistraksjoner
2024

Olje på strie,
200 × 300 cm

Noter:

08.07.24

blyant på papir

6 Utstilt på Gamle Metodistkirken

I sine malerier arbeider Ilija Wyller tematisk med landskap i en bredere forstand, som en forståelse av hvordan ting og objekter er i vekselspill med omgivelsene og hvordan de påvirker hverandre. For henne er erfaring øyeblikkelig og uten en tydelig form; flat og foranderlig etter hvert som den utfolder seg. Arbeidene hennes omhandler de sømløse overgangene mellom sansefornekkelse, hukommelse, sted og subjektene/objektene som er der. I hennes praksis er tanker, subjekter, objekter og omgivelser definert av sine innbyrdes forhold, av samarbeid eller opposisjon, og av å både ha innflytelse på og bli påvirket av og gjennom sine omgivelser. Wyller finner inspirasjon i den franske filosofen Bruno Latour og hans konsept om tid som ikke-lineær, som en spiral. I sin prosess utspiller dette seg i måten hun løst baserer komposisjonene sine på både situasjonen og materialet hun har for hånden, på hva dette minner henne om, og på tilfældighetsfaktorer. Arbeidene etterligner erfaring i den forstand at de er lagd med en umiddelbarhet som likner på erfaring.

I tillegg til malerier har Wyller med sin bakgrunn innen klassisk piano komponert stykker for cembalo. De beskjedne mellomspillene fungerer som dagboknotiser for Wyller. De er i sin helhet komponert med bruk av terning, noe som introduserer tilfeldige bearbeidelser lagd gjennom liknende metoder som hennes maleriske praksis, noe som sådan forener de to. Maleriet som er utstilt i Metodistkirken er basert på landskapet i Lofoten, og er laget spesifikt for bygningen det er utstilt i.

tidal tangents

-

reflexive sun distractions
2024

Olje on burlap,
200 × 300 cm

Notes:

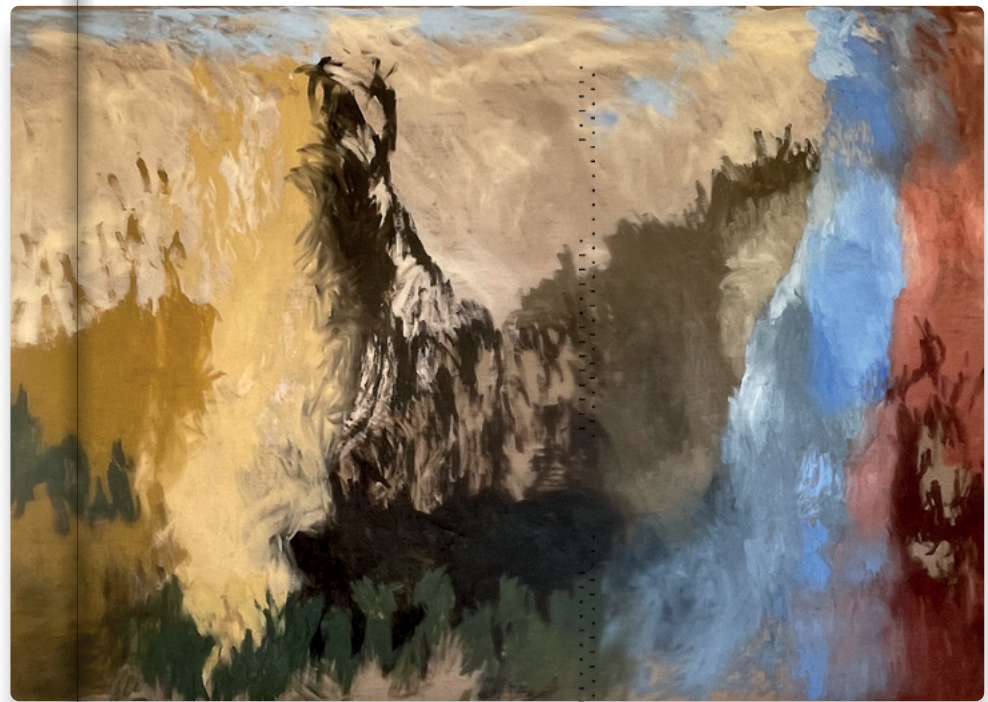
08.07.24

pencil on paper

6 Exhibited at The Old Methodist Church

In her paintings Ilija Wyller works thematically with landscapes in a broader sense, as an understanding of how things and objects interact with environments and how they influence each other. Experience is to her immediate and without a clear form; both spacious, flat and transitional as it unfolds. Her works are about the evidence of a seamless transition between sensation, memory, place and the subjects/objects in it. In her practice, thoughts, subjects, objects and environments are defined by their interrelations, through cooperation or opposition, equally influencing and being influenced by and through their surroundings. Wyller finds inspiration in the French philosopher Bruno Latour and his concept of time as non-linear, as a spiral. In her process this is played out in the way she is loosely basing compositions on both the situation or material at hand, what it reminds her of, and on elements of chance. The works mimic experience, in that they are made with an immediacy that is similar to experience.

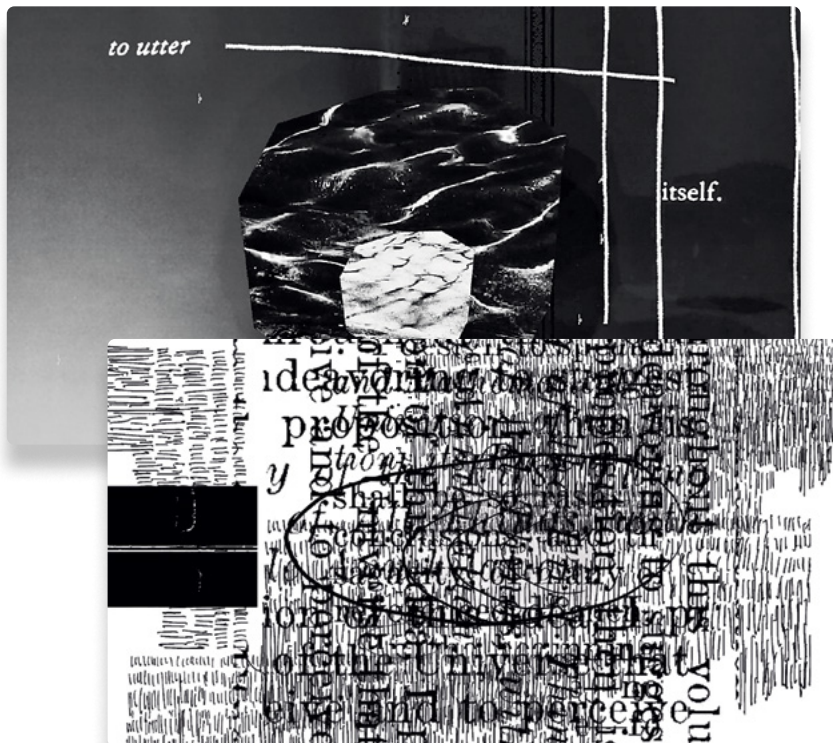
In addition to painting, Wyller uses her background from classical piano to compose pieces for the cembalo. The modest interludes act as diary entries to Wyller. They are entirely made with dice, introducing incidental arrangements created through similar methods as her painting method, intrinsically linking the two. The painting exhibited in the Methodist church is based on the landscape in Lofoten, and is made specifically for the building it is exhibited in.

Ilija Wyller, Detail from *tidal tangents-reflexive sun distractions*, 2024

Ilija Wyller (f. 1987) er opprinnelig fra New York, og bor og arbeider i Oslo. Wyller ble uteksaminert fra Kunstakademiet i Bergen i 2015. Wyller hadde sin første soloutstilling ved VIVII i Oslo, 2014, i etterkant av et seks måneder langt residency-opphold ved Cite des Arts i Paris mens hun tok mastergrad. Wyller har stilt ut ved Astrup Fearnley Museet i Oslo og Artipelag i Stockholm. Wyller bodde i Berlin i en kort periode på fire år og har hatt jevnlig utstillinger gjennom sin karriere, med deltakelse ved skulpturbiennalen i Örebro (2018), et residency-opphold med påfølgende utstilling ved Edvard Munch Haus (2023), et fem måneder langt residency-opphold ved Cite des Arts (2023/2024) samt deltakelse i Tapybos Triennale i Vilnius, 2024. Wyller er representert av Gallery Brandstrup i Oslo og BGE i Stavanger.

Ilija Wyller (b.1987, New York City, USA) Lives and works in Oslo. Wyller graduated from the art Academy in Bergen, Norway in 2015. Wyller had her first solo exhibition at VIVII in Oslo, 2014, pre-empted by a six month residency at Cite des Arts in Paris during her MA. Wyller has exhibited at Astrup Fearnley Museum in Oslo, Artipelag in Stockholm. Wyller lived in Berlin for a brief period of four years and has steadily exhibited throughout her career, participating in the Sculpture Biennale in Örebro (2018), a residency followed by an exhibition at Edvard Munch Haus (2023), a second 5 month residency at Cite des Arts (2023/2024) as well as participating in the Tapybos Triennale in Vilnius, 2024. Wyller is represented by Gallery Brandstrup in Oslo and BGE in Stavanger.

Kameelah Janan Rasheed, All stills from *Keeping Count, Annotated* (2021-2023) 09:38, Single Channel, Original Score by Th&o. (Johannesburg, South Africa)

Kameelah Janan Rasheed utforsker kommunikasjonspraksiser og poetikk på tvers av arter, livssituasjoner, bevissthetstilstander og substrater. De siste årene har hun blitt tildelt en rekke stipender og priser, som 2023 Working Artist Fellowship, 2022 Schering Stiftung Award for Artistic Research, 2022 Creative Capital Award, 2022 Artists + Machine Intelligence Grants-Experiments with Google og 2021 Guggenheim Fellowship in Fine Arts. Blant nylige separatutstillinger er *REDCAT* (2024), KW Institute of Contemporary Art (2023), Art Institute of Chicago (2023) og Kunstverein Hannover (2022). Rasheed har forfattet fem kunstnerbøker: *in the coherence, we weep* (KW Institute, 2023); *i am not done yet* (Mousse Publishing, 2022); *An Alphabetical Accumulation of Approximate Observations* (Endless Editions, 2019); *No New Theories* (Printed Matter, 2019), og den digitale publikasjonen *Scoring the Stacks* (Brooklyn Public Library, 2021). Hun er tilknyttet fakultetet ved Yale School of Art, MFA Sculpture Department, og er instruktør ved School for Poetic Computation. Rasheed grunnla Orange Tangent Study, et konsulentfirma som tilbyr kunstnere micro-stipend og støtter enkeltpersoner og institusjoner med å skape ekspansive og frigjørende læringsopplevelser.

A learner, Kameelah Janan Rasheed explores communication practices and poetics across all species, states of living, states of consciousness, and substrates. Most recently, she is a recipient of a 2023 Working Artist Fellowship; a 2022 Schering Stiftung Award for Artistic Research; a 2022 Creative Capital Award; a 2022 Artists + Machine Intelligence Grants-Experiments with Google; and a 2021 Guggenheim Fellowship in Fine Arts. Her recent solo exhibitions include *REDCAT* (2024), KW Institute of Contemporary Art (2023), Art Institute of Chicago (2023), and Kunstverein Hannover (2022). Rasheed is the author of five artists' books: *in the coherence, we weep* (KW Institute, 2023); *i am not done yet* (Mousse Publishing, 2022); *An Alphabetical Accumulation of Approximate Observations* (Endless Editions, 2019); *No New Theories* (Printed Matter, 2019); and the digital publication *Scoring the Stacks* (Brooklyn Public Library, 2021). She is on faculty at the Yale School of Art, MFA Sculpture Department, and an instructor at the School for Poetic Computation. Rasheed founded Orange Tangent Study, a consulting business that provides artist microgrants and supports individuals and institutions in designing expansive and liberatory learning experiences.

Kameelah Janan Rasheed

antennas filibuster
for livstidsmottak, ii
2024

Veggtegning:
Akryl, kull, blekk, grafitt

Videoser:
Grådig gripende, 2024
04:15 min, 4000×3000(1:1),
Svart-hvitt, Ingen lyd, En-kanals
video, (CRT monitor)

Virvelløse dyr, 2024
01:41 min, 4000×3000(1:1),
Svart-hvitt, Ingen lyd, En-kanals
video, (CRT monitor)

(*Etter Remedios Varos'*
Música Solar), 2024
03:05 min, 4000×3000(1:1)
Svart-hvitt, Ingen lyd, En-kanals
video, (CRT monitor)

7 Utstilt på Kraftholmen

Rasheeds multidisiplinære praksis undersøker det spekulative forholdet mellom nedtegnet språk, surrogati og begjær. Rasheed lager omsluttende multimediale installasjoner, offentlige kunstprosjekter, publikasjoner, performanser, partiturer og videoarbeider med fokus på språk som noe på samme tid materielt og immaterielt. De seneste arbeidene hennes ser på lese- og skriveprosessen som overskridende og erotiske handlinger med svelging, oppslukning, innvikling og adskillelse. Det å lese og skrive er å begjære en gjenstridig intimitet med språk. På samme måte som vi forsøker å komme nærmere språket gjennom forledelsen av total forståelse, begjærer også språket en nærhet til oss. Disse gjensidige gestene av intimitet er det som levendegjør lese- og skriveprosessen.

antennas filibuster
for lifetime reception, ii
2024

Wall Drawing:
Acrylic, charcoal, ink, graphite

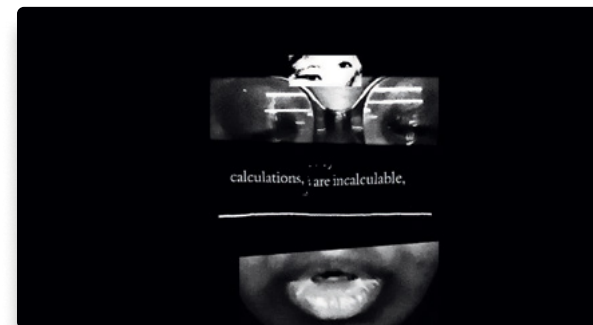
Videos:
Greedy Grasping, 2024
04:15 min, 4000×3000(1:1),
Black-and-White, No Sound, Single
Channel Video, (CRT Screen)

Invertebrate, 2024
01:41 min, 4000×3000(1:1),
Black-and-White, No Sound, Single
Channel Video, (CRT Screen)

(*After Remedios Varos'*
Música Solar), 2024
03:05 min, 4000×3000(1:1),
Black-and-White, No Sound, Single
Channel Video, (CRT Screen)

7 Exhibited at Kraftholmen

Rasheed's multidisciplinary practice explores the speculative relationships between written language, surrogacy, and desire. Rasheed creates immersive multimedia installations, public art projects, publications, performances, scores, and video works with attention to the language as material and immaterial. Her current work looks at the reading and writing process as transgressive and erotic acts of ingestion, immersion, enmeshment, and estrangement. Reading and writing is to desire an intractable intimacy with language. As we attempt to draw closer to language through the ruse of total comprehension, so does language desire proximity to us. These bidirectional gestures of intimacy are what animate the reading and writing process.

KINOBOX (Ruth Aitken + Sarah Schipschack)

[KINOBOX] Svolvær, 2024

Mikrokino

1×2×2,4m

1 Utstilt på Havneterminalen

Mikrokinoen KINOBOX er et intimt visningssted laget spesielt for å vise verk av kunstnere som jobber med bevegelige bilder, lett tilgjengelig og gratis for allmennheten. KINOBOX er utformet med utgangspunkt i passfoto-automater som ofte er stuet bort i offentlige rom med gjennomgangstrafikk, og den lille kiosken gir publikum en mulighet til å vende tilbake, igjen og igjen, og til å bygge opp et forhold til en film eller et kunstnerskap med bevegelige bilder. Du kan også bare stikke innom mens du venter på en buss, en båt eller en person.

Gjennom plasseringen på Havneterminalen i Svolvær (og på tvillingterminalen i Tromsø) – et sted for adspredelse og forbindelse for mennesker, familier, arbeidere, turister og varer – presenterer KINOBOX kunstfilm som en del av denne gjennomstrømmningen, som noe som er verdifullt å spre og gjøre tilgjengelig for et større fellesskap.

Filmene spilles i loop fra kl. 5 om morgenen til kl. 22 om kvelden. Boksen kan romme en til to personer, og filmene kan oppleves gjennom en bakprosjektert skjerm og høyttaler.

Prosjektet er støttet av KORO's Lokalsamfunnsordning (LOK) og Samfunnsløftet – SpareBank 1

[KINOBOX] Svolvær, 2024

Microcinema

1×2×2,4m

1 Exhibited at The Port Terminal

Micro-cinema KINOBOX is an intimate screening space dedicated to showing artists' moving-image works, easily accessible and free, to the public. Formed after the photo-booths that are often tucked away in transitional public spaces, the little kiosk offers the opportunity to return, over and over, building up a relationship to a film, an artist or artists' moving image more generally. Or you can just pop in, while waiting for a bus, a boat, or a person.

Deliberately sited at the transit terminal in Svolvær (and its twin in Tromsø) – a site of distribution and connection for people, families, workers, tourists and cargo – it presents art film as part of this flow, as valuable to distribute and make accessible to communities.

The films play on a loop from 05:00 in the morning until 22:00. The box holds 1–2 people and films can be experienced through a back-projected screen and speaker.

With support by KORO's Art Programme for Local Communities (LOK) and Samfunnsløftet – SpareBank 1

Ruth Aitken og Sarah Schipschack, begge med base i Tromsø, har samarbeidet i over 6 år, og arbeider med å utvide tilgjengelighet til og kunnskap rundt kunstneres filmer og filmskaperes praksiser. De startet KINOBOX sammen i 2020, og driver Polar Film Lab, et gjør-det-sjøl kunstkollektiv som arbeider med analog, eksperimentell film. Ruth Alexander Aitken (f. 1990) er en skotsk kunstner som arbeider med tema rundt arbeids-, økonomi- og resursdistribusjon gjennom film, performancer og kuratering. Sarah Schipschack (f. 1976) er en tysk kurator og kunstformidler som spesialiserer seg på kunstneres bevegelige bilder og utvidede praksiser, og har tidligere drevet Filmgalerie Alpha60 og Reihe Experimentalfilm, og kuraterer for Kurant Kino og AMIFF (Arctic Moving Image & Film Festival).

Ruth Aitken and Sarah Schipschack, both based in Tromsø, have collaborated together for over 6 years, working to expand access and knowledge around artists' film and filmmaking practices. They initiated KINOBOX together in 2020 and run Polar Film Lab, a DIY arts collective working with analogue experimental film. Ruth Alexander Aitken (b. 1990) is a Scottish artist working with themes around labour, economics and resource distribution through film, performance, and curation. Sarah Schipschack (b. 1976) is a German curator and arts mediator, specialising in artists' moving image and expanded practices, previously running Filmgalerie Alpha60 and Reihe Experimentalfilm, and curating for Kurant Kino and AMIFF.

[KINOBOX] Svolvær
31.08.–21.09.2024

Lys-observasjon

Ruth & Alexander, Norge, 2022,
digital film, 9:15 min.

Hvorfor observerer vi? Er mer informasjon alltid et gode? Forandrer det å observere veien til den som blir observert? Hva kan komme til å skje uten tilsyn? Store deler av en fiberoptisk dypvannskabel forsvinner. Kabelen er finansiert av et nasjonal forsvarsdepartement, et oljeselskap og diverse forskningsforetak og kolleger. Utstyret registrerer havbunnen og belyser den med jevne mellomrom for timelapse-bilder. Denne informasjonen sendes som lys tilbake gjennom kabelen til en online database, og spres ytterligere som lys gjennom optiske undervannskabler.

Ruth & Alexander, Light Observation, 2022, 9:15. Courtesy of the artist.

Ruth Alexander Aitken (f. 1990, ofte arbeidende som Ruth & Alexander) arbeider i krysningspunktet mellom produksjon og arbeid, maktsystemer, de etiske systemene som underbygger dem, og ritualene som til sist kommer til syne. Dette har nylig blitt gransket gjennom å vurdere distribusjon, der materiale, form og innhold er styrt av et tankesett rundt tilgjengelighet og infrastrukturen som makt, informasjon og ressurser distribueres gjennom. Hun arbeider for tiden mer bredt med solen som «ur-distribusjonskilden» for energi og kaos, og har blitt uteksaminert med en bachelorgrad (Hons) i Time Based Art & Digital Film (2012) fra Duncan of Jordanstone College of Art & Design, og med en mastergrad i Samtidskunst (2018) fra Kunstakademiet i Tromsø.

Ruth Alexander Aitken (b. 1990, often working as Ruth & Alexander) works at the intersection between production and labour, systems of power, the ethical systems which underpin them and the rituals that ultimately appear. This has recently been explored through thinking about distribution, where material, form and content are dictated by a thinking around access and the infrastructure through which power, information and resources are distributed. She is currently working broadly with the sun as our 'ur-distributor' of energy and resources. She works with moving-image, intervention, collaboration, curation and chaos, graduating with a BA(Hons) in Time Based Art & Digital Film (2012) from Duncan of Jordanstone and with an MA in Contemporary Art (2018) from Tromsø Academy of Art.

[KINOBOX] Svolvær
31.08.–21.09.2024

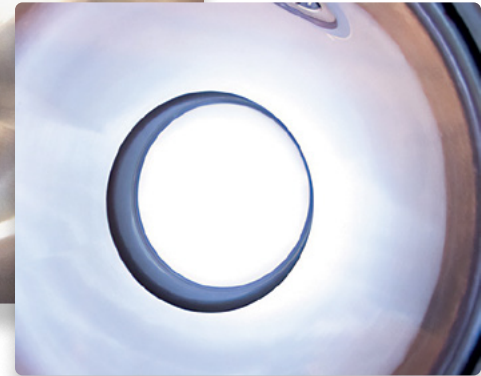
Light Observation

Ruth & Alexander, Norway, 2022,
digital film, 9:15 min.

Why do we watch? Is more information always better? Does the act of looking alter the path of those being looked at? Without supervision what might happen? Large parts of a deep sea fibre optic cable go missing. The cable is funded by a national defence department, an oil company and various research agencies and colleges. Equipment records the sea bed, illuminating it intermittently for timelapse imagery. This information travels as light back down the cable into an online database, spread further as light through subsea optical cables.

Liv Strand, Pipeline, 2007, 05:35 min.
Courtesy of Filmform

Rørledning

Liv Strand, Sverige, 2007,
SD-video, 5:35 min.

Pipeline/Rørledning er et videoarbeid som tar tilskueren med på en ikke kartlagt reise gjennom et pneumatisk rørledningssystem. Dette pneumatiske rørledningssystemet går flere kilometer gjennom Karolinska Universitetssjukhuset i Stockholm. Strands grunnleggende interesse var å gjøre det mulig å se det usette, farten og måten transport foregår i et slikt eldgammelt teknisk system. Å kunne se selve bevegelsen. En kapsel ble modifisert for å transportere et videokamera med ønske om å fange bevegelsen og lyden av kapselen etter hvert som den navigerer gjennom systemet. Lyden som ble tatt opp i videoen er lyden av bevegelse, en sonisk inn- og utånding i en rekkefølge av fryste pauser og eksplosive bevegelser. Rørledningen er et feltopptak med et videokamera som kretser i en lukket infrastruktur.

Verket er distribuert av Filmform (Sverige).

Pipeline

Liv Strand, Sweden, 2007,
SD-video, 5:35 min.

Pipeline, a video piece that brings the viewer on an uncharted journey through a pneumatic pipeline system. This pneumatic pipeline system runs for more than ten kilometers through the Karolinska University Hospital in Stockholm. Strand's basic interest was to be able to see the unseen, the speed and way of the transports in such an ancient technical system. To view the idea of moving. A capsule was modified to transport the video camera in order to capture the movement and sound of the capsule, as it navigates through the system. The sound recorded in the video is the sound of movement, sonically inhaling and exhaling in a sequence of frozen pauses and explosive movements. Pipeline is a field recording by a video camera that hovers through a closed infrastructure.

The work is distributed by Filmform (Sweden).

Liv Strands (f. 1971) praksis har utgangspunkt i rom, særlig i form av delt boareal. Gjennom sin kunst ønsker hun å vise mulighetene til å ta rom uten å vike fra friksjonene som følger når ulike komponenter må justere seg etter hverandre. Strand undersøker offentlige rom ved å introdusere private spørsmål og handlinger. Fornemmelsen av å føle at ens kropp opptar rom, støtte inn i omgivelsene, er av viktighet. Liv Strand er en svensk kunstner basert i Stockholm. Hun studerte ved Södertörns högskola, Stockholms universitet, Kungl. Konsthögskolan i Stockholm, og ved Kunstakademiet i Trondheim.

Liv Strand's (b. 1971) art practice has its starting point in space, particularly in that we share living space. Through her art, she wants to show the possibilities to claim space, not avoiding the friction that follows when different components have to adjust to one another. Strand examines public space by introducing private questions and actions. The sensation of feeling one's body occupying space, bumping into the surroundings, is of importance. Liv Strand is a Swedish artist based in Stockholm. She studied at the Södertörn University College, University College of Stockholm, Royal University College of Fine Arts in Stockholm and at the Trondheim Academy of Fine Art.

[KINOBOX] Svolvær
22.09.-20.10.2024

Filmbrev I

Valentina Alvarado Matos, Spania,
2020, Super 8/digital, 3:47 min.

Filmbrev II

Valentina Alvarado Matos, Spania,
2020, Super 8/digital, 4:04 min.

[KINOBOX] Tromsø
19.09.-20.10.2024

Filmbrev III

Valentina Alvarado Matos, Spania,
2020, Super 8/digital, 4:14 min.

Filmbrev IV

Valentina Alvarado Matos, Spania,
2020, Super 8/digital, 4:04 min.

Fire filmbrev mellom kunstnerne Valentina Alvarado Matos og Nazli Dincel utgjør en dialog om migrasjon, forflytting og begjær. Metoden til de fire filmene var å bruke en Super 8-rull for hvert verk, og så legge på stemmen og teksten for å lage et nytt lag som kunne gi Matos muligheten til å lage filmen, men samtidig etterlate rom for visualisering. Det var også et ønske om å filme og ta opp stemmen, inkludert feil, repetisjoner, og å behandle stemmen som en levende øvelse, å tenke på ordene som åndedrag. *Carta tercera* og *Carta cuarta* vises i KINOBOX Tromsø samtidig som *Carta primera* og *Carta segunda* vises i KINOBOX Svolvær.

Valentina Alvarado Matos (Maracaibo, f. 1986) er en kunstner basert i Barcelona. Hennes praksis fokuserer på collage; å forstå det som et verktøy som kan ta flere former, som papirfilm og keramikk. Gjennom en refleksjon over bildet og dets materialitet tar hun opp spørsmål forbundet med identiteter til minoriteter i fremmede omgivelser, landskap og språk. Arbeidene hennes har vært utstilt internasjonalt og vist på filmfestivaler verden over. Hun har vært Artist in Residence ved La Escocesa, Cultura Resident-Castellón, The Liaison of Independent Filmmakers of Toronto, Matadero Madrid og Hangar, Barcelona.

Valentina Alvarado Matos (Maracaibo, b. 1986) is an artist based in Barcelona. Her practice focuses on collage; understanding it as a vessel that contains many forms, such as paper film and ceramics. Through a reflection on the image and its materiality, she brings up issues related to diasporic identities, landscape, and language. Her work has been exhibited internationally and shown at film festivals worldwide. She has been an artist in residence at La Escocesa, Cultura Resident-Castellón, The Liaison of Independent Filmmakers of Toronto, Matadero Madrid and Hangar, Barcelona.

[KINOBOX] Svolvær
22.09.-20.10.2024

Film Letters I

Valentina Alvarado Matos, Spain,
2020, Super 8/digital, 3:47 min.

Film Letters II

Valentina Alvarado Matos, Spain,
2020, Super 8/digital, 4:04 min.

[KINOBOX] Tromsø
19.09.-20.10.2024

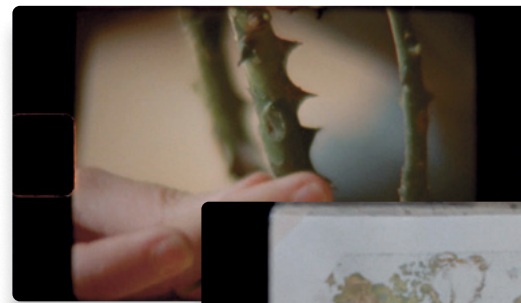
Film Letters III

Valentina Alvarado Matos, Spain,
2020, Super 8/digital, 4:14 min.

Film Letters IV

Valentina Alvarado Matos, Spain,
2020, Super 8/digital, 4:04 min.

Four film letters between the artist Valentina Alvarado Matos and the artist Nazli Dincel form a dialogue about migration, dislocation and desire. The methodology of the four films was to use one Super 8 reel per piece and then to superimpose the voice and the text to create another possible layer that would allow Matos to construct the film but still leave an open space for visualisation. There was also a desire to film and record the voice: mistakes, the repetition, to treat voice as a vivid rehearsals, to think of the words as breaths. *Carta tercera* and *Carta cuarta* are being screened in KINOBOX Tromsø concurrently with *Carta primera* and *Carta segunda* being screened in KINOBOX Svolvær.

Valentina Alvarado Matos, Film letters I, 2020, 3:38 Courtesy of the artist.

Valentina Alvarado Matos, Film letters II, 2020, 4:04, Courtesy of the artist.

Two Moon July, directed by Tom Bowes, 1986. Produced for The Kitchen by Carlota Schoolman. Courtesy of The Kitchen's Archives.

[KINOBOX] Svolvær
20.10.–01.12.2024

Two måneders juli
Regissert av Tom Bowes,
USA, 1986, 53:54 min.

Produsert for The Kitchen av
Carlota Schoolman
Med tillatelse fra The Kitchen's Archives

Kuratert av Wong Kit Yi og Alison Burstein,
The Kitchen, i forbindelse med Wong Kit Yi's
bidrag til LIAF, en samproduksjon mellom
Nordnorsk kunstnersenter og The Kitchen.

Two Moon July (1986) er en kunst- og underholdnings-TV-spesial regissert av Tom Bowes og produsert av Carlota Schoolman for det New York-baserte, alternative kunstrommet The Kitchen. Programmet inviterer TV-tittere til å bli med på en kveld som det opprinnelige presseskrivet beskrev som «en teknisk prøve ved The Kitchens performance-loft». En installasjon med kunstverk på loftsrommet fungerer som kulisse for aktivitetene, og «progresjonen av utøvere og teknikere gjennom denne prøven fungerer som ramme for en rekke varierte fremføringer, videoer og filmer» av over 30 kunstnere forbundet med The Kitchen. *Two Moon July* var et av flere kunstverk spesiallaget for TV som ble produsert av The Kitchen på 1980-tallet, i en periode da ulike kunstsentre eksperimenterte med nye muligheter for å presentere avantgardekunst til et bredere publikum via offentlig kringkasting.

Utøvere: Laurie Anderson, David Byrne, Molissa Fenley, Philip Glass, Bill T. Jones, Arto Lindsay, Evan Lurie og John Lurie.
Visuell kunst: Jonathan Borofsky, Brian Eno, Robert Longo, Cindy Sherman.
Videoutdrag: Vito Acconci, Laurie Anderson, Michel Auder, Dara Birnbaum, Kit Fitzgerald og John Sanborn, George Lewis og Gregory Miller, Bill Viola.
Film: Bruce Conner, Eric Mitchell, Robert Longo
Musikktutdrag: Brian Eno, Philip Glass, Arto Lindsay, Arto Lindsay og The Ambitious Lovers.
Regissør: Tom Bowes.
Produsent: Carlota Schoolman.
Kamera: Ed Bowes.
Lysregi: Stan Pressner. Lyd: Bob Bielecki, Connie Kieltyka. Redigering: Tom Bowes, Steve Giuliano.
Medprodusenter: Robin O'Hara, Mary Perillo.
Regiassistent: Matthew Geller.
Post-produsert ved: Broadway Video gjennom Media Alliance.
Produsert for The Kitchen av Carlota Schoolman.
On-Line Program og Sync Sound, Inc.

Med tillatelse fra The Kitchen's Archives.

[KINOBOX] Svolvær
20.10.–01.12.2024

Two Moon July
Directed by Tom Bowes,
USA, 1986, 53:54 min.

Produced for The Kitchen by
Carlota Schoolman
Courtesy of The Kitchen's Archives

Curated by Wong Kit Yi and Alison Burstein,
The Kitchen, in relation to Wong Kit Yi's contribution to LIAF, co-commissioned by North Norwegian Art Centre and The Kitchen.

Two Moon July (1986) is an arts and entertainment television special directed by Tom Bowes and produced by Carlota Schoolman for the New York-based alternative art space The Kitchen. The program invites television viewers to join an evening that the original press release details as "a technical rehearsal at The Kitchen's loft performance space." An installation of artworks in the loft acts as the setting for the activities, and "the progress of performers and technicians through this rehearsal serves as a frame for a succession of richly varied performances, videos, and films" by over thirty artists affiliated with The Kitchen. *Two Moon July* was one of several made-for-television artworks produced by The Kitchen in the 1980s, during a time when various art centers were experimenting with new possibilities to present avant-garde art to wider audiences via public broadcasting.

Performances: Laurie Anderson, David Byrne, Molissa Fenley, Philip Glass, Bill T. Jones, Arto Lindsay, Evan Lurie & John Lurie.
Visual Art: Jonathan Borofsky, Brian Eno, Robert Longo, Cindy Sherman.
Video Excerpts: Vito Acconci, Laurie Anderson, Michel Auder, Dara Birnbaum, Kit Fitzgerald & John Sanborn, George Lewis & Gregory Miller, Bill Viola.
Film: Bruce Conner, Eric Mitchell, Robert Longo
Music Excerpts: Brian Eno, Philip Glass, Arto Lindsay, Arto Lindsay and The Ambitious Lovers.
Director: Tom Bowes.
Producer: Carlota Schoolman.
Camera: Ed Bowes.
Lighting Director: Stan Pressner.
Sound: Bob Bielecki, Connie Kieltyka.
Editing: Tom Bowes, Steve Giuliano.
Associate Producers: Robin O'Hara, Mary Perillo.
Assistant Director: Matthew Geller.
Post Production Facilities: Broadway Video through the Media Alliance.
Produced for The Kitchen by Carlota Schoolman.
On-Line Program and Sync Sound, Inc.

Courtesy of The Kitchen's Archives.

Lilla Georgine Hansen

Sørvågen Radio
Arkitekttegnet bygg på Sørvågen

2 Utstilt på Nordnorsk kunstnersenter

Som 17-åring ville Lilla Hansen bli Billedhugger. I ornament-klassen på kunst- og håndverksskolen, fikk hun imidlertid øynene opp for arkitektur med Herman Major Schirmer som overlærer. Interessen for naturen hadde hun fått fra Art Nouveau bevegelsen. Arkitekt Gro Lauvland understreker samtidig at Hansens forhold til naturen virker forankret på en annen måte: «et er ikke naturen som grunnlag for konkrete «bilder» som preger de verkene som står igjen etter henne; de er snarere karakterisert ved en stedstilpassing som vitner om en åpenhet for naturens variasjoner og foranderlighet. Lauvland har videre beskrevet det karakteristiske for Lilla Hansens verk som et «nøye avstemt samspill mellom sted, bygningskropp og detaljer.»

Lilla Georgine Hansen ble kjent for sine nytenkende og praktiske planløsninger som i tillegg til å inkludere hager og lekeplasser, introduserte alt fra skiboder til norsk arkitekturhistories første hjørnevindu.

I et mye sitert brev til kollega Harriet Flaatten, 13. november 1956, forklarer Lilla Hansen hvilke erfaringer hun gjorde seg i et ellers mannsdominert arkitekturfelt. «Jeg ble spurt om hvorledes jeg klarte de høirøstede byggmestere. Svaret ble, jeg hvisker.»

Hansen tegnet telegrafbygningen som ble bygget i 1914 for å huse Sørvågen Radio, men det har foreløpig ikke latt seg gjøre å finne utfyllende informasjon om Hansens prosjekt i Nord-Norge. Kanskje er det ikke så rart: Ifølge noen av Lilla Hansens nære kilder satte hun visstnok fyr på arkivet sitt før hun døde. Lilla Georgine Hansens bidrag til Lofoten internasjonale kunsthøstfestival er derfor først og fremst selve bygningen som befinner seg i Sørvågen, som har huset en rekke besøk og aktiviteter fra kunstnere i forkant av festivalen gjennom samarbeidet med Museum Nord og Stiftelsen Gamle Å.

Sørvågen Radio
Arkitekttegnet bygg på Sørvågen

2 Exhibited at North Norwegian Art Centre

Lilla Georgine Hansen decided to become a sculptor when she was 17 years old. At art school, however, she took an ornamentation class taught by Herman Major Schirmer and her eyes were opened to architecture. Her interest in nature had already been sparked by the Art Nouveau movement, but, as the architect Gro Lauvland points out, Hansen's relation to nature seems rooted in a different way: it is not nature that is the basis for concrete 'images'—this is not what characterises her works. Rather, it is a site-adaptation that indicates an openness to nature's variations and changeability. Lauvland further describes Hansen's works as characterised by a 'carefully tuned interplay between the place, the body of the building, and its details'. Hansen came to be known for designing innovative and practical floor plans that, along with including gardens and playgrounds, introduced everything from ski storerooms to the first corner window in Norwegian architectural history. In a much-quoted letter to her colleague Harriet Flaatten, dated 13 November 1956, Hansen speaks of her experiences in the otherwise male-dominated field of architecture: 'I was asked how I managed the loud-voiced building constructors. The answer was, I whisper.'

Hansen designed the telegraph building that was erected in 1914 to house Sørvågen Radio, but thus far it has been difficult to find extensive information about her project in Northern Norway. Maybe this is not so strange; people who knew her well said she apparently set fire to her archive before she died. Hansen's contribution to Lofoten International Art Festival is therefore primarily the building in Sørvågen. It has housed a number of visits and activities by artists in advance of the festival, through collaboration with Museum Nord and the foundation Stiftelsen Gamle Å.

Lilla Hansen, paper copy of photograph published in Dancke Matrikel. Photo: Dancke Matrikel

Lilla Georgine Hansen (1872–1962) blir regnet som Norges første kvinne med eget arkitektkontor. Etter å ha studert modellering hos billedhuggeren Hans Lørche ble hun utdannet ved Den kongelige Tegneskolen under arkitekt Herman Schirmer med eksamen i 1894. Etter endte studier dro hun til Brussel og ble assistent hos en av den nye tidens fremste arkitekter, Victor Horta, i to år. Det er usikkert nøyaktig når hun startet sin egen praksis, men etter en periode som assistent ved Halfdan Berles arkitektkontor i Kristiania og hos Martin Nyrop i København var hun i 1908 etablert som arkitekt. Hun tegnet en rekke eneboliger, blant annet for tekstilkunstneren Frida Hansen i Tingstuveien 23, nå i Oslo. Gjennombruddet kom i 1912, da hun vant en konkurranse om boligkomplekset Heftyte terrasse som i tillegg til boligkomplekset inkluderte forhager og lekeplasser. Hun utformet senere Tolga sykehus, Tuberkulosehjemmet (1932), Elev- og søsterhjemmet ved Norske Kvinners Sanitetsforenings revmatismesykehus (1935) og Oslo Sanitetsforenings Revmatismesykehus (1938–39).

Lilla Georgine Hansen (1872–1962) is considered the first Norwegian woman to establish her own architectural practice. After studying sculpture with Hans Lørche, she enrolled in Den kongelige Tegneskolen (the Royal Drafting School) and studied under the architect Herman Schirmer, graduating in 1894. She then moved to Brussels and worked for two years as an apprentice to Victor Horta, one of Europe's most prominent architects at the time. It is uncertain exactly when she started her own practice, but after apprenticeships with the architects Halfdan Berle in Kristiania (Oslo) and Martin Nyrop in Copenhagen, she was established as an architect in 1908. She designed a number of private homes, one of which was for the textile artist Frida Hansen, at Tingstuveien 23 in today's Oslo. The breakthrough came in 1912 when she won a competition for the design of a housing complex at Heftyte terrasse; in addition to the building, it included front gardens and play areas. She later designed Tolga Hospital, The Tuberculous Sanatorium (1932), accommodations for students and nurses at the rheumatic hospital run by the Norwegian Women's Public Health Association (1935) and the rheumatic hospital for Oslo Public Health Association (1938–39).

Livingstone Office for Contemporary Art–LoCA
(Anawana Haloba, Kabila Kyowa Stéphane, Banji Chona,
Bwanga 'Benny Blow' Kapumpa, Pungwe Listening
–Memory Biwa & Robert Machiri)

Minner om den uhemmede elven
2024
Lyd og videoinstallasjon, 25 min

7 Utstilt på Kraftholmen

Det er 9 619,05 km mellom Livingstone og Lofoten, den korteste kjøreruten: 9 099,65 mi (14 644,47 km) med 181 23 minutter i timer og minutter. En flyrute som dekker 5.893,87 mi (9.485,27 km) med 11t 39 min. Utover den geografiske avstanden, som kan dekkes med fly og andre transportmidler, er det kulturelle og historiske forskjeller. På nåværende tidspunkt er det noen særegenheter som er av kuriøs interesse og danner inngangsporten som vi gjerne vil gå i dialog med. Den første er parallellen til en dekolonial narrativ kamp mellom de samiske samfunnene i Nord-Norge, land og fordrivelse, og der hvor vi er, Livingstone og den sørlige provinsen. For det andre er vi nysgjerrige på frøhvelvet (Noahs ark) og politikken som omgir det.

Til samarbeidet med Lofoten International Art Festival 2024 har Livingstone Office for Contemporary Arts (LoCA), ledet av Anawana Haloba og Kabila Kyowa Stéphane, invitert kunstnerne Banji Chona, Bwanga 'BennyBlow' Kapumpa og kunstnerduoen Pungwe Listening (Memory Biwa & Robert Machiri) for å delta i en dialog. Ved å utvide sin invitasjon til å invitere kunstnere med ulike tilnærminger til spørsmål knyttet til endogen kunnskap og kolonial arv, har prosjektet som mål å skape en samtale i form av en lydkorridor, inspirert av elefantkorridorene–en landstripe som letter elefan-

Memories of the unbridled river
2024
Sound and video installation, 25 min

7 Exhibited at Kraftholmen

It is 9,619.05 km between Livingstone and Lofoten, the shortest driving route: 9,099.65 mi (14,644.47 km) using 181 23 min in hours and minutes. A flight route covering 5,893.87 mi (9,485.27 km) using 11h 39 min. However, more than the spatial distance itself, which can be covered by air and other means of transport, there are cultural and historical differences. At the time, there are some peculiarities that are of curious interest and form the entry conjunction that we would like to indulge in dialogue with. The first is the parallel of a decolonial narrative struggle of the Sami communities of Northern Norway, land and displacement, and where we are, Livingstone and the southern province. Second, we are curious about the seed vault (Noah's Ark) and the politics that surround it.

For the collaboration with Lofoten International Art Festival–LIAF 2024, Livingstone Office for Contemporary Arts (LoCA), led by Anawana Haloba and Kabila Kyowa Stéphane, have invited the artists Banji Chona, Bwanga 'BennyBlow' Kapumpa and the artist duo Pungwe Listening (Memory Biwa & Robert Machiri) to take part in a dialogue. By extending their invitation to inviting artists with diverse approaches to questions related to endogenous knowledge and colonial heritage, the project aims to create a conversation in the shape of a sonic corridor, inspired by the elephant corri-

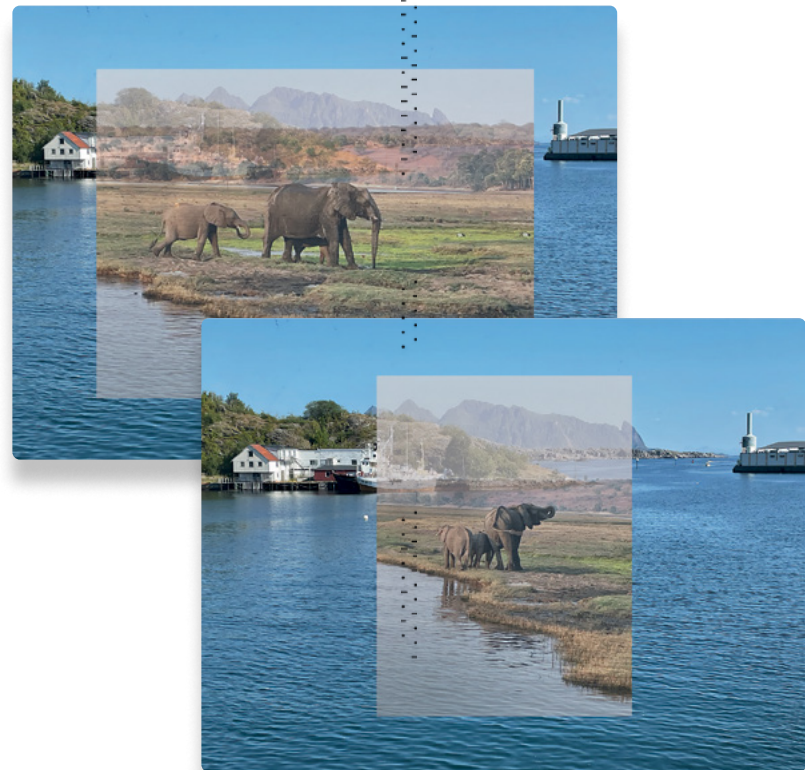
denes bevegelser mellom to eller flere levedyktige habitatflekker. Prosjektet vil lede frem til den internasjonale flerårige utstillingen Mosi Oa Tunya (Livingstone/Victoria Town) i 2026.

I over et tiår har Livingstone Office for Contemporary Arts dedikert seg til å skape en kritisk bevissthet rundt kunstnerisk praksis og dens relasjoner til estetikk, sosial, politikk, historie og kulturelle utfordringer. Arbeidet deres undersøker historier (kolonialhistorier, sosiale og politiske historier og deres arv) og hvordan de forholder seg til språk og samtidskunst, både lokalt og internasjonalt.

LoCA inngår i en konstellasjon av kunst- og kulturinstitusjoner i Livingstone, og har fremgang gjennom støtte og samarbeid, samtidig som det fungerer som et ressurscenter for det samme nettverket–et miljø der eksperimentelle praksiser og nye perspektiver nøres og deles mellom interdisiplinære kunstnere, kuratorer, skribenter, akademikere, kulturformyndere og publikum i regionen.

dors–a strip of land that facilitates the movement of elephants between two or more viable habitat patches. The project will be leading up to the Mosi Oa Tunya international perennial exhibition (Livingstone/Victoria Town) in 2026.

For over a decade the Livingstone Office for Contemporary Arts has dedicated itself to bring about critical awareness towards artistic practice and its relations to aesthetics, social, politics, history and cultural challenges. Their work investigates histories (colonial histories, social and political histories and their legacies) and how they relate to language and contemporary art locally and internationally. LoCA functions within a constellation of art and cultural institutions in Livingstone, and it thrives from their support and collaboration while acting as a resource facility within the same network,–a community where experimental practices and fresh perspectives are fostered and shared among interdisciplinary artists, curators, writers, scholars, cultural custodians and audiences in the region.

Memories of the unbridled river, Livingstone Office for Contemporary Art–LoCA

Memory Biwa og Robert Machiri danner duoen Pungwe Listening, grunnlagt i 2016. Arbeidene deres setter muntlige historier og multi-mediaarkiver fra det sørlige Afrika i sentrum, og presenterer relasjonelle kunstformer gjennom performance, installasjoner og kollektiv kuratorisk praksis over tid i det offentlige rom. Pungwe Listening har presentert sine arbeider ved Pan African Space Station ved Mkuki na Nyota i Dar es Salaam, Musée Théodore Monod d'Art Africain, Dakar, Savvy Contemporary, Berlin, Ifa Gallery, Berlin og Stuttgart, og Kunsthalle Bern. Pungwe Listening ble tildelt stipendium av Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD) Artist-in-Berlin-program i 2021. Prosjektet fikk hederlig omtale av Prix Ars Electronica i kategorien Digital Communities i 2020.

Memory Biwa er historiker og kunstner. Forskningen hennes tar for seg anti-kolonial motstand, folkemord, hukommelse og gjenopprettelsesprosesser i Namibia. Biwas praksis kretser rundt autoritet, historieproduksjon og geografier. Biwa har kuratert arbeidsgrupper som 'We grow with our leaves, and flowers turned towards home', et transnasjonalt prosjekt mellom Berlin og Cape Town i Sør-Afrika i 2024, og 'Possession Pedagogies', innen rammen til residency-programmet mellom Namibia og Tyskland som Akademie Schloss Solitude er vertskap for. Biwa har også sam-kuratert utstillinger i Berlin, ved Ifa Gallery i 2023, og ved Kleinpilastik Triennale i Fellbach i 2022. Biwa er en del av duoen Pungwe Listening med Robert Machiri. Deres arbeid fokuserer på muntlige historier og multi-media arkiver fra det sørlige Afrika, og presenterer relasjonelle kunstformer gjennom performance, installasjon og kollektive kuratoriske prosesser over tid i det offentlige rom.

Robert Machiri er en elektronikk- og lydarbeider. Han jobber primært med formidling av lyd, manifestert i sosiale praksiser. Machiris arbeid eksisterer i krysningpunktet mellom to strømninger: musikk og post-disciplinær reproduksjon presentert gjennom legemliggjorte og prosessdrevne modaliteter. Ved å lære seg å avløse kryssende lytting, bevegelse, bevegelighet, lydlighet og avbildning, fremmes en fremtidsrettet til arkivariske muligheter. Arbeidene hans er mest kjent fra PUNGWE, et prosjekt med omsiktelige praksiser som sirkulerer rundt tverr-Afrikanske sonderinger med beslektede samtidige kunstdiskurser og -rom. Sammen med Biwa har Machiri mottatt Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD) Artists-in-Berlin-program i 2021. I 2022 var Robert Machiri stipendiat ved Akademie Schloss Solitude, i samarbeid med Donaueschinger Musiktage 2021 som del av prosjektet Donaueschinger Global. Han var residerende stipendiat ved Cynthia Woods Mitchell Assistant University of Houston i oktober 2023. I september 2024 skal Machiri delta ved Musikkbiennalen i Venezia. Han bor for øyeblikket i Berlin og i Harare.

Banji Chona er kunstner, forsker og kurator. Chonas praksis kombinerer nedarvet baTonga-kunnskap med eksperimentelle samtidsteknikker. Med fokus på kritisk undersøkning av identitet, hukommelse, motstand og samhold i samfunn gjennom historiefortelling og helbredelse har arbeidene hennes røtter i metodologien til Radical Zambesian Reimagination. Her tilbys alternative historiografier og fremstillinger av samtiden posisjonert for å utfordre sosiopolitiske og miljømessige brudd. Ved å bruke «Zambezia» i stedet for «Zambia» forestiller hun seg et nedarvet land bortenfor koloniale projeksjoner og romligheter, og fremmer forbindelser og helbredelse utenfor nasjonalstaten Zambia. Chona har stilt ut både i solo- og gruppestillinger i Zambia, Italia, Tyskland og Sør-Afrika. Arbeidene og praksisen hennes har vært dokumentert i kunstjournalen Contemporary&. Hun er mottaker av Prince Claus Seed-prisen for 2024, og er stipendiat ved LoCA 2024 Curatorial Studio Programme i Livingstone, Zambia.

Bwanga 'Benny Blow' Kapumpa er skribent/kunstner. Hans løpende forskning på tradisjonelle zambiske helbredere, «hekse doktorer», «heksekunst» og tilhørende praksiser søker å åpne opp for dialog rundt disse opprinnelige formene for kunnskap, og undersøke hva vi kan lære fra dem. Arbeidene hans utforsker oppfatning av de ulike rollene mennesker spiller innen samfunnsmessige konstruksjoner. Det henger sammen med hans interesse for ulike måter zambiske folkegruppers spiritualitet og forhold til kristendom har blitt (feil)representert. Med inspirasjon fra sin bakgrunn som skribent kombinerer han tekst med stop motion-animasjon og multimedia-installasjoner for å lage nye beretninger. Bwanga har vært publisert av Caine Prize for African Writing, vært nominert for og publisert av Afrifondo Short Story Prize, og ved to anledninger vært nominert for Miles Morland Foundation-stipendium. Han stammer fra Lusaka, Zambia.

Anawana Haloba (f. 1978) bor og arbeider i Oslo og i Livingstone. Hun er utdannet ved Evelyn Hone College of Applied Arts i Lusaka, Zambia, Kunsthøgskolen i Oslo, har akademisk eksamen fra Rijksakademie van Beeldende Kunsten i Amsterdam, og er tidligere elev ved Smithsonian Artist Research Fellowship i Washington DC. Hun arbeider for tiden med sin doktorgrad ved Universitetet i Bergen. Halobas arbeider har vært med i flere solo- og gruppestillinger, herunder ved Pompidou-senteret i Paris; SKMU Sørlandets Kunstmuseum i Kristiansand; National Museum of African Arts Smithsonian Institute i Washington DC; ZKM Museum of Contemporary Art i Karlsruhe; KODE Museum i Bergen; Venezia-biennalen i 2009; Sydney-biennalen i 2008; MOMENTUM 12 i 2023, og den 8., 11. og 14. utgaven av Sharjah-biennalen, for å nevne noen. Anawana Haloba er førsteamanuensis for samtidiskunst ved Kunsthøgskolen i Oslo og er gjestekonsulent ved Rijksakademie van beeldende kunsten i Amsterdam, Nederland. Hun var med å grunnlegge Livingstone Office for Contemporary Arts (LoCA) i 2014.

Kabila Kyowa Stéphane (f. 1993) er kurator og forsker med base mellom Lubumbashi, Livingstone, Kairo og Hamburg. Han er del av et team med utstillingskoordinatorer ved Livingstone office for Contemporary Art i Livingstone (LoCA) og arbeider ved Waza art center med prosjekter som omfatter bibliotek- og utstillingskuratering, foredrag og kritisk skrivearbeid. Hans pågående prosjekt Geometry of desire, Archeology of Art and Knowledge har vært presentert som performance ved Waza art center i 2019 og ved Livingstone Office for Contemporary Art i mars 2020. Han presenterte nylig prosjektet på the Resonance Exhibition ved National Art Gallery i Livingstone i Zambia, som en del av resultatet til dette prosjektet. Kabila er medlem av den Lubumbashi-baserte arbeidsgruppen til Another Roadmap of Arts Education Africa Cluster. Kaliba har videreutdanning med eksamen i filosofi ved Lubumbashi University, og har en mastergrad i kuratorpraksis fra Fakultet for kunst, musikk og design ved Universitetet i Bergen (KMD).

Memory Biwa and Robert Machiri form the duo Pungwe Listening, founded in 2016. Their work centres Southern African aural histories and multi-media archives, and present relational art formats through performance, installation and collective curatorial practice in an extended play in public space. Pungwe Listening has presented their work at Pan African Space Station at Mkuki na Nyota in Dar es Salaam, Musée Théodore Monod d'Art Africain, Dakar, Savvy Contemporary, Berlin, Ifa Gallery, Berlin and Stuttgart, and Kunsthalle Bern. Pungwe Listening was awarded the DAAD artist in Berlin fellowship in 2021. The project received an honorary mention by Prix Ars Electronica in the category Digital Communities in 2020.

Memory Biwa is a historian, and artist. Her research addresses anti-colonial resistance, genocide, memory and reparative processes in Namibia. Biwa's practice pivots on aurality, historical production, and geographies. Biwa has curated workshops, 'We grow with our leaves, and flowers turned towards home', a transnational project between Berlin, and Cape Town, South Africa in 2024. And 'Possession Pedagogies', in the framework of the artist residency program between Namibia, and Germany hosted by Akademie Schloss Solitude. Biwa has also co-curated exhibitions in Berlin, at Ifa Gallery in 2023, and at the Kleinpilastik Triennale in Fellbach in 2022. Biwa forms part of the duo, Pungwe Listening, with Robert Machiri. Their work centres Southern African aural histories and multi-media archives, and presents relational art formats through performance, installation and collective curatorial practice in durational play in public space.

Robert Machiri is a transient and a sound worker. He works primarily through sound mediation manifested through social practice. Machiri's work exists at the juncture of two streams: music and post-disciplinary reproduction presented through embodied and process driven modalities. By learning to unlearn intersecting listening, movement, mobility, sonicity and the image, fostering futurity to archival possibilities. His work is most notable through PUNGWE, a project of mutable practices that circle pan African soundings with related contemporary arts discourses and spaces. Machiri together with Biwa are recipients of the 2021 DAAD Artists-in-Berlin program. In 2022, Robert Machiri was a fellow at Akademie Schloss Solitude, in cooperation with Donaueschinger Musiktage 2021 as part of the project Donaueschinger Global. Resident Fellow at Cynthia Woods Mitchell Assistant University of Houston October 2023. In September 2024 Machiri will participate at the Venice Music biennale. He currently lives between Berlin and Harare.

Banji Chona is an artist, researcher, and curator. Chona's practice combines ancestral baTonga knowledge with experimental contemporary techniques. Focusing on critical explorations of identity, memory, resistance and the communion of community through storytelling and healing, her work is rooted in the methodology of Radical Zambesian Reimagination. This is an offering of alternative historiographies and presentisms positioned to challenge socio-political and environmental fractures. By using "Zambezia" instead of "Zambia," she imagines an ancestral land beyond colonial projections and spatialities, fostering connections and healing beyond the imagined nation-state of Zambia. Chona has exhibited in both solo and group shows in Zambia, Italy, Germany, and South Africa. Her work and practice have been documented in the art journal Contemporary&. She is the recipient of the 2024 Prince Claus Seed Award and a fellow on the LoCA 2024 Curatorial Studio Programme in Livingstone, Zambia.

Bwanga 'Benny Blow' Kapumpa is a writer/artist. His ongoing research on Zambian traditional healers, "witch-doctors", "witchcraft" and allied practices aims to open dialogue on these indigenous knowledge forms and see what we can learn from them. His work examines perceptions of the various roles people play within societal constructs. It is linked to his interest in the forms of (mis)representation of indigenous Zambian spirituality and its relation to Christianity. Drawing on his background as a writer, he combines text with stop-motion animation and multi-media installations to create new narratives. Bwanga has been published by the Caine Prize for African Writing, longlisted and published by the Afrifondo Short Story Prize, and was shortlisted for the Miles Morland Foundation scholarship twice. He hails from Lusaka, Zambia.

Anawana Haloba (b.1978) lives and works in Oslo and Livingstone. She is educated at the Evelyn Hone College of Applied Arts in Lusaka, Zambia, the National Academy of Arts in Oslo, graduate of the Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam, and an alumnus of the Smithsonian Artist Research Fellowship in Washington DC. She is currently working on her PhD with the University of Bergen. Haloba's work has featured in numerous solo and group exhibitions, including Centre Pompidou, Paris; SKMU Sørlandets Kunstmuseum, Kristiansand; National Museum of African Arts Smithsonian Institute, Washington DC; ZKM Museum of Contemporary Art, Karlsruhe; KODE Museum, Bergen; la Biennale di Venezia, 2009; Sydney Biennale 2008; MOMENTUM 12, 2023 and the Sharjah Biennial 08, 11 and 14th edition in 2019 in Sharjah to name just a few. Anawana Haloba is an associate professor for contemporary art at Oslo National Academy of the Art and is guest advisor at Rijksakademie van beeldende kunsten, Amsterdam, the Netherlands. She co-founded Livingstone Office for Contemporary Arts (LoCA) in 2014.

Kabila Kyowa Stéphane (b.1993) is a curator and researcher based between Lubumbashi, Livingstone, Cairo and Hamburg. He is part of the exhibition coordinator team at the Livingstone office for Contemporary Art in Livingstone (LoCA) and works at Waza art center in projects involving library and exhibition curating, talks and critical writings. His ongoing project Geometry of desire, Archeology of Art and Knowledge has been presented as participative performances at Waza art center in 2019 and at the Livingstone Office for Contemporary Art in March 2020. He recently presented the project at the Resonance Exhibition at the National Art Gallery in Livingstone, Zambia, as one of the outcomes of this project. Kabila is member of the Lubumbashi working group of Another Roadmap of Arts Education Africa Cluster. Post-graduated in Philosophy at the Lubumbashi University, Kabila has an MA in Curatorial practice program at the Faculty of Fine Art, Music and Design at the University of Bergen (KMD) in Norway.

Michael Tsegaye

Fra serien
Fremtidige minner, 2024
Keramisk mosaikk av fliser
Variable dimensjoner

7 Utstilt på Kraftholmen

Fra serien
Fremtidige minner, 2024
Archival pigment print
on Hahnemühle paper
Variable dimensjoner

Utstilt på NØUA

Michael Tsegaye undersøker og dokumenterer det komplekse samspillet mellom modernitet og tradisjon ved bruk av fotografi til å fange essensen av sin hjemby, Addis Abeba. Ved å fokusere på urban omforming og fysiske forandringer i bybildet og de påfølgende sosiokulturelle skiftene søker Tsegaye å belyse og ta for seg byens foranderlige vesen. Tsegayes arbeid er en undersøkelse av forholdet mellom urban omforming og kollektivt hukommelse, spesifikt ved å granske en felles historie knyttet til dekolonisering av arkitekturarv.

Gjennom fotografier fra en serie tatt over en periode på mer enn 15 år, utstilt i satellittutstillingen *Handlingsforløp* ved visningsstedet NØUA i Bodø, fanger Tsegaye det Addis Abeba han kjente og vokste opp i, og forsøker å bevare disse minnene i et raskt skiftende miljø. *Future Memories/Fremtidige minner* viser omformingsprosessen drevet frem av urbanisering og gentrifisering i sanntid, og avdekker tvangsflyttingen og ødeleggelsen av, ikke bare nabolag og miljøer, men også minnesmerker, gravlunder og kulturarv.

Keramiske fliser har lenge vært et fascinerende materiale, der de i århundrer har vært overganger mellom offentlige og private sfærer. I sitt nyeste arbeid for Lofoten International Art Festival bruker Tsegaye sin rasteriseringsteknikk, der han måysommelig kutter fliser i små biter og setter dem sammen til håndlagde fotografier. Denne metoden fremhever samspillet mellom fragmentering og sammenheng, og danner en visuell dialog som resonnerer med både intime og offentlige sfærer.

From the series
Future Memories, 2024
Ceramic tile mosaic
Various dimensions

7 Exhibited at Kraftholmen

From the series
Future Memories, 2024
Archival pigment print
on Hahnemühle paper
Various dimensions

Exhibited at NØUA

Michael Tsegaye explores and documents the complex interplay between modernity and tradition, using photography to capture the essence of his hometown, Addis Ababa. By focusing on urban transformation, physical changes in the cityscape and the resulting socio-cultural shifts, Tsegaye aims to highlight and address the changing nature of cities. Tsegaye's work is an investigation of the connection between urban transformation and collective memory, specifically looking into the shared history of decolonization of architectural heritage.

Through the photographs on display at the satellite exhibition venue NØUA in Bodø, from a series taken over a period of more than 15 years, Tsegaye captures the Addis Abeba he knew and grew up in, attempting to preserve these memories in a rapidly altering environment. *Future Memories* depicts the transformation process driven by urbanization and gentrification in real time, revealing the forced displacement and demolition of not only established neighborhoods and environments, but also memorials, burial grounds and cultural heritage.

Tiles have long been a captivating material, bridging public and private spaces for centuries. In his latest work for the Lofoten International Art Festival, Tsegaye uses his rasterizing technique, meticulously cutting tiles into small pieces and reassembling them into manually crafted photographs. This method highlights the interplay between fragmentation and coherence, creating a visual dialogue that resonates with both intimate and public spaces.

Michael Tsegaye, From the series *Future Memories*, 2024

Michael Tsegaye (f. 1975) bor og arbeider i Addis Abeba, hvor han også vokste opp. Som en anerkjent samfunnsdokumentar- og kunstfotograf har Tsegaye stilt ut ved en rekke internasjonale gallerier, nylig på MAXXI L'Aquila ved Palazzo Ardinghelli. Han startet utdannelsen ved fakultetet for økonomi ved universitetet i Addis Abeba, før han gikk over til institusjonens School of Fine Arts and Design-fakultet. Her fikk han diplom i maleri i 2002, før han gikk over til fotografi. Arbeidene hans er blitt vist i internasjonale magasiner og kataloger, herunder *Snap Judgments: New Directions in African Photography*, redigert av Okwui Enwezor (International Centre for Photography) i 2007. Tsegaye har arbeidet for publikasjoner som *Der Spiegel*, *Jeune Afrique* og *Reuters*, og organisasjoner som *Leger Uten Grenser*, *UNESCO* og *Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ)*. Fra 2007 til 2008 var han del av GIZ sitt Engineering Capacity Building-prosjekt i Addis Abeba. I 2022 fullførte Tsegaye et residensopphold ved ISCP i New York, og i 2024 kuraterte han utstillingen *Unveiling Histories Through Archive Photographs* ved Wemezeker (National Archive and Library Agency) i Etiopia.

Michael Tsegaye (b. 1975) lives and works in Addis Ababa, where he also grew up. As a renowned social documentary and art photographer, Tsegaye has exhibited in numerous galleries internationally, most recently at the MAXXI L'Aquila at Palazzo Ardinghelli. He started in the Economics Department at Addis Ababa University before transferring to its School of Fine Arts and Design, earning a diploma in painting in 2002 before transitioning to photography. His work appears in international magazines and catalogues, including *Snap Judgments: New Directions in African Photography*, edited by Okwui Enwezor (International Centre for Photography) in 2007. Tsegaye has worked for publications such as *Der Spiegel*, *Jeune Afrique* and *Reuters*, and NGOs such as *Médecins Sans Frontières*, *UNESCO*, and *GIZ*. From 2007 to 2008, he was part of GIZ's Engineering Capacity Building Project in Addis Ababa. In 2022 Tsegaye completed a residency at ISCP in New York and in 2024, he curated the exhibition *Unveiling Histories Through Archive Photographs* at Wemezeker (National Archive and Library Agency) of Ethiopia.

Monica Edmondson

MIDE, 2024

Blandet materiale (PVC-fri fra ftalat, håndspunnet ull, godteri/sukker «perler», steinull, metallstang)
180 × 52 cm

Refleksjon Olmmávággi, 2024

Blandet materiale (håndspunnet ull, aluminiumsfolie og gjennomsiktig plastfolie, steiner og ull)
150 × 56 cm

I mellom, 2024

Blandede medier (bomull og vokset bomullstråder, ull, blekk, monofilament, metalltråder, stålsirkel, steiner)
115 × 48 cm (51 cm diameter)

Utstilt på Kraftholmen og Nordnorsk kunstnersenter

Monica Edmondson er for mange kjent for sine glassarbeider, men de siste par årene har hun returnert til sin interesse for tekstile materialer og teknikker som hun benyttet seg av tidlig i karrieren. Med sin økte nysgjerrighet for myke materialer, tar hun i denne sammenheng utgangspunkt i en tradisjonell vevteknikk som er mindre tilstede i det lulesamiske området hun selv kommer fra i Sverige. I Mann-dalen i Kåfjord lever den svært gamle teknikken med å veve på en oppstadvev, også kalt grenevev, eller rádnno, i beste velgående. Vinteren 2024 reiste Edmondson hit for et tre ukers arbeidsopphold hvor hun kunne fordype seg i denne teknikken. Her jobbet hun i Manndalens Husflidslag sine lokaler sammen med mentor Kjellaug Isaksen. Verkene som vises på Lofoten internasjonale kunsthøstfestival ble produsert under dette oppholdet.

For Edmondson er de tekstile arbeidene en tolkning av personligheter eller steder på samme måte som en joik kan reflektere noen eller noe. Samtidig lar hun den tradisjonelle teknikken ta nye veier gjennom utradisjonelle materialer og arbeidsmetoder. Ved å benytte kunnskap som har blitt overført videre over utallige generasjoner er Edmondson med på å understreke hvordan en levende tradisjon alltid vil være i utvikling, og at den krysspollineres både i tid og geografi.

Med støtte fra the Swedish Arts Grants Committee.

MIDE, 2024

Mixed media (PVC-free from phthalate, handspun wool, candy/sugar "pearls", rockwool, metal rod)
180 × 52 cm

Reflection Olmmávággi, 2024

Mixed media (handspun wool, aluminium foil and transparent cling wrap, rocks and wool)
150 × 56 cm

In-between, 2024

Mixed media (Cotton and waxed cotton threads, wool, ink, monofilament, metal threads, steel circle, rocks)
115 × 48 cm (51 cm diameter)

Exhibited at Kraftholmen and North Norwegian Art Centre

Monica Edmondson is known to many for her glass works, but in the last couple of years she has returned to her interest in textile materials and techniques that she used early in her career. With her increased curiosity for soft materials, she takes as a starting point for her latest work a traditional weaving technique that is less known in the Lule Sami area she herself comes from in Sweden. In Manndalen in Kåfjord, the very old technique of weaving on a warp-weighted loom, also called grenevev, or rádnno, is alive and well. In the winter of 2024, Edmondson traveled here for a three-week work stay where she could immerse herself in this technique. Here she was able to work in Manndalens Husflidslag's premises together with mentor Kjellaug Isaksen. The works displayed at the Lofoten International Art Festival were produced during this stay.

For Edmondson, the textile works are interpretations of personalities or places in the same way that a joik can reflect someone or something. At the same time, she allows the traditional technique to take new paths through non-traditional materials and working methods. By using knowledge that has been passed on over countless generations, Edmondson helps to emphasize how a living tradition will always be in development, and that it is cross-pollinated both in time and geography.

With support of the Swedish Arts Grants Committee.

Monica Edmondson, Detail of the work *MIDE*, 2024. Photo: Marianne Lindgren

Monica Edmondson, work in progress. Studio snapshot from Manndalen Husflidslag

Monica L Edmondson (f. 1963) er fra Gällivare i Sverige, og har siden 2002 hatt sitt eget atelier og glassverksted i Tärnaby. Som glasskunstner jobber hun både med mindre objekter og større offentlige installasjoner. Hun har nylig funnet tilbake til en interesse for tekstile formater og uttrykk. Edmondson har studert ved Canberra School of Art. Arbeidene hennes har de senere år blant annet blitt vist som del av Sápmi Triennale på Bådåddjo/Buvvda Musea, Bodø; og i utstillinger på Kunstnerforbundet, Oslo; Umeå Konsthall og Västerbottens museum, Sverige; National Gallery of Canada, Ottawa; Koganezaki Glass Museum, Shizuoka Japan; Venezia Aperto Vetro, Italy og SOFA New York. Hun er representert i flere permanente samlinger, blant andre Nasjonalmuseet i Stockholm og National Gallery of Australia. I det omfattende prosjektet *100 Migratory*, bestående av performance, blog, film og en publikasjon, vandret hundre av hennes unike glassobjekter på individuelle reiser fra fjellene i Sápmi, til ulike land, miljøer og kulturer.

Monica L Edmondson (b. 1963) is from Gällivare in Sweden, and since 2002 she has worked from her own studio and glass workshop in Tärnaby. As a glass artist, she works both with smaller objects and larger public installations. She has recently returned to an interest in textile formats and expressions. Edmondson studied at the Canberra School of Art. In recent years, her work has, among other things, been shown as part of the Sápmi Triennale at Bådåddjo/Buvvda Musea, Bodø; and in exhibitions at Kunstnerforbundet, Oslo; Umeå Konsthall and Västerbotten Museum, Sweden; National Gallery of Canada, Ottawa; Koganezaki Glass Museum, Shizuoka Japan; Venice Aperto Vetro, Italy and SOFA New York. She is represented in several permanent collections, including the National Museum in Stockholm and the National Gallery of Australia. In the extensive project *100 Migratory*, consisting of performance, blog, film and a publication, one hundred of her unique glass objects wandered on individual journeys from the mountains of Sápmi, to different countries, environments and cultures.

Morten Torgersrud + Ellisif Wessel

Virvel
Exhibition
Photography

Satellite program
13.04.-26.05.2024

Utstilt på NØUA

Utstillingen *Virvel* av kunstneren Morten Torgersrud var et samarbeid mellom Lofoten internasjonale kunstfestival-LIAF 2024, visningsrommet NØUA og Grenselandmuseet i Kirkenes.

Utstillingen ble vist på NØUA våren 2024 og bestod av en serie fotografier fra Morten Torgersruds umiddelbare omgivelser i Kirkenes sammen med et utvalg fotografier av Ellisif Wessel fra perioden 1890-1920.

Dokumentasjon av infrastruktur og industri flettes sammen med bilder fra kunstnerens familiealbum. Materialet sidestilles med kunstnernes egne fotografiske verk og sammenstillingen utløser en vekselvirkning mellom bildene som setter dem i spill. Overfloden av bilder skaper nye spontane og tilsynelatende tilfeldige forbindelser som overskrider tradisjonelle inndelinger og kategorisering.

Som selvært fotograf dokumenterte den revolusjonære kommunistiske overklassekvinnen Ellisif Wessel det flerkulturelle livet på grensen mot Russland, midt i industrialiseringens fremtog. Når Morten Torgersrud innlemmer Wessels landskapsfotografi side om side med funnet materiale og egne bilder, er det som om de flytende overgangene mellom familiealbum, arkivmateriale og de to fotografenes søkere skaper et nytt og overordnet motiv. Wessels fotografier av fossefall, elver, trær, iskanter, kystlinjer og fjellformasjoner er tatt i en periode hvor industrialiseringen for alvor skjøt fart og definerte et grenseområde som har vært preget av kontinuerlig forhandling og forflytning. Torgersruds fotografier skaper, sammen med det fotografiske materialet han benytter, et bevegelig rom for en assosiativ og improvisert meningsutveksling som spenner fra formale undersøkelser av vann, lys og infrastruktur til fotografiets materialitet og forhold til kunnskapsproduksjon.

Utstillingen var del av Lofoten International Art Festival 2024, og fungerte som en opptakt til festivalen som åpner i Svolvær.

Vortex
Exhibition
Photography

Satellite program
13.04.-26.05.2024

Exhibited at NØUA

The exhibition *Virvel* (*Vortex*) by the artist Morten Torgersrud is a collaboration between Lofoten International Art Festival (LIAF), the exhibition space NØUA and the Borderland Museum. The exhibition was on view at NØUA during the spring of 2024 and consisted of a series of photographs from Morten Torgersruds immediate surroundings in Kirkenes alongside a selection of photographs by Ellisif Wessel from the period 1890-1920.

The documentation of infrastructure and industry interleaves with photographs from the artist's family album. The material is presented side-by-side with the artist's own photographic works, and the juxtaposition sparks an interaction between the images that brings them into play. The abundance of images creates new, spontaneous and apparently random connections that transcend traditional division and classification.

As a self-taught photographer, the revolutionary communist socialite woman Ellisif Wessel documented the multicultural life on the border with Russia, in the midst of the progress of industrialization. When Morten Torgersrud places Wessel's landscape photography side-by-side with found images and his own photographs, it's as if the fluid transitions between family album, archival materials and the viewfinders of the two photographers create a new, overriding subject. Wessel's photographs of waterfalls, rivers, trees, ice caps, coastlines and mountain ranges were taken in an era where industrialization gained serious momentum and defined a border area characterized by continuous negotiation and displacement. Along with the photographic material he makes use of, Torgersrud's photographs create a mobile space for an associative and improvised exchange of meaning spanning from the formal exploration of water, light and infrastructure to photography's materiality and relation to the production of knowledge. The exhibition was part of Lofoten International Art Festival 2024 and formed a run-up to the festival opening in Svolvær.

Ellisif Wessel, Courtesy of Grenselandmuseet / the Borderland Museum

Morten Torgersrud, from the exhibition *Vortex* at NØUA, 2024. Courtesy of the artist

Morten Torgersrud (f. 1971) bor og arbeider i Kirkenes. Han har studert fotografi ved University of Brighton og Kunsthøgskolen i Bergen. Torgersrud arbeider med utgangspunkt i sine umiddelbare omgivelser i Kirkenes og den lokale fotohistorien fra området. Torgersrud har blant annet stilt ut ved Hordaland kunstnersenter, Galleri Hippolyte i Helsinki, Murmansk Oblast museum, Samisk kunstnersenter i Karasjok, Treignac projet i Frankrike, Nordnorsk kunstsenter, Preus museum og Kunstnerforbundet. Av gruppeutstillinger kan nevnes Konstmuseet i Norr, Kiruna; Lillehammer kunstmuseum; Fotogalleriet, Oslo og Konsthuset, Stockholm. I 2011 ble han tildelt BKHs fotokunstpris for tekst- og lysbildeverket 'Circulating sites' som ble vist på Vårutstillingen ved Fotogalleriet i Oslo. Torgersrud har gitt ut seks bøker og er innkjøpt av Nordnorsk kunstmuseum, Preus museum, KORO, og er representert i De samiske samlinger i Karasjok.

Morten Torgersrud (b. 1971) lives and works in Kirkenes. He studied photography at the University of Brighton and the University of the Arts in Bergen. Torgersrud works based on his immediate surroundings in Kirkenes and with the local photographic history from the area. Torgersrud has, among other things, exhibited at Hordaland kunstsenter, Galleri Hippolyte in Helsinki, Murmansk Oblast Museum, Sami Centre for Contemporary Art in Karasjok, Treignac Projet in France, Nordnorsk kunstsenter, Preus Museum and the Kunstnerforbundet. Group exhibitions include the Art Museum in Norr, Kiruna; Lillehammer kunstmuseum; Fotogalleriet, Oslo and Konsthuset, Stockholm. In 2011, he was awarded BKH's photography prize for the text and slide work 'Circulating sites', which was shown at the Vårutstillingen at Fotogalleriet in Oslo. Torgersrud has published six books and has been purchased by the North Norwegian Art Museum, Preus Museum, KORO, and is represented in the Sami collections in Karasjok.

NODES Collective (Elisabeth Brun, Ivar Kjellmo, Gusztáv Hámos, Katja Pratschke, Nicole Cecilie Bitsch Pedersen, Rune Mikkelsen)

De knuste utopiers hus, 2024
Variable dimensjoner
VR-opplevelse + arkivmateriale

7 Utstilt på Kraftholmen

De knuste utopiers hus er en omsluttende VR-opplevelse og et arkiv som undersøker utopiers funksjon og feilbarlighet. I denne sammenheng refererer utopi til begjær og ambisjoner om en totalforvandlet tilværelse – etiske signaler som gir seg til kjenne i kunstneriske, sosiale og kulturelle praksiser. Hvordan kan kunstnere og akademikere ta i mot og formidle disse signalene til fordel for framtiden?

Verket fokuserer på utopiske drømmer manifestert i Nyksund i Vesterålen, et tidligere fiskevær og tettsted som ble forlatt på 1960- og 70-tallet. Siden da har lokalbefolkningen og besøkende sett for seg ulike fremtider for Nyksund, alt fra tilbakeføring til naturen til nav for underholdning. «Det internasjonale Nyksund-prosjektet» (1984–92) vokste også fram, drevet av øko-politiske ideer fra Sentral-Europa. Med støtte fra Øksnes kommune og ledet av studenter fra Technische Universität i Berlin, den gang Vest-Berlin,

House of broken utopias, 2024
Variable dimensions
VR + Archival material

7 Exhibited at Kraftholmen

The House of Broken Utopias is an immersive and interactive VR experience and archive exploring the function and failures of Utopias. Utopia here refers to desires and aspirations for a transformed existence – ethical signals manifesting in artistic, societal, and cultural practices. How can artists and scholars receive and transmit these signals for future gain?

The work centers on utopian visions embedded in Nyksund, Nordland, a former fishing village abandoned in the 1960s and 70s. Over time, locals and visitors envisioned varied futures for Nyksund, from nature reclamation to amusement hubs. "The International Nyksund Project" (1984–92) also emerged, driven by ecological ideas from central Europe. Supported by the municipality of Øksnes and led by students from Technische Universität West-Berlin, they repaired houses and implemented sustainable

NODES Collective, *House of Broken Utopias*, 2024. Photo: Katja Pratschke.
Archival donation: Wolfgang Eschenhorn

reparerte de hus og utviklet bærekraftige løsninger som vindmøller og dusjer drevet av solcellepanel. Over 3000 unge mennesker fra Vest-Berlin og Europa deltok. Deres opprinnelige og etter hvert «knuste» plan var å bygge en internasjonal

solutions like windmills and solar-cell showers. Over 3000 young people from West Berlin and Europe participated. Their original and eventually "broken" plan, was to build an international "youth village" giving young people agency over

«ungdomslandsby» som skulle gi unge mennesker innflytelse over sin egen fremtid. «Det Internasjonale Nyksund-prosjektet» var viktig for Nyksunds overlevelse, og gav stedet et internasjonalt preg på grunn av konsentrasjonen av utopiske ønsker. *De knuste utopiers hus* inneholder materialer fra Nyksund Berlin Artistic Archive (NBAA) som vedlikeholder og reaktiverer prosjektets arv.

VR-verket undersøker lag med fremtidsvisjoner iboende i objekter og materialer i Fryseriet – en modernistisk kubeformet fabrikk for fiskeforedling bygd i 1950. Fra 1970-tallet ble det stående tomt, og var med å speile Nyksunds forfall. Fryseriet bød etter hvert på muligheter for kunstnere, og huset utstillinger, konserter og eksperimenter. I dag inneholder det flere lag av signaler som peker mot diverse ønsker og aktiviteter med ulike visjoner for mulige fremtider. NODES Collective utforsker disse signalene ved å digitalisere Fryseriet som bygning, og gjøre den om til en omsluttende VR-opplevelse som lar publikum få utforske stedets rike, fysiske historie.

Med tillatelse fra NODES Collective.
Prosjektet er finansiert av Nordisk Kulturfond, Goethe-Institut Norge, The Berlin Senate for Culture and Europe, Danish Composers' Society, European Union Culture Moves Europe og Goethe Institut.

Finansiering for forskning og teknisk støtte er gitt av Westerdals institutt for film og medier, Kristiania.

Fraskrivningsklausul: Dette verk er produsert med støtte fra Den europeiske union. Synspunktene som er uttrykt her må på ingen måte forstås som å reflektere den offisielle meningen til Den europeiske union.

their futures.

"The International Nyksund Project" was central to Nyksund's survival, giving it an international flair due to the place's concentration of utopian desires. *House of broken utopias* includes material from the Nyksund Berlin Artistic Archive (NBAA), preserving and reactivating the project's legacy.

The VR experience explores layers of utopian desires embedded in Fryseriet – a modernist green cube for fish processing built in 1950. By the 1970s, it stood empty, mirroring Nyksund's desolation. Fryseriet later offered a space for artists, housing exhibitions, concerts, and experiments. Today, it contains layers of signals pointing to diverse desires and activities envisioning various possible futures. The NODES Collective explores these signals by digitizing Fryseriet's structure for an immersive VR experience, allowing viewers to explore its rich material history.

Courtesy of the NODES Collective.
The project is funded by The Nordic Culture Fund, Goethe Institut Norway, The Berlin Senate for Culture and Europe, Danish Composers' Society, European Union Culture Moves Europe and Goethe Institut.

Research funding and technical support provided by Westerdals Department for Film and Media, Kristiania University College.

Disclaimer: This work was produced with the financial assistance of the European Union. The views expressed herein can in no way be taken to reflect the official opinion of the European Union.

NODES Collective er en internasjonal kunstnergruppe bestående av kunstnere og forskere fra Norge, Tyskland, Ungarn og Danmark. Gruppen vokste fram fra prosjektet «Nyksund Reloaded», som ble startet av den Oslo-baserte kunstneren, filmskaperen og forskeren Elisabeth Brun og Berlin-baserte Katja Pratschke, media-kunstner og kunstnerisk forsker, i 2022. Brun kommer fra et tettsted i Nyksund i Nordland. Pratschke bodde som ung kvinne i 1980-tallets Vest-Berlin. NODES collective består også av media-kunstner og kunstnerisk forsker Gusztáv Hámos (Berlin/Budapest), den København-baserte lydkunstneren Nicole Cecilie Bitsch Pedersen, den Nyksund-baserte lydkunstneren Rune Mikkelsen og den Oslo-basert 3D-kunstneren Ivar Kjellmo. Kjellmo var også deltaker i «Det internasjonale Nyksund-prosjektet» på slutten av 1980-tallet. Nyksund Reloaded som prosjekt består av en digital modell av Fryseriet, så vel som the Nyksund Berlin Artistic Archive, som er under utvikling. The NB Artistic Archive er utviklet med tenketanken URBANUM, representert av Gezá Kulzar og Laura Luga. Prosjektet har også med kunstneren Isidor Hámos.

The NODES Collective is an international artist group consisting of artists and researchers from Norway, Germany, Hungary and Denmark. The group emerged from the project «Nyksund Reloaded», which was initiated by the Oslo-based artist, filmmaker and researcher Elisabeth Brun and the Berlin-based media-artist and artistic researcher Katja Pratschke in 2022. Brun originates from a village close to Nyksund, Nordland. Pratschke lived as a young woman in 1980s West-Berlin. The NODES collective consists also of media artist and artistic researcher Gusztáv Hámos (Berlin/Budapest), Copenhagen-based sound artist Nicole Cecilie Bitsch Pedersen, Nyksund-based sound artist Rune Mikkelsen, and the Oslo-based 3D-artist Ivar Kjellmo. Kjellmo was also a participant in the "International Nyksund Project" in the late 1980s. Nyksund Reloaded as a project consist of the digital model of Fryseriet, as well as the Nyksund Berlin Artistic Archive, which is in development. The NB Artistic Archive is developed with the think tank URBANUM, represented by Gezá Kulzar and Laura Luga. The project features also artist Isidor Hámos.

Gjestespill i forbindelse med utstillingen
Gnistsambandet- Opptakt,
Festspillutstillingen 2024

Utstilt på Festspillene i Nordnorge

En av mange måter å lese prosjektet NORDTING på, er som en undersøkelse av kommunikasjon. Fra veiskilt til lysreklamer, fra paroler til t-skjorter med slagord: NORDTING kommuniserer med det offentlige rom gjennom kommunikasjonsformer lånt fra både politikk, næringsliv, og stat. Her finnes politiske slagord og kampsanger, lysreklamer i kommersiell estetikk og veiskilt som framstår som (og kanskje også er) offentlig informasjon.

Til Festspillene i Nord-Norge 2024 gjennomførte NORDTING en serie «nålestikkoperasjoner i geriljaformat» som en markering av NORDTINGETS 10 års-markering. Som del av samarbeidet mellom Festspillene i Nord-Norge, ved direktør Ragnheiður Skúladóttir, og LIAF 2024 inntok NORDTING også Gnistsambandet-Opptakt, Festspillutstillingen 2024 med en serie arbeider. Med tittelen *Nu får det for satan i hælvetta være nok, stæle for milliarda og tilbyr oss dritt tilbake! Kjöss mæ medt i ræva! Vi skal ha fesken våres tilbake, arme hæstkuka!* presenterte NORDTING blant annet paroler, t-skjorter og sang basert på utsagn fra fisker Vegard Bangsund i Vardø som kommenterer regjeringens fiskepolitikk i lokalavisa Østhavet.

En av mange nålestikkoperasjoner som ble utført av NORDTING i forbindelse med Festspillene i Nord-Norge kan man forøvrig finne utenfor Lofotkatedralen i Kabelvåg. Sokkelen til Hans Egede-statuen fikk ny plakett i forbindelse med nasjonaldagen til Kalaallit Nunaat. Heltehistorien om presten Egede nyansees med opplysninger om misjonering og kolonisering. Det gjenstår å se hvor lenge plaketten blir stående.

Guest performance in connection with the exhibition
SPARKS-Prelude,
Festspillene i Nord-Norge 2024

Exhibited at Festspillene i Nord-Norge

One of many ways of reading the project NORDTING (The Northern Assembly) is as a study of communication. From road signs to neon advertising, from slogans to T-shirts emblazoned with pithy phrases, NORDTING engages with the public sphere through forms of communication borrowed from politics, government and commerce. Here we find political slogans and battle songs, neon advertising clothed in commercial aesthetics and road signs that appear as (and maybe are) public information.

For the 2024 Festspillene i Nord-Norge in Harstad, NORDTING carried out a series of 'pinprick operations in guerilla format' to mark NORDTING's 10-year anniversary. As part of the collaboration between LIAF 2024 and Festspillene i Nord-Norge, with the director Ragnheiður Skúladóttir, NORDTING also presented a series of works at the festival exhibition Gnistsambandet-Opptakt (SPARKS-Prelude). With the title *Nu får det for satan i hælvetta være nok, stæle for milliarda og tilbyr oss dritt tilbake! Kjöss mæ medt i ræva! Vi skal ha fesken våres tilbake, arme hæstkuka!* (interpretation: 'You cock-sucking ball-licking bastards, enough is enough, stealing all resources and leaving us with nothing! kiss my dirty asshole! Give back all our fish, you poor fucking donkey dicks!'), NORDTING presented slogans, T-shirts and songs based on a quote from the fisherman Vegard Bangsund from Vardø, who used the local newspaper Østhavet to comment on the government's fishery policy.

One of many pinprick operations carried out by NORDTING in connection with Festspillene i Nord-Norge is just outside the Lofoten Cathedral in Kabelvåg: in connection with the national day of Kalaallit Nunaat (Greenland), the plinth of the statue of Hans Egede was furnished with a new inscription. The heroic story of the priest Egede is nuanced with information about missionary work and colonization. It remains to be seen how long the plaque will remain.

Installation view from the exhibition SPARKS-Prelude, Festspillene i Nord-Norge 2024.
Photo: Kjell Ove Storvik

Medvirkende: Amund Sjølie Sveen, Erik Stifjell, Liv Hanne Haugen, Jamie Michael Bivard, Knut Åserud, Marthe K Engdal, Edith Dahl Jakobsen, Vår Bech Årting, Lisa Pedersen, Vegard Krane, Inger-Marie Lupton

Contributors: Amund Sjølie Sveen, Erik Stifjell, Liv Hanne Haugen, Jamie Michael Bivard, Knut Åserud, Marthe K Engdal, Edith Dahl Jakobsen, Vår Bech Årting, Lisa Pedersen, Vegard Krane, Inger-Marie Lupton

NORDTING er en nomadisk folkeforsamling for nordområdene, en fest for periferien, en separatistbevegelse for den arktiske kolonien. NORDTING har siden 2014 reist gjennom det sirkumpolare nord med sine folkeforsamlinger i skjæringspunktet mellom gala-forestilling, powerpoint-foredrag og politisk folkemøte. NORDTING har gjestet Alaska, Yukon og Nordvestterritoriene i Canada, Grønland, Island, Færøyene, Nord-Sverige, Nord-Finland og selvsagt Nord-Norge. Aktiviteter som foregår utenfor forsamlingshallen er minst like viktig som det som foregår inne. NORDTING organiserer 1. mai-tog og live-sendinger fra rettsaker, heiser flagg og avduker installasjoner, monterer gateskilt og markerer minnedager som ingen andre tar ansvar for.

NORDTING is a nomadic people's parliament of the North, a party for the periphery, a separatist movement for the Arctic colony. Since 2014, NORDTING has traveled throughout the circumpolar North with assemblies; a combination of gala performance, powerpoint lecture and political rally. NORDTING has visited Alaska, Yukon and NWT in Canada, Greenland, Iceland, The Faroe Islands, Northern Sweden, Northern Finland and of course Northern Norway. What happens outside of the assembly hall is at least as important as what happens inside of it. NORDTING organizes May Day parades and broadcasts live from court cases, waves flags and makes public installations, installs street signs and marks memorial days for which no one else takes responsibility.

Det ble meg husket/It was me remembered, 2024, from the exhibition Gnistsambandet/SPARKS – Opptakt, Festspillutstillingen 2024 in Harstad. Photo: Kjell Ove Storvik

Simen Engen Larsen

Det ble meg husket, 2024
Gouache på papir,
serie og installasjon

2 Utstilt på Nordnorsk kunstnersenter

Med utgangspunkt i institusjonshistorien til Trastad Samlinger har Simen Engen Larsen fortsatt sin pågående fordypning rundt minneproduksjon, hvordan minner forvaltes, samt eierskap til minner og åndsverk. Trastad Samlinger holder til ved tettstedet Borkenes utenfor Harstad i lokalene til en institusjon som fra 1954 til 1991 gikk under navnet 'Nord-Norges Åndssvakehjem'. Hit kom mennesker som var definert som 'åndssvake', noe som på denne tiden inkluderte både psykiatriske tilfeller og mennesker med funksjonsvariasjoner. På tross av at beboerne var definert som 'ikke opplæringsdyktige' fikk de etter hvert kunstundervisning ledet av Sigvor Riksheim. Dette bidro til å bringe frem sterke kunstneriske uttrykk og kjente navn som Torstein Nilsen og Herleik Kristiansen. En enorm samling av disse verkene er nå en del av Trastad Samlinger, som også inkluderer en samling på 14 000 fotografier fra beboernes hverdag. Sistnevnte er unndratt offentligheten på grunn av personvern og pasienthensyn. Kjernen i Simen Engen Larsens arbeider til LIAF 2024 er en serie vannmalerier (gouache) på farget papir. De tar form som utflytende fotografier basert på studier av fotosamlingen fra Trastad. Disse er igjen printet på et halv-transparent papir. Engen Larsens måte å gå inn i materialet på, poengterer de ulike problematiske lagene i samlingen, samtidig som han selv blir implisert i historien.

Prosjektet er gjort i samarbeid med Trastad Samlinger og Trondenes Historiske Senter (Sør-Troms Museum), på oppdrag for LIAF 2024.

Prosjektet er støttet av Kulturrådet.

Simen Engen Larsen (f. 1983) har studert ved Nordland Kunst- og Filmskole, Listaháskóli Íslands i Reykjavík og har mastergrad fra Kunstakademiet i Trondheim. Han vokste opp i Kabelvåg i Lofoten og bor og arbeider i Oslo. Hans kunstneriske praksis er knyttet til kropp, gester og minneproduksjon. Verkene er installasjoner bestående av tegning, collage, skulpturelle element, video og lyd. Motivene kommer ofte ut ifra bearbeidelsen av sitt eget arkiv med fotografier og trykksaker – som han setter i relasjon med andre spesifikke samlinger.

Simen Engen Larsen (b. 1983) studied at Nordland Kunst- og Filmskole in Kabelvåg, Iceland University of the Arts in Reykjavík and Trondheim Academy of Fine Art (master's degree). He grew up in Kabelvåg and now lives and works in Oslo. His artistic practices centres on the body, gestures and the production of memories. The works take the form of installations consisting of drawings, collages, sculptural elements, video and sound, and he often finds his subject matter through processing his own archive of photos and prints, which he situates in relation to other specific collections.

It was me remembered, 2024
Gouache on paper,
serie and installation

2 Exhibited at North Norwegian Art Centre

Using as his starting point the institutional history of Trastad Samlinger, National Centre for Outsider Art, Simen Engen Larsen continues to study the production of memories – how memories are managed and the ownership of memories and intellectual property. Trastad Samlinger is located in the village of Borkenes, near Harstad, in the premises of an institution that was called 'Nord-Norges Åndssvakehjem' from 1954 to 1991. Those who lived here were defined as 'intellectually disabled', which at the time included both psychiatric cases and functional variations. Although the residents were defined as 'untrainable', they eventually received art lessons from Sigvor Riksheim. This contributed to bringing out strong artistic expressions and to establishing the careers of well-known artists such as Torstein Nilsen and Herleik Kristiansen. An enormous collection of works by the residents is now part of Trastad Samlinger, which also includes 14,000 photos of everyday life at the institution. The photo collection has not been made public due to privacy issues and out of consideration for the residents. The core of the works which Simen Engen Larsen presents at LIAF 2024 consists of a series of gouache paintings on coloured paper. They take shape as fuzzy or watery photos that are based on studies of the photo collection from Trastad. These are then printed on semi-transparent paper. Enger Larsen's mode of immersing himself in the material emphasizes the problematic layers in the collection simultaneously as it implicates him in the history.

The project was commissioned by LIAF 2024 and produced through collaboration with Trastad Samlinger and Trondenes Historiske Senter (Sør-Troms Museum).

It is supported by Arts and Culture Norway.

Hjorth & Kjølås

Forskningsreisen (a), 2024
Forskningsreisen (b), 2024
Forskningsreisen (c), 2024
Forskningsreisen (d), 2024
Forskningsreisen (e), 2024

Tegning, fargeblyant, Rives
Blanchet Frères & Kiebler, 280g,
crème, Caran d'Ache Luminance,
Faber Castell, Pilot ENO-G
76 × 56cm

2 Utstilt på Nordnorsk kunstnersenter

Arbeidene til kunstnerduoen Hjorth & Kjølås faller inn under kategorier som satire, karikatur, avant-garde, erotikk, camp, kunsthistorie, filosofi og samfunnskritikk, gjennom tegninger, performance, kostymer og skulptur. En fellesnevner for prosjektene er at de ofte er forankret i en lokal historisk kontekst. Hjorth & Kjølås har en spekulativ tilnærming til skikker og myter, historiske personligheter og hendelser – delvis kritisk til de rådende fortellingene, delvis en satire over det dannede samfunnets underliggende vanvidd.

Hjorth & Kjølås' fem tegninger i fargeblyant presenterer karakterer utviklet til serien *Forskningsreisen*, en samling av sytten tegninger om en forskningsreise til havs, der skillet mellom kunst og vitenskap bløtgjøres. To eldre skikkelser, en kunstner og en forsker, oppdager ulike kultur- og naturhistoriske sammenhenger. Handlingen i tegningene kan tolkes på forskjellige måter, og det finnes en rekke skjulte referanser.

Serien av tegninger henger sammen med *Universitetsportalen* (2024), et monument over akademisk frihet, bestående av to enorme skapninger i brent tre. Kunstprosjektet er i regi av KORO, til storsatsingen på det grønne skiftet ved Noatun, et nybygg for marinbiologi, akvakultur og genomikk på Nord universitet i Bodø, og ble installert høsten 2024. *Universitetsportalen* er et monument over akademisk frihet – det å være fri til å tenke og bevege seg i de retningene man selv ønsker. Et prinsipp som er under økende press, og av grunnleggende betydning for både forskere og kunstnere, forteller Hjorth & Kjølås.

The Research Expedition (a), 2024
The Research Expedition (b), 2024
The Research Expedition (c), 2024
The Research Expedition (d), 2024
The Research Expedition (e), 2024

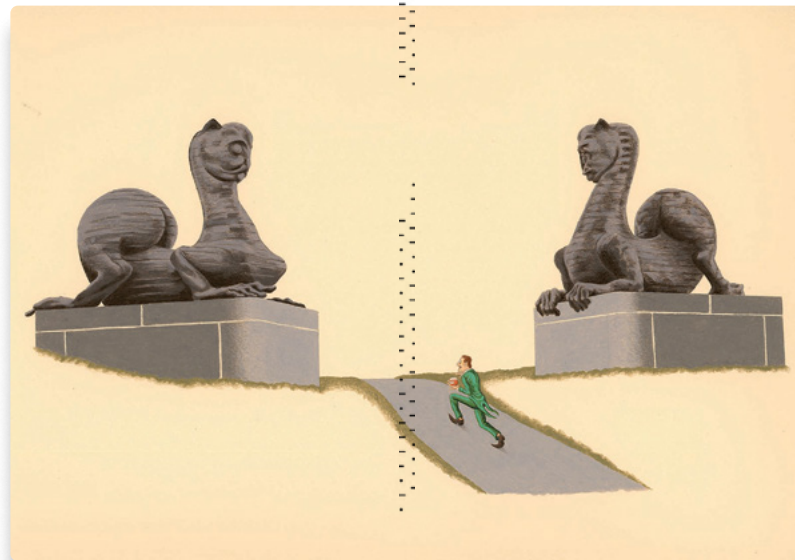
Drawing, color pencil, Rives
Blanchet Frères & Kiebler, 280g,
crème, Caran d'Ache Luminance,
Faber Castell, Pilot ENO-G
76 × 56cm

2 Exhibited at North Norwegian Art Centre

The artist duo Hjorth & Kjølås's works fall into categories such as satire, caricature, avant-garde, erotica, camp, art history, philosophy and social criticism, as shown through drawings, performance, costumes and sculpture. A common denominator for their projects is their rootedness in a local, historical context. Hjorth & Kjølås take a speculative approach to customs and myths, historical figures and events. The works are partly critical of prevailing narratives, also partly satires over the deep-seated insanity of civilized society.

Hjorth & Kjølås's five drawings in coloured pencil present characters developed for the series *The Research Expedition* (2024), which consisting of 17 drawings about a research voyage in which the distinction between art and science becomes 'moistened'. Two older characters – an artist and a researcher – discover different cultural and natural-historical connections. The action in the drawings can be interpreted in different ways, through numerous hidden references.

The series of drawings is connected to *The University Gate* (2024), a monument to academic freedom, consisting of two enormous creatures in burnt wood. The Research Expedition was commissioned by KORO for Nord University in Bodø, in order to mark the university's major investment in sustainability and 'the green transition' at Noatun, a new building for marine biology, aquaculture and genomics. The series of drawings, which will be installed in Noatun in the autumn of 2024, is also a monument to academic freedom – the freedom to think and move in whatever direction each person chooses for themselves. This principle is under increasing pressure, Hjorth & Kjølås point out, yet it is of fundamental significance for researchers and artists alike.

Hjorth & Kjølås, *Forskningsreisen/The Research Expedition (c)*, 2024, 76 x 56 (skann, utsnitt/scan, detail), Courtesy of Hjorth & Kjølås/BONO

Hjorth & Kjølås er en kunstnerduo bestående av Siri Hjorth (f. 1986) og Sebastian Makonnen Kjølås (f. 1985), som bor og arbeider i Oslo. Kunstnerne er utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo, og arbeider med tegning, skulptur og performance. De har jobbet tett med en rekke kunstneriske prosjekter siden 2009, og giftet seg i Emanuel Vigeland Mausoleum i 2016. Arbeidene deres har vært vist ved blant annet Nasjonalmuseet (2022), Kunstnerforbundet (2022), Henie Onstad kunstsenter (2021), Ekebergparken skulpturpark (2020), Kunsthall Oslo (2020), Kunsternes Hus (2020), The Bauhaus Museum, Dessau (2019) og Fondazione Prada, Venezia (2018). I 2021 oppholdt kunstnerduoen seg på Cité internationale des arts i Paris. Arbeidene deres er innkjøpt av Henie Onstad samlingen, KORO og Oslo kommunes kunstsamling.

The artist duo Hjorth & Kjølås consists of Siri Hjorth (b. 1986) and Sebastian Makonnen Kjølås (1985). Both artists live and work in Oslo. They studied at Oslo National Academy of the Arts and work with drawing, sculpture and performance. The two have collaborated on numerous art projects since 2009, and in 2016 they married in the Emanuel Vigeland Mausoleum. They have exhibited at (a selection) the National Museum, Oslo (2022); Kunstnerforbundet, Oslo (2022); Henie Onstad kunstsenter, Høvikodden (2021); Ekebergparken Sculpture Park, Oslo (2020); Kunsthall Oslo (2020); Kunsternes Hus, Oslo (2020); the Bauhaus Museum, Dessau (2019); and Fondazione Prada, Venice (2018). During 2021 the duo participated in an artist residency programme at Cité internationale des arts in Paris. Their works have been purchased by KORO and for the Henie Onstad Collection and the City of Oslo Art Collection.

Sissel Solbjørg Bjugn

Arkivmateriale, Manuskript,
Fotografier, Publikasjoner
Med tillatelse fra:
Tor Eystein Øverås

Satellite program
24.08.-20.10.2024

Utstilt på NÓUA

Forfatter og poet Sissel Solbjørg Bjugn har blitt omtalt som en fändenivoldsk og uredd nordnorsk feminist som kontinuerlig brøt med gitte rammer og etablerte konvensjoner. Bjugn eksperimenterte med ordspill og typografisk lek som gjennom selvironiske krumspring evnet å omfavne både samfunnskritiske tilnærminger og det dypeste alvor.

I diktsamlingen *Spenn beltet kring livet og hald lampa tend!* (1981), tar hun utgangspunkt i arbeidsforholdene i gruvebyen Sulitjelma, og i boken *Sulis' bok* (1980), skildres gruvesamfunnet sett gjennom et barns øyne. Mest oppmerksomhet fikk hun for langdiktet *Heltrinnet*, som publisert på kronikkplass i Dagbladet i 1988 skapte storm og debatt.

Forfatteren etterlot seg etter en brå og uventet bortgang i 2011, tilsammen 18 bøker skrevet over 33 år. Seks diktsamlinger for voksne, og 12 barnebøker. Tor Eystein Øverås ble som hennes nære venn gjennom tjuve år testamentert rettighetene til Bjugns forfatterskap. I 2018 kom Det Norske Samlaget med to bøker av og om Sissel Solbjørg Bjugn. Redaktør for *Skrive, teikne, røre og slåst!* som inneholder mange ukjente tekster og illustrasjoner av Bjugn, var nevnte Øverås som til LIAF og utstillingen på NÓUA har lånt ut et materiale bestående av originalutgivelser, fotografier, upubliserte manus og tidsskrift. Bjugn destruerte selv det aller meste av notater og forarbeid og lot i all hovedsak kun den ferdige boka stå igjen.

Archival material, Manuscript,
Photos, Publications
Courtesy of:
Tor Eystein Øverås

Satellite Programme
24.08.-20.10.2024

Exhibited at NÓUA

The author and poet Sissel Solbjørg Bjugn has been described as a reckless and fearless North Norwegian feminist who continually broke established frameworks and conventions. Bjugn played with words, experimented with typography and, through self-ironic antics, embraced both socially critical approaches to writing and the deepest seriousness.

In the poetry collection *Spenn beltet kring livet og hald lampa tend!* (1981, 'Put your belt on and keep your lamp lit!'), her starting point is working conditions in the mining town Sulitjelma, and in *Sulis' bok* (1980, 'Sulis's Book'), she describes the mining community as seen through the eyes of a child. The most attention she received was for the long poem *Heltrinnet* ('The Heroine Step'), which was published as an op-ed piece in the newspaper Dagbladet in 1988 and unleashed a stormy debate.

Bjugn died suddenly and unexpectedly in 2011, leaving to posterity a total of 18 books written over 33 years. Her oeuvre includes six poetry collections for adults and 12 children's books. Tor Eystein Øverås, Bjugn's close friend for 20 years, became her literary executor. In 2018 the publisher Samlaget released two books by and about Bjugn. Øverås is the editor for *Skrive, teikne, røre og slåst!* ('Write, Draw, Touch and Fight!') which contains many unknown texts and illustrations by Bjugn, and has lent—to both LIAF and the exhibition at NÓUA—material consisting of original publications, photos, unpublished manuscripts and journals. Bjugn herself destroyed most of her notes and preparatory writings, so almost all that is left to us today is the finished book.

Sissel Solbjørg Bjugn,
Photo: Harald Nordbakken

Sissel Solbjørg Bjugn, installation view from the exhibition *Courses of Action* at NÓUA. Photo: Dan Mariner

Sissel Solbjørg Bjugn (1947–2011) ble født på Setermoen i Bardu og var bosatt i Sulitjelma og Bodø den siste halvdel av sitt liv. Hun debuterte som forfatter med diktsamlingen *Den første avisa på Lofotveggen og andre tekster* i 1978 og for den ble hun tildelt Tarjei Vesaas' debutantpris. Året etter fulgte barneboka *Stille etter elleve i Bokheimen*. Bjugn har mottatt en rekke priser for sitt virke, og ble blant annet tildelt Nynorsk barnelitteraturpris for *Handa i buret* i 1985, Blixprisen i 1989, Brageprisen i 1992 for *Jente i bitar* og i 1993 fikk hun Melsomprisen for diktsamlingen *Tornekysset*.

Sissel Solbjørg Bjugn (1947–2011) was born in Setermoen in Bardu and lived in Sulitjelma and Bodø during the latter part of her life. She debuted as an author with the poetry collection *Den første avisa på Lofotveggen og andre tekster* ('The First Newspaper on the Lofoten Wall and Other Texts') in 1978. For this she received the Tarjei Vesaas Debut Prize. The following year saw the publication of the children's book *Stille etter elleve i Bokheimen* ('Quiet after 11 pm in the Book Home'). Bjugn was awarded several prizes for her works, among others, the Nynorsk Children's Literature Prize for *Handa i buret* ('The Hand in the Cage') in 1985, the Blix Prize in 1989, the Brage Prize in 1992 for *Jente i bitar* ('Girl in Bits'), and the Melsom Prize for the poetry collection *Tornekysset* ('The Thorn Kiss') in 1993.

Sørfinnset skole/the nord land

Museet, 2024
Installasjon og video
Varierende størrelse
7 Utstilt på Kraftholmen

Sørfinnset skole/the nord land presenter *Museet*, som inneholder memorabilia og materialfragmenter som minner og forbindelser fra prosjektets tjuenårige historie. Kollektivet har også premiere på TV-episoden «Vi snakker med fjellet» fra Sørfinnset TV, som siden 2019 har vært den årlige kringkastingsdelen av prosjektet. Årets TV-episode dweller ved kompleksiteten i naturomgivelsene, naturressurser, sameksistens, det grønne skiftet og den blå økonomien.

Sørfinnset skole/the nord land har sine røtter i *Kunstneriske forstyrrelser*, et fylkesomfattende prosjekt i Nordland, kuratert av Per Gunnar Eeg-Tverbakk. Kunstnerne Søsna Jørgensen og Geir Tore Holm ble invitert til å arbeide i Gildeskål kommune og ble tildelt den nedlagte barneskolen i grenda Sørfinnset. Her samarbeidet de med Kamin Lertchaiprasert og Rirkrit Tiravanija – grunnleggerne av the land i Sampatong utenfor Chang Mai nord i Thailand – om å stifte Sørfinnset skole/the nord land.

Prosjektet er støttet av: Kulturdirektoratet, KORO/LOK, Nordland Fylkeskommune og Gildeskål kommune.

Museet (*The Museum*), 2024
Installation and video
Variable dimensions
7 Exhibited at Kraftholmen

Sørfinnset skole/the nord land presents *Museet (The Museum)*, including memorabilia objects and material fragments carrying memories and connections from the projects' 21 years of history. It also premieres the TV episode "Vi snakker med fjellet (We talk with the Mountain)" from Sørfinnset TV, the annual broadcasting part of the project which started in 2019. This year's TV episode dwells on the complexities of the natural environment, natural resources, coexistence, the green shift and blue economies.

Sørfinnset skole/the nord land has its roots in *Kunstneriske forstyrrelser* (Artistic Interruptions), a county-wide project in Nordland, curated by Per Gunnar Eeg-Tverbakk. The artists Søsna Jørgensen and Geir Tore Holm were invited to work in Gildeskål municipality and were given a base in the disused school in the village of Sørfinnset. Here, they collaborated with Kamin Lertchaiprasert and Rirkrit Tiravanija – the founders of the land in Sampatong outside Chang Mai in northern Thailand – on the foundation of Sørfinnset skole/the nord land.

The project is supported by Arts and Culture Norway, KORO/LOK, Nordland county Council and Gildeskål Municipality.

Sørfinnset skole/the nord land er et samtidskunstprosjekt basert i en stedsspesifikk, sosialt engasjert læringsprosess, dedikert til kollektive måter å bo, handle og tenke på. Kollektivet legger vekt på dialog, langsiktig engasjement og en eksperimentell form for verdiproduksjon som forener ulike tradisjoner og erfaringer. Det er et evigvarende arbeid som startet i 2003, med fokus på forbindelser med naturen, kunnskapsutveksling og småskala arkitektur i en bred forståelse av estetikk og økologiske realiteter.

Sørfinnset skole/the nord land is a contemporary art project based on a place specific, socially engaged learning process, devoted to collective living, making and thinking. The collective has an emphasis on dialogue, long term commitment and an experimental form of value production which connects different traditions and experiences. It is a forever lasting work started in 2003, with focus on relationships with nature, knowledge exchange and small-scale architecture in a broad understanding of aesthetics and ecological realisms.

Sørfinnset TV 2020, del 2. Bilde: Sørfinnset skole/the nord land

Viktor Bomstad & Magnus Holmen

Sáhtána Álbmot/Djevelens Folk,
2024

Audiovisuell performance/video,
35 min. HD video, stereo, color

7 Utstilt på Kraftholmen

Performance:
Fredag 20.09.2024, 21:00

8 Gamle Skarvikhalle

Djevelens folk er et samarbeid mellom kunstner/filmskaper Magnus Skei Holmen og joiker/musiker Viktor Bomstad. Prosjektet tar form i en audiovisuell performance som undersøker gamle forestillinger om samer som «djevelens eget folk i nord».

«Alt ondt kommer fra nord», skrev kartografen og presten Olaus Magnus og krydret sin bok *Historien Om De Nordiske Folk* med historier om folkeslag som ved trollsang kan frembringe djevlevsvert mørke og uvær. I boken *Historia Norwegiae* publisert i 1555, skildres hvordan tilreisende opplevde at samer gjennom trolldom og gand kunne forårsake groteske dødsfall. Lærde hevdet at demoner og djeveler med helvetets kulde og voldssomme vinder hadde sine tilholdssteder i nord. Djevelen bodde i runeblommer og andre samiske gjenstander som gjerne ble konfiskert og destruert på stedet.

Det audiovisuelle materialet i *Djevelens Folk* baserer seg på steder knyttet til samiske fortellinger og også steder som har vært viktig for utenforståendes fremstillinger av samisk kultur. Musikken er inspirert av Dante Alighieris fremstilling av Helvete, med fundament i joik, elektronisk behandling av stemme og instrumenter.

Gjennom å bruke demoniseringen som en prisme for å spille på forvrengninger av samiske tradisjoner og leve-måter, snur Bomstad og Holmens prosjekt den gamle demoniseringen på hodet. På denne måten skaper verket et større rom for refleksjon rundt kolonialisering og historiefortelling.

Prosjektet er utviklet med støtte fra Kulturrådet og Scene Nord.

Sáhtána Álbmot/Devil's Kin,
2024

Audiovisuell performance/video,
35 min. HD video, stereo, colour

7 Exhibited at Kraftholmen

Performance:
Friday 20.09.2024, 21:00

8 The Old Skarvik Hall

Devil's Kin is created through collaboration between the artist and filmmaker Magnus Skei Holmen and the joiker and musician Viktor Bomstad. It is an audiovisual performance that examines ancient ideas about the Sámi as 'the devil's own kin in the North'.

'For evil appeareth out of the North', wrote the cartographer and priest Olaus Magnus in his book *Historia de Gentibus Septentrionalibus*. Published in Rome in 1555, the book is spiced with stories about people who use sorcery to create diabolical darkness and storms. A manuscript by an anonymous author, *Historia Norwegiae* describes how travellers experienced the Sámi people's use of magic and spells to cause grotesque deaths. Learned men claimed that demons and devils, with their hellish cold and violent winds, lived in the North. The devil inhabited runeblomms (shamanic ceremonial drums) and other Sámi objects, which were often confiscated and destroyed on site.

The audiovisual material in *Devil's Kin* is based on places with links to stories told by the Sámi themselves and to places that have been important for outsider conceptions of Sámi culture. While the music is inspired by Dante Alighieri's vision of Hell, it is rooted in joik, with an electronic treatment of musical instruments and the human voice.

Using demonisation as a prism for producing playful distortions of Sámi traditions and ways of life, Bomstad and Holmen's project overturns the ancient demonisation. In this way, the work creates a larger room for reflection on colonisation and storytelling.

The project has been developed with support from Arts and Culture Norway and Scene Nord.

Viktor Bomstad & Magnus Holmen, Still from *Sáhtána Álbmot/Devil's Kin*, 2024

Viktor Bomstad (f. 1992) er en tradisjonell joiker og eksperimentell gitarist fra Nord-Norge/ Sápmi. Han er nåværende landsdelsjoiker for Troms og Finnmark, en unik posisjon i Norge som søker å promotere spennende joikere i regionen. Viktor er lidenskapelig opptatt av å utforske ulike soniske tradisjoner og å tøyte grensene for hvordan joik kan oppleves i nye kontekster og soniske tradisjoner. Han kan jevnlig oppleves i den norske eksperimentelle scenen i ulike konstallasjoner både som soloartist og i forskjellige band. I 2022 gav Bomstad ut sitt første soloalbum *Sámi Noise* på Nice Things Records. Bandet hands Sex Magick Wizards har fått kultstatus på klubber for psykedelisk rock i Norge og Tyskland, og deres tredje album *Death Grip* kom i august i år. Musikken hans er gjerne røff, transefremkallende og febril, med tungt fokus på improvisasjon.

Magnus Skei Holmen (f.1991) er en kunstfilmskaper og kurator fra Stjørdal, med bosted i Romsa/Tromsø. I sin kunstneriske praksis arbeider Holmen først og fremst med bevegelige bilder og installasjon. Han er interessert i å bygge opp en praksis som består av filmskaping og -produksjon samt skriving og tenking om film. Han er opptatt av det sosiale livet rundt film, og med det som bakgrunn arrangere og kuratere filmvisninger og samtaler rundt bruken av mediet; hvordan det påvirker oss og former vårt blikk. I 2018 var han med å grunnlegge det parasittiske visningskollektivet HÆRK og driver med å del-organisere det kunstnerdrevne stedet Kurant Visningsrom og gjør-det-sjøl-klubbkonseptet Kabelvogue – en klubb for alle.

Viktor Bomstad (b. 1992) is a traditional joiker and experimental guitarist from the north of Sápmi/Norway. He is the current regional joiker of Troms and Finnmark counties, a one of a kind employment in Norway that seeks to promote exciting joikers in the region. Viktor is passionate about exploring different sonic traditions and pushing the boundaries of how joik can be heard in new contexts and sonic traditions. He is regularly seen on the Norwegian experimental scene in different constellations both as a solo artist and in different bands. In 2022 Bomstad released his first solo album *Sámi Noise* on Nice Things Records. His band Sex Magick Wizards has garnered a cult following in psychedelic rock clubs in Norway and Germany, with their third album *Death Grip* being released in August 2024. His music tends to be gritty, trance inducing and feverish, with a heavy emphasis on improvisation.

Magnus Skei Holmen (b.1991) is an artist-filmmaker and curator from Stjørdal, living in Romsa/Tromsø. In his artistic practice, Holmen mainly works with artists moving images and installation. He is interested in building a practice that consists of making/producing film and writing/thinking about film. He is dedicated to the social life of film, thereby programming/curating film screenings and talks around the use of the medium; how it influences us and shapes our gaze. In 2018, he co-founded the parasitic screening collective HÆRK and are now co-organizing the artist-run space Kurant Visningsrom and DIY club concept Kabelvogue – en klubb for alle.

Made for Telefishion, 2024
HD-video med lyd, 43:34 min.

7 Utstilt på Nordnorsk kunstnersenter

Det er godt dokumentert – men ennå ikke kjent for de fleste – at i dagens anspente geopolitiske klima, har noen av verdens supermakter tydd til det grep å bruke fiskere og fartøylene deres til (ofte skjulte) militær- og etterretningsformål. I denne eksperimentelle TV-episoden verver den norske regjeringen en vanlig norsk fisker til lignende formål. Fisken har imidlertid egne ideer om hvordan det er best å bruke de midlene han har blitt tildelt i sin nye offisielle rolle. Han føler seg i stedet kallet til å gjennomføre noe radikalt og utprøvende innen TV-verdenen. Han er overbevist om at resultatet kommer til å bli intet mindre enn revolusjonerende, særlig i denne TV-ens gullalder der globale nettbaserte strømmetjenester i stor grad overgår den gullalderen vi en gang trodde vi kjente fra tradisjonelt fjernsyn. Under veiledning fra en TV-gud som tilsynelatende kommuniserer med ham gjennom familiens TV-apparat, og med oppmuntring fra sin luktesans-besatte, kinesiske forskerkone og to snodige døtre, går vår målrettede, venn eller forsvinn-fokuserte fisker i gang med et interdimensjonalt *hemmelig hemmelig* oppdrag. Narrativet blander elementer fra (såpe-)opera og karaoke samtidig som den utforsker skjæringspunkt mellom familieliv, kunst, politikk og massemedia.

Dette prosjektet er en samproduksjon av The Kitchen og Nordnorsk kunstnersenter for LIAF 2024 og utstillingen *Lines of Distribution/Distribusjonskanaler* ved The Kitchen ved Westbeth (21. november, 2024–18. januar, 2025). Produksjonen springer ut av en tverr-institusjonell dialog mellom Alison Burstein, kurator ved The Kitchen, og LIAF 2024-kurator Kjersti Solbakken om overlappende trekk ved The Kitchens historiske og nåtidige aktiviteter og LIAF 2024s kuratoriske rammeverk. Burstein og Solbakken inviterte Wong til å utforske disse fellestrekene på tvers av tid og sted ved å fordype seg i The Kitchens arkiver og ved å delta i kunstneropphold i Lofoten på Skrova Fyr og Sørvågen Radio. Verket som dette har resultert i har en lang rekke inspirasjonskilder – blant annet materiale relatert til The Kitchens medieproduksjoner, som Robert Ashley's TV-opera *Perfect Lives* (1983) og Tom Bowes' kunst- og underholdningsspesial *Two Moon July* (1986).

Made for Telefishion, 2024
HD Video with sound, 43:34 min.

7 Exhibited at North Norwegian Art Centre

It's well-documented but still not commonly known that amid today's tense geopolitical climate, some of the world's major powers have resorted to using fishermen and their vessels for (often covert) military and intelligence objectives. In this experimental TV episode, the Norwegian government enlists the services of an ordinary Norwegian fisherman for similar purposes. But the fisherman has ideas of his own about how best to use the resources allocated to him for his new official role. He feels called instead to accomplish something radical and exploratory in the world of television. He believes the result will be nothing short of revolutionary, particularly in an age of "peak TV", with global online streaming services that far outshines the erstwhile "peak TV" days we once thought we knew with traditional television. Under the guidance of a TV god that seems to be communicating to him through his family's television box, and with the encouragement of his old-factory-obsessed Chinese scientist wife and his two quirky daughters, our singeminded, do-or-die fisherman sets out on an interdimensional *covert covert* mission in a narrative that blends elements of (soap) opera and karaoke while exploring the intersections of domestic life, art, politics, and mass media.

This project is co-commissioned by The Kitchen and North Norwegian Art Centre for the LIAF 2024 and the exhibition *Lines of Distribution* at The Kitchen at Westbeth (November 21, 2024–January 18, 2025). The commission emerges from a cross-institutional dialogue between Alison Burstein, Curator at The Kitchen, and LIAF 2024 curator Kjersti Solbakken about overlaps between The Kitchen's historical and contemporary activities and LIAF 2024's curatorial framework. Burstein and Solbakken invited Wong to examine these resonances across time and place by conducting research in The Kitchen's Archives and by participating in residencies in Lofoten at Skrova Lighthouse and Sørvågen Radio. The resulting work draws inspiration from a range of materials—including those related to The Kitchen's media productions such as Robert Ashley's made-for-television opera *Perfect Lives* (1983) and

Innspillingen foregikk i lokalene til The Kitchen ved Westbeth i New York sommeren 2024.

Manus og regi: Wong Kit Yi
Skuespillere: Jacqueline Calle,
Holly Caracappa, Ditte Krøyer,
Gjermund Gjesme, Emily Su
Filmfotograf: Joe Wakeman
B-fotografi: David Riley
Lydproduksjon: Isaac Silber
Produsenter: Alison Burstein, David Riley og
Tassja Walker
Produksjonsassistent: Andrea K. Castillo
Typografidesign: Studio Pianpian He og
Max Harvey
Undertekster: MetaObjects

Tom Bowes's arts and entertainment special *Two Moon July* (1986) – and was filmed on the premises at The Kitchen at Westbeth in New York in summer 2024.

Writer and Director: Wong Kit Yi
Performers: Jacqueline Calle,
Holly Caracappa, Ditte Krøyer,
Gjermund Gjesme, Emily Su
Director of Photography: Joe Wakeman
Additional Camera: David Riley
Director of Audio Production: Isaac Silber
Producers: Alison Burstein, David Riley,
Tassja Walker
Production Assistant: Andrea K. Castillo
Typography Design: Studio Pianpian He and
Max Harvey
Subtitle Insertion: MetaObjects

Wong Kit Yi, *Made for Telefishion Family Photo* (with Special Guest), 2024. Courtesy of the artist

Wong Kit Yi bor og arbeider delvis i New York og delvis i Hong Kong. Arbeidene hennes har vært med i prosjekter organisert av The Kitchen (New York, 2023); M+ (Hong Kong, 2023); Tate Modern (London, 2023); FRONT Triennial (Cleveland, 2022); Tai Kwun Contemporary (Hong Kong, 2021); Public Art Fund (New York, 2020); Para Site (Hong Kong, 2019); Surplus Space (Wuhan, 2018); the Latvian Centre for Contemporary Art (Riga, 2017). Hun har vært gjestekunstner i Chinati Foundation Artist in Residence-program (Marfa, 2021) og har en Master of Fine Arts fra Yale University. Hun har undervist i performance-kunst, videokunst og ny media, og underviser for tiden ved School of Visual Arts (New York) ved Master of Fine Arts-programmet.

Wong Kit Yi lives and works between New York and Hong Kong. Her works have been included in projects organized by The Kitchen (New York, 2023); M+ (Hong Kong, 2023); Tate Modern (London, 2023); FRONT Triennial (Cleveland, 2022); Tai Kwun Contemporary (Hong Kong, 2021); Public Art Fund (New York, 2020); Para Site (Hong Kong, 2019); Surplus Space (Wuhan, 2018); the Latvian Centre for Contemporary Art (Riga, 2017). She was a resident in the Chinati Foundation Artist in Residence program (Marfa, 2021) and received an MFA from Yale University. She has taught university courses about performance, video art, and new media and currently teaches at the School of Visual Arts (New York) in the MFA Fine Arts program.

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024
Fremføring på Svinøya i forbindelse
med åpningshelgen

9 Utstilt på Svinøya

Island Eye Island Ear 1974-2024, historisk presentasjon

2 Utstilt på Nordnorsk kunstnersenter

«Jeg synes at vind er fantastisk å bruke i musikk. Jeg har et stedsspesifikt prosjekt jeg har tenkt på i mer enn ti år. Jeg vet ikke når det vil bli realisert. Det innebærer bruk av tåke og en lydstråle skapt av to antenner som er vendt mot hverandre. På ett sted vil du høre det veldig høyt, på et annet sted vil du høre det veldig svakt. Vinden forvandler lyden. Er det virkelig sterkt et sted, kommer vinden og det harmoniske innholdet i lyden forskyves. Vinden fortrenger tåken, fjerner den og reformerer den andre steder. Det er det samme for dragene».

David Tudor

Intervju, Revue & Corrigée #81, våren 1989

I 1974 utformet komponisten David Tudor (1926–1996) ideen til en konsert, *Island Eye Island Ear*, som skulle avdekke de naturlige elementene som eksisterer på øya Knavelskär i Stockholms skjærgård. I samarbeid med Billy Klüver (1927–2004) og Julie Martin (f. 1938) fra Experiments in Art and Technology (E.A.T.), inviterte Tudor kunstnerne Fujiko Nakaya (f. 1933), Jackie Matisse (1931–2021) og Margaretha Åsberg (f. 1939) til å bidra inn i prosjektet.

For å fremheve de naturlige lydelementene på stedet, foreslo Tudor å plassere paraboliske antenner rundt på øya. Disse skulle skape smale lydstråler i to konfigurasjoner: to antenner vendt mot hverandre slik at en lydstråle produseres mellom dem og folk som befinner seg i gjeldende område; en annen antenne rettet mot et steinutspring som ville spre lyden ut i miljøet rundt over hele øya. Disse antennene skulle bli matet av lyder som Tudor planla å spille inn på ulike

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024
Performance at Svinøya during the
opening weekend

9 Exhibited at Svinøya

Island Eye Island Ear 1974-2024,
historical presentation

2 Exhibited at North Norwegian Art Centre

"I think that wind is wonderful to use in music. I have an environmental project I have been thinking about for more than ten years. I don't know when it will be realized. It uses fog and a sound beam created by two antennae faced to one another. If you are here, you will hear it very loudly, if you are there, you will hear it very weak. The wind transforms the sound. If it is really strong in one place, the wind comes and the harmonic content of the sound is displaced. The wind displaces the fog, dissipates it, and reforms it elsewhere. It is the same thing for the kites".

David Tudor

Interview, *Revue & Corrigée* #81, spring 1989

In 1974, composer David Tudor (1926–1996) conceived an environmental concert, *Island Eye Island Ear*, which would reveal the natural elements existing on the island of Knavelskär in the Stockholm archipelago. Tudor, working with Billy Klüver (1927–2004) and Julie Martin (b. 1938) of Experiments in Art and Technology (E.A.T.), invited artists Fujiko Nakaya (b. 1933), Jackie Matisse (1931–2021) and Margaretha Åsberg (b. 1939) to collaborate on the project.

In order to enhance the sound elements of the island, Tudor proposed to place parabolic antennas around the island that would create narrow beams of sound, in two configurations: two antennas facing each other so that a sound beam is produced between them, and second, an antenna aimed at a stone outcropping that would scatter the sound into the environment around and above the area. These antennas would be fed

Island Eye Island Ear 1974, Map over Knavelskär showing sound beams, sound throws, and areas for fog. Courtesy Klöver/Martin Archive, David Tudor Trust

steder på samme øy i forskjellige årstider. De andre kunstnerne skulle jobbe med de visuelle elementene på stedet. Nakaya skulle lage havvanntåkeskulpturer på forskjellige steder på øya som reagerte på temperatur, luftstrømmer og fuktighet; Matisse skulle lage drager med veldig lange haler hvis bevegelser ville reagere på vinden, og Margaretha Åsberg foreslo ideer for dansere med koreografi som inkluderte spill for å rette besøkendes oppmerksomhet mot de fysiske elementene på øya.

E.A.T. støttet prosjektet ved å finne de tekniske løsningene som var nødvendig for å realisere konseptet. I løpet av de neste fem årene forfulgte Tudor og E.A.T. mulighetene for å produsere prosjektet på forskjellige øyer: Navelskär i Sverige, Bluff and Boulder Islands i

Map over Kamome Island/Kamome Jima, just off the coast of the town of Esashi, Hokkaidō, Japan.
Photo: Lofoten International Art Festival

by sounds that Tudor planned to record at different places on the same island in different seasons of the year.

The other artists would work with the visual elements of the island. Nakaya would create sea water fog sculptures at different places on the island that responded to temperature, air currents and humidity; Matisse would create kites with very long tails, whose movement would respond to the winds high above the island, and Margaretha Åsberg proposed ideas for dancers using mirrors to direct visitors' attention to the physical elements on the island.

E.A.T. supported the project by finding the technical solutions needed to realize the concept. Over the next five years Tudor and E.A.T. pursued the possibility of producing the concert on vari-

From Kamome Island in Esashi, Hokkaido during *IEIE, Reflected*. Photo: Lofoten International Art Festival

Island Eye Island Ear 1974. Work installation on Knavelskär with Tudor and Billy, and Martin Sörling, 1974 Photographer unknown. Courtesy Klüver/Martin Archive, Experiments in Art and Technology

New York State, og Yeo Island i St. Lawrence Seaway. Island Eye Island Ear ble aldri realisert under David Tudors levetid. Før nå: I 2023 inngikk Nordnorsk kunstnersenter et samarbeid med kollektivet SIAF LAB. og You Nakai om en av to tolkninger av *Island Eye Island Ear*; en ble utviklet for Kamome Island i Esashi, Hokkaido; den andre for Svolvær i Lofoten. Tidligere i år ble Kamome-versjonen *IEIE, Reflected: Phase 4 Virtual Ground* presentert i et 360 VR-teater under Sapporo International Art Festival, Hokkaido i Japan.

«Jeg hadde ikke villet gå glipp av det selv. Jeg har alltid følt det sånn om dette prosjektet. Helt siden vi prøvde det ut på en faktisk øy, jeg visste det allerede da. Jeg syntes den var så nydelig. Jeg mener opplevelsen jeg hadde med lyd og med å se tåken, de var så vakre at jeg visste at jeg ikke ville gå glipp av å gjøre dette. Jeg mener, hvis det ikke skjer, kommer det til å bli et hull i astralkroppen min».

David Tudor

Intervju med Billy Klüver 24. november 1978

ous islands; Knavelskär in Sweden, Bluff and Boulder Islands in New York State, and Yeo Island in the St. Lawrence Seaway. Island Eye Island Ear was never realized during David Tudor's lifetime. Until this year: In 2023 North Norwegian Art Centre and LIAF 2024 partnered with the collective SIAF LAB. and You Nakai, on one of two different interpretations of *Island Eye Island Ear*; one was developed for Kamome Island in Esashi, Hokkaido; the other for Svolvær in Lofoten. Earlier this year, the Kamome version *IEIE, Reflected: Phase 4 Virtual Ground* was presented in a 360 VR-theater during the Sapporo International Art Festival, Hokkaido in Japan.

"I wouldn't want to miss it myself. I've always felt that about this project. Ever since we tried things out on an actual island, I already knew then. I thought it was so gorgeous. I mean the experience I had in sound and in watching the fog, they were so beautiful that I knew that I didn't want to miss doing this. I mean, if it doesn't happen, there's going to be a hole in my astral body".

David Tudor

Interview with Billy Klüver on November 24, 1978

Billy Klüver and David Tudor at Bluff Island, 1978.
Photo: Jill Krauskopf. Klüver/Martin Archive,
Courtesy Julie Martin

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024 vil bli oppført på Svinøyas sydvestre del i forbindelse med åpningshelgen til LIAF 2024. Ideen til *Island Eye Island Ear* ble opprinnelig utformet av David Tudor (1926-1996) i 1974 for Knaveleskär, Stockholm sammen med Fujiko Nakaya (f. 1933), Jackie Matisse (1931-2021) og Margaretha Åsberg (f. 1939) produsentene Billy Klüver (1927-2004) og Julie Martin (f. 1938) fra Experiments in Art and Technology (E.A.T.), New Jersey.

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024:

Kunstnere

Lyd: SIAF LAB.; Kei Komachiya, Norimichi Hirakawa, You Nakai og Jacob Kirkegaard
Koreografi for spill: Margaretha Åsberg
Dragehaler: Robert Monnier og Gill Eatherly, Jackie Matisse Estate

Ultralyd-retnings-høyttalere

SIAF LAB.; Kei Komachiya, Katsuya Ishida, Daisuke Funato, Norimichi Hirakawa, guest curator Hiroko Kimura-Myokam, and documentation by Hirofumi Nakamoto

Kuratorer

Marianne Hultman, direktør,
Nordnorsk kunstnersenter
Kjersti Solbakken,
Lofoten internasjonale kunstfestival 2024

Produsent

Berte Tungodden Ynnesdal,
Nordnorsk kunstnersenter

Advisory Board

Julie Martin, Experiments in Art and Technology
Phil Edelstein, Composers Inside Electronics

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024 er støttet av EU-Japan Fest, Bodø 2024, Nordisk Kulturkontakt, Sasakawa Foundation og Norges ambassade i Tokyo.

Robert Monnier test flying kite tails by Jackie Matisse over Svinøya, March 2024. Photo:
Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024 will be performed on the south-western part of Svinøya in Svolvær during the opening weekend of LIAF 2024. *Island Eye Island Ear* was originally conceived by David Tudor (1926-1996) in 1974 for Knaveleskär, Stockholm together with Fujiko Nakaya (b. 1933), Jaqueline Matisse (1931-2021) and Margaretha Åsberg (b. 1939) and producers Billy Klüver (1927-2004) and Julie Martin (b. 1938) of Experiments in Art and Technology (E.A.T.), New Jersey.

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024:

Artists

Sound: SIAF LAB.; Kei Komachiya, Norimichi Hirakawa, You Nakai and Jacob Kirkegaard
Choreography for Mirrors: Margaretha Åsberg
Kite tails: Robert Monnier and Gill Eatherly, Jackie Matisse Estate

Ultrasonic Directional Speakers

SIAF LAB.; Kei Komachiya, Katsuya Ishida, Daisuke Funato, Norimichi Hirakawa, guest curator Hiroko Kimura-Myokam, and documentation by Hirofumi Nakamoto

Curators

Marianne Hultman, director,
North Norwegian Art Centre
Kjersti Solbakken,
Lofoten International Art Festival 2024

Producer

Berte Tungodden Ynnesdal,
North Norwegian Art Centre

Advisory Board

Julie Martin, Experiments in Art and Technology
Phil Edelstein, Composers Inside Electronics

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024 has received generous support from Nordic Culture Point, EU-Japan Fest, Bodø 2024, Sasakawa Foundation and the Norwegian Embassy in Tokyo.

Björn Petterson testing the fog system at Fog River, Knaveleskär Island, Sweden, 1974. Photo ©Fujiko Nakaya. Courtesy Processart Inc.

Margaretha Åsberg, at Svinøya, Lofoten, March 2024. Photo: Lofoten International Art Festival

Julie Martin, Experiments in Art and Technology, at Svinøya, Lofoten, August 2023.
Photo: Lofoten International Art Festival

From Kamome Island in Esashi, Hokkaido during *IEIE, Reflected*. Photo: Lofoten International Art Festival

FORMIDLING OG OFFENTLIG PROGRAM / PUBLIC PROGRAMMING AND LEARNING

Lofoten internasjonale kunstfestival er en arena der lokalbefolkning, kunstnere, tilreisende og Nord-Norsk kunstliv møtes omkring samtidens kunst. I forlengelse av Nordnorsk kunstnersenters satsninger rettet mot barn og unge står festivalen i en særstilling når det gjelder formidling og utvikling av ny forståelse gjennom kunst. Lofoten er et sted med relativt liten befolkning, og LIAF har som mål å skape opplevelser gjennom å gjøre samtidskunst tilgjengelig for alle som vokser opp her. Festivalen står bak flere unike formidlingsprogram: Samtlige skoler med opp mot 1200 elever i Vågan kommune har gjennom en årrekke fått nær kjennskap til en internasjonal kunstbiennale, og i 2022 etablerte LIAF en egen festival-håndbok for barn og familier med oppgaver som kan løses alene eller i grupper. LIAF-los er et program drevet av og for ungdom og under årets utgave av festivalen vil losene formidle festivalen og organisere arrangementer og aktiviteter for jevnngamle. Følg med på våre nettsider for detaljert program!

Lofoten International Art Festival is an arena where local people, artists, visitors and Northern Norwegian art life meet through contemporary art. As an extension of the North Norwegian Artists' Center's ventures aimed at children and youth, the festival holds a key position when it comes to dissemination and development of new understanding through art. Lofoten is a place with relatively small population, and LIAF aim to create experiences through making contemporary art accessible to everyone who grows up here. The festival has introduced several unique education programmes: All schools, consisting of up to 1,200 pupils in Vågan municipality has over the years had the chance to take part in an international art biennale. In 2022, LIAF established its own festival guidebook for children and families with tasks that can be solved either alone or in groups. The LIAF pilot program is run by and for youth and during this year's edition of the festival, the pilots will mediate the festival and host events and activities for youth their own age. Follow our websites for detailed program!

Jackie flying her kite *Bonjour Yves Klein* in the sand quarry in Fontainebleau Forest 1970, Photo: Jean-Louis Bloch-Lainé

Jackie Matisse, Kites Flying
Eclipse of the Sun - Okinawa 1997,
Photo: Michael Matisse

PROGRAM ÅPNINGSHELG / OPENING WEEKEND PROGRAM

Fredag / Friday 20.09.2024

Åpne utstillinger / Exhibition spaces open
⌚ 19:00–21:00

Lørdag / Saturday 21.09.2024

Åpne utstillinger / Exhibition spaces open
⌚ 11:00–18:00

Søndag / Sunday 22.09.2024

Åpne utstillinger / Exhibition spaces open
⌚ 11:00–18:00

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024

⌚ 12:00–15:00
📍 Svinøya

Kunstnerpresentasjoner / Artist presentations

⌚ 14:30–15:30
📍 Kraftholmen

LIAF–løs: Fanzineworkshop med /with

Simen Engen Larsen
⌚ 15:00–17:00
📍 LIAF–løs kontoret på /office at Kraftholmen

Opplesning / Reading Cuthwulf Eileen Myles

⌚ 15:30–16:00
📍 Kraftholmen

Nye filmer vises på KINOBOX /

New films screening at KINOBOX
📍 Havneterminalen / The Port Terminal

Lansering av Metode Vol. 3

Currents–Regenerating Pasts for the Not Yet–Part 1 / Launch of Metode Vol. 3
Currents–Regenerating Pasts for the Not Yet–Part 1

⌚ 10:00–11:00
📍 Nordnorsk kunstsenter / North Norwegian Art Centre

Kurator Alison Burstein fra The Kitchen og Wong Kit Yi i samtale / Curator for The Kitchen Alison Burstein and Wong Kit Yi in conversation

⌚ 11:00–12:00
📍 Nordnorsk kunstsenter / North Norwegian Art Centre

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024

⌚ 12:00–15:00
📍 Svinøya

Parade fra torget i Svolvær til Gamle Skarvikhallen / Parade from the main square of Svolvær to the Old Skarvik Hall
Arrangementet vil holdes på norsk / The event will be in Norwegian language

⌚ 18:00–18:00
📍 Oppmøte på torget / Starting point at the main square

Offisiell åpning av LIAF 2024 / Inauguration of LIAF 2024

⌚ 18:00–19:00
📍 Gamle Skarvikhallen / The Old Skarvik Hall

Foodtrucks tilgjengelige / Food trucks available

⌚ 19:00–22:00
📍 Gamle Skarvikhallen / The Old Skarvik Hall

Performance Viktor Bomstad & Magnus Holmen

⌚ 21:00–21:30
📍 Gamle Skarvikhallen / The Old Skarvik Hall

Fest med DJ CHI AKA Robert Machiri og Lela / Party with DJ CHI AKA Robert Machiri and Lela

⌚ 21:30–01:00
📍 Gamle Skarvikhallen / The Old Skarvik Hall

Konsert / Concert Elise Macmillan

⌚ 17:00–17:30
📍 Gamle Metodistkirken / The Old Methodist Church

Island Eye Island Ear, Lofoten 2024 – Panel

⌚ 18:00–19:00
📍 Vågan Bibliotek / Library

Foodtrucks tilgjengelige / Food trucks available

⌚ 19:00–22:00
📍 Gamle Skarvikhallen / The Old Skarvik Hall

Fest på Kraftholmen. *Kabelvogue–en klubb for alle medlemmene* Muggen og Karolin står for kveldens musikkutvalg / Party at Kraftholmen. *Kabelvogue–a club for all* members Muggen and Karolin presents music of the night.

⌚ 19:00–23:00
📍 Kraftholmen

Kunstnersamtaler / Artist talks

⌚ 14:00–15:30
📍 Kraftholmen

Vågan historielag / History Club og / and LIAF 2024 presenterer / presents:

Arve Nordsveen – Foredrag om Norsk telehistorikk og samtale om Sørpågen Radio og Lofotlinjen / Lecture about Norwegian telecommunications history and conversation about Sørpågen Radio and the Lofoten Line.

⌚ 16:00–17:00
📍 Gamle Metodistkirken / The Old Methodist Church

VERKSTEDER/WORKSHOPS

I arbeidet med LIAF 2024 har det vært organisert en rekke verksteder hvor kunstnere, samarbeidspartnere og andre bidragsyttere har fått muligheten til å utveksle erfaringer og tankegodt.

Det første verkstedet fant sted i Svolvær, Kabelvåg og Skrova 28.–30. juni, og bestod av en serie foredrag, performative presentasjoner, og rundebordsamtaler med tilhørende besøksprogram for utvalgte deltakere i Lofoten og også i Oslo og i Harstad. Hovedprogrammet bestod av tre dager med møter, deling av kunnskap og praksis, historiske vandringar og en mulighet til å bli kjent med omgivelsene gjennom møter med en rekke lokale arenaer, kunstverk og mennesker, natur, lokale historier og mat.

I november 2023 og mars 2024 har det blitt arrangert verksteder hvor kunstnere, forskere og bidragsyttere i prosjektet *Island Eye Island Ear, Lofoten 2024* fra Japan, Danmark, Sverige og USA har hatt anledning til å møtes for å kunne gjennomføre omfattende undersøkelser, kunnskapsutveksling og praktiske øvelser på og rundt Svinøya. Deltakere fra ulike generasjoner og fagfelt har kunnet utveksle ideer, arkivmateriale, tekniske løsninger og erfaringer og møtene har bidratt til en større kollektiv forståelse for det 50 år gamle urealiserte verket.

I forbindelse med åpningshelgen vil det i september arrangeres et verksted for alle deltakere i Metode Vol. 3 *Currents-Regenerating Pasts for the Not Yet*. *Currents* er et samarbeid mellom Metode og Lofoten International Art Festival (LIAF) 2024. Verkstedet vil etterfølges av flere digitale møter og vil resultere i en lansering på Rom for Kunst i Oslo, 13. februar 2025.

Verkstedene har tatt i bruk Kunstnerhuset som Nordnorsk kunstnersenter har hatt ansvaret for siden 2012.

Gjeste-kunstnerboligen har en lang historikk. I 1934 donerte den svenske kunstneren Anna Boberg sin Boberghytta på Kjeøya ved innløpet av Svolvær havn til Bildende Kunstneres Forening. Den skulle anvendes for å gjeste tilreisende norske og svenske malere. Huset ble revet under krigen. Kunstnerhuset, som i dag ligger sentralt på Svinøya, ble bygget 1952 av Konsthärens Riksorganisation i Sverige (KRO) og Bildende Kunstneres Styre i Norge (BKS) med støtte fra Fondet for norsk-svensk samarbeid.

Robert Monnier with kite tail by Jackie Matisse at Svinøya, Lofoten 2024. Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

In preparing for LIAF 2024, a number of workshops have been carried out, giving artists, collaborative partners and other contributors opportunities to exchange ideas and experiences.

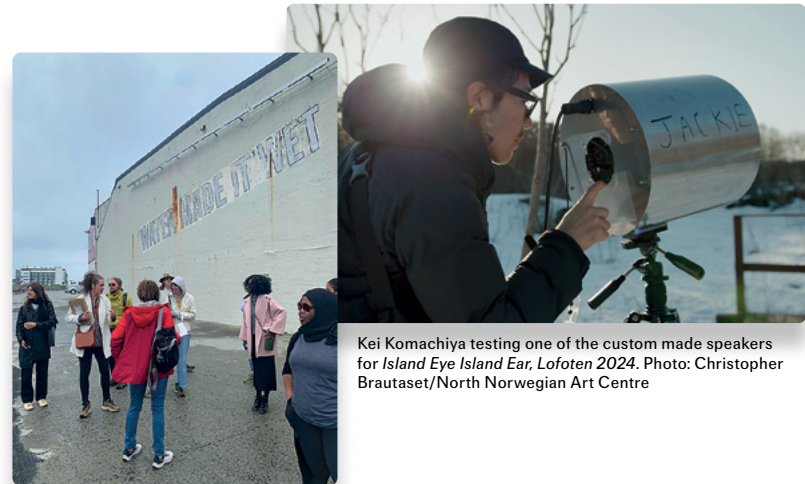
The first workshop, which was held in Svolvær, Kabelvåg and Skrova from 28 to 30 June 2024, included a lecture series, performative presentations, roundtable discussions and a visitor programme in Lofoten, Oslo and Harstad. The main programme consisted of three days of meetings, the sharing of knowledge and practices, a historical guided tour and opportunities to get to know the surroundings through encounters with several local arenas, artworks, people and nature, plus hearing local stories and experiencing local cuisine.

In November 2023 and March 2024, two workshops were held for artists, researchers and contributors involved in the project *Island Eye Island Ear, Lofoten 2024*. Hailing from Japan, Denmark, Sweden and the USA, the participants met and carried out extensive research, exchanged knowledge and performed practical exercises in and around Svinøya. Participants from diverse generations and disciplines were able to share ideas, archival material, technical solutions and experiences. The meetings have contributed to a larger collective understanding

of the 50-year-old unrealised work *Island Eye Island Ear*.

In connection with LIAF's opening weekend in September, a workshop will be held for all participants of Metode Vol. 3, *Currents-Regenerating Pasts for the Not Yet*. *Currents* is a collaboration between Metode and LIAF 2024. The workshop will be followed up by several digital meetings and will result in a launch at Rom for Kunst in Oslo on 13 February 2025.

The workshops have been arranged at Kunstnerhuset, which the North Norwegian Art Centre has been responsible for since 2012. The artist guest-house has a long history. In 1934, the Swedish artist Anna Boberg donated her cabin 'Boberghytta' (on Kjeøya at the entrance to Svolvær harbour) to the Association of Visual Artists. It was to be used to accommodate visiting Norwegian and Swedish painters. The house was demolished during the Second World War. As compensation, Kunstnerhuset, which is now centrally located on Svinøya, was built in 1952 by Konsthärens Riksorganisation i Sverige (KRO) and Bildende Kunstneres Styre i Norge (BKS), with support from the Fund for Norwegian-Swedish Cooperation.

Kei Komachiya testing one of the custom made speakers for *Island Eye Island Ear, Lofoten 2024*. Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

From the first workshop featuring lectures, performative presentations and roundtable discussions for the participants. Photo: Lofoten International Art Festival

GJESTEOPPHOLD / VISITING PROGRAM

TRASTAD SAMLINGER-NASJONALT SENTER FOR OUTSIDER ART, SØR-TROMS MUSEUM

Trastad Samlinger–Nasjonalt Senter for Outsider Art er et kulturhistorisk museum og Outsider Art kunstgalleri i paviljong 7 på tidligere Trastad Gård–Nord-Norges første sentralinstitusjon for personer med utviklingshemming som var i drift frem til 1995.

Institusjonen var et tilbud for de som ikke hadde rett på skolegang og skulle være et bo- og pleiehjem. Her startet formingslærer Sigvor Riksheim med undervisning i kunst og håndverk, og særlig keramikk, for beboerne i 1958. På begynnelsen av 60-tallet ble det startet forsøks-skole, senere Trastad skole, samt utviklet et variert fritidstilbud og muligheter for tilrettelagt arbeid og yrkesutdanning.

Gjennom en rekke ukelange opphold på Trastad Samlinger, på Trondenes Historiske Senter og folkeverkstedet Gjøreredit, har kunstner Simen Engen Larsen i en periode på over ett år fordypet seg i institusjonens fotoarkiv og historikk. Han har deltatt på Kreativ Verksted på Harstad Fritidssenter og besøkt og intervjuet tidligere beboere ved institusjonen. Engen Larsen presenterte deler av sitt prosjekt i utstillingen *Gnistsambandet – Opptakt, Festspillutstillingen 2024* under Festspillene i Nord-Norge. I den forbindelse var Engen Larsen også gjest på arrangementet *Langbord-samtale–Funksjonsnedsettelse og deltakelse*, arrangert av Festspillene i Nord-Norge.

Oppholdet har vært organisert i nær dialog med direktør for Sør-Troms Museum, Sabrina Van Der Ley, leder ved Trastad Samlinger–Nasjonalt Senter for Outsider Art, Simone Ritter og konservator Anna Kristiansen, med god hjelp og støtte fra museumspedagog Ragnhild Gressnes, konservator/fotoarkivar ved Trondenes Historiske Senter, Børge Evensen og Frode Eldevik ved Gjøreredit.

Trastad Samlinger–Nasjonalt Senter for Outsider Art og Trondenes Historiske Senter er en del av Sør-Troms Museum/Oarjje-Romssa Musea.

SKROVA FYR

Skrova fyr er en fyrstasjon på Saltværsholmen ved Skrova utenfor Svolvær i Vågan kommune, Nordland. Det ble opprettet som ledlyst i 1922, automatisert i 1987 og avbemannet i 2005. I 1932 fikk det radiofyr, som det første i

TRASTAD COLLECTIONS–THE NATIONAL CENTRE FOR OUTSIDER ART, SØR-TROMS MUSEUM

Trastad Samlinger (the Trastad Collections)–the National Centre for Outsider Art is a museum dedicated to cultural history and the genre called 'Outsider Art'. It is located in Pavilion 7 at the former Trastad Gård, Northern Norway's first centralised institution for persons with disabilities. The institution was in operation up to 1995.

The institution was meant for disabled persons who were considered unable to attend regular school, and it was both a place to live and to receive treatment. It was here that Sigvor Riksheim, in 1958, started giving classes in arts and crafts, particularly ceramics. In the early 1960s an experimental school, later called Trastad School, was established, and it began developing a varied programme of free-time activities and opportunities for adapted work and vocational training.

Through a series of week-long stays at Trastad, Trondenes Historical Centre and the community workshop called Gjøreredit, the artist Simen Engen Larsen spent more than a year immersing himself in Trastad's photo archive and history. He participated in a creative workshop at Harstad's free-time activity centre and visited and interviewed former residents of Trastad. Engen Larsen presented part of his project in the exhibition *Gnistsambandet – Opptakt (Sparks – Prelude)*, at Festspillene i Nord-Norge 2024, in Harstad. In connection with this, he also participated in the event *Long Table – Disabilities and Participation*, organised by Festspillene i Nord-Norge.

Engen Larsen's North-Norwegian sojourn was organised through close dialogue with Sabrina Van Der Ley, director of Sør-Troms Museum; Simone Ritter, head of the Trastad Collections–National Centre for Outsider Art; Anna Kristiansen, conservator; Ragnhild Gressnes, museum educator; Børge Evensen, conservator and photo archivist at Trondenes Historical Centre; and Frode Eldevik from Gjøreredit.

Trondenes Historical Centre and the Trastad Collections–National Centre for Outsider Art are part of the consolidated Sør-Troms Museum/Oarjje-Romssa Musea.

Nord-Norge. Kjenningssignalet var KN med en rekkevidde på 100/70 nautiske mil (dag/natt). I 1948 ble radiofyr modernisert, og nedlagt i 1999. I 1951 ble fyrstasjonen elektrifisert med strøm fra det lokale nettet. I 1959 ble det første tåkesignalet erstattet av en supertyfon. Fyret var også en av stasjonene i telegrafiforbindelsen Lofotlinjen som er utgangspunktet for LIAFs kuratoriske konsept.

Kunstneren Wong Kit Yi tilbrakte en uke på Skrova fyr hvor hun gjorde forarbeid til arbeidet sitt *Made for Telefishion*, som er samprodusert av The Kitchen og Nordnorsk kunstsenter for Lofoten internasjonale kunsts festival–LIAF 2024 og utstillingen *Lines of Distribution* som åpner i november 2024 på The Kitchen, Westbeth i New York.

Vertskap for gjesteoppholdet har vært musiker, produsent og fyrvokter Frank Marstokk, som har bodd på Skrova Fyr i mer enn 10 år. Skrova Fyr rommer i dag atelier, galleri, restaurant og kjøkken, pub og bosted.

SKROVA LIGHTHOUSE

Skrova lighthouse is a light station on Saltværsholmen near Skrova outside Svolvær in Vågan municipality, Nordland. It was established as a beacon in 1922, automated in 1987 and unmanned in 2005. In 1932 it got a radio beacon, the first in northern Norway. The call sign was KN with a range of 100/70 nautical miles (day/night). In 1948, the radio beacon was modernised, and closed down in 1999. In 1951, the lighthouse station was electrified with electricity from the local grid. In 1959, the first fog signal was replaced by a super typhoon. The lighthouse was also one of the stations in the telegraphic connection the Lofoten Line, which is the starting point for LIAF's curatorial concept.

The artist Wong Kit Yi spent a week at Skrova lighthouse conducting research for her work *Made for Telefishion*, commissioned by The Kitchen and North Norwegian Art Centre for Lofoten International Art Festival–LIAF 2024 and

From Simen Engen Larsen's visit to the Trastad Collections.
Photo: Simen Engen Larsen

SØRVÅGEN RADIO

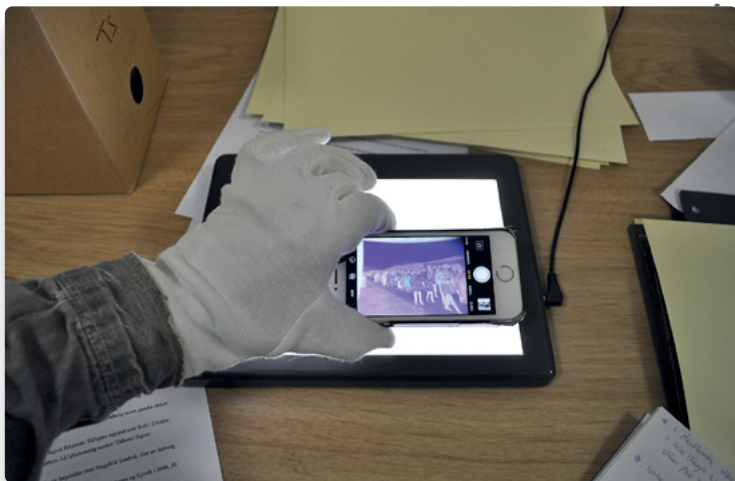
Sørvågen Radio har fungert både som en arena for gjesteopphold og som inspirasjonskilde for flere kunstnere og involverte i LIAF. Gjennom en rekke besøk og møter har stedet fungert som et tematisk utgangspunkt for flere produksjoner. Kunstneren Wong Kit Yi fikk våren 2024 anledning til å overnatte på museet og har latt historien om telegrafbygningen inspirere verket *Made for Telefishion* som vil vises for aller første gang under festivalen i september. Dávvet Bruun-Solbakk vil i opptakten til festivalen portrettere museet gjennom sitt prosjekt *Portrett* og

the exhibition *Lines of Distribution* at The Kitchen at Westbeth, opening in November 2024.

The residency was hosted by musician, producer and lighthouse keeper Frank Marstokk, who has lived at Skrova Fyr for more than 10 years. Skrova Fyr today houses a studio, gallery, restaurant and kitchen, pub and residence.

SØRVÅGEN RADIO

Sørvågen Radio has functioned as a guest house and source of inspiration for a number of artists and others involved in LIAF. Through multiple visits and meet-

From Simen Engen Larsen's visit to the Trastad Collections. Photo: Simen Engen Larsen

Elise Macmillan vil i forkant av festivalen gjennomføre en minikonsert på museet som er åpen for publikum i forbindelse med Lofoten Art Open, som senere skal kringkastes for et internasjonalt publikum.

Sørvågen Radio er del av Museum Nord – en sammenslutning av 21 museer nord i Nordland som tar vare på og viser fram kulturhistorien i området.

Samarbeidet har blitt muliggjort takket være stor åpenhet og velvilje fra avdelingsdirektør Vest-Lofoten Marion Fjelde Larsen, Konservator Ágnes Csenki, Museumsarbeider Kjell Alf Øye samt eier Stiftelsen Gamle Å som har åpnet dørene for Lofoten internasjonale kunstfestival og festivalens samarbeidspartnere til alle døgnets tider og i alt slags vær.

MANNDALEN HUSFLIDSLAG

Manndalen Husflidslag ble stiftet 24. mai 1966. Laget ønsker å ta vare på tradisjoner, kultur og identitet ved å føre duodji-tradisjonene videre til alle som

ings, the place has been a thematic springboard for several productions. In spring 2024 the artist Wong Kit Yi spent some nights in the museum; he has used the telegraph building's story as inspiration for the work *Made for Telefishion*, which will be shown for the first time during the festival in September. Dávvet Bruun-Solbakk, in the festival's prelude, will portray the museum through his project *Portraits*, and Elise Macmillan, also in advance of the festival, will give a mini-concern at the museum. The public are welcome to attend the concert, which will be held in connection with Lofoten Art Open. The performance will be broadcast for an international public.

Sørvågen Radio is part of Museum Nord: a consolidation of 21 museums in Nordland County that preserve and present cultural history in the region. The collaboration has been made possible through the generous hospitality and good will of section-director Marion

ønsker det gjennom kurs og opplæring. Spesielt viktig er det for Husflidslaget å videreføre gleden ved å skape og bruke noe ekte med røtter i lokal tradisjon, videre til nye generasjoner. Rundt 80 medlemmer er i dag tilsluttet laget.

Grena og greneveving, eller rádnno er en helt spesiell kulturskatt, som laget mener det er særlig viktig å verne om. I Manndalen har denne veveteknikken – som er den eldste man kjenner til – ubruttede tradisjoner gjennom århundrer.

Monica Edmondson har gjennom opphold på Manndalen Husflidslag fått muligheten til å fordype seg i grenevev takket være et generøst samarbeid med Manndalen Husflidslag, veiledet av Kjellaug Isaksen som har fungert som mentor for Edmondson. Verkene som presenteres på LIAF er produsert under Edmondsons opphold i Manndalen.

Fjelde Larsen, konservator Ágnes Csenki, staff member Kjell Alf Øye and Stiftelsen Gamle Å, the foundation that owns the museum. Thank you for opening the doors for Lofoten International Art Festival and its collaborative partners – even at all times of the day and night and in all kinds of weather!

MANNDALEN HUSFLIDSLAG

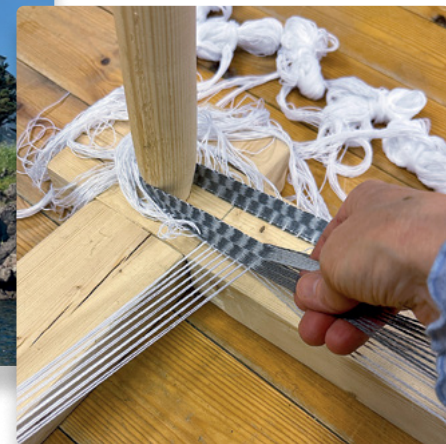
The association Manndalen Husflidslag was established on 24 May 1966 with the aim of preserving local traditions, culture and identity. One way the association does this is by offering courses and training in duodji – handicraft and know-how rooted in the traditional Sámi way of life. Particularly important for the association is to pass on to new generations the joy of making and using things that are genuinely rooted in local traditions. Today Manndalen Husflidslag has about 80 members.

Weavings, called grene or rádnno, which are made on warp-weighted looms, are a very special cultural treasure, and Manndalen Husflidslag finds it crucial to preserve the traditions relating to them. This weaving technique – the oldest recorded in the world – has been practiced continuously in Manndalen for centuries.

Monica Edmondson spent a period of time at Manndalen Husflidslag and had the opportunity to immerse herself in grene weaving, thanks to generous collaboration with the association and in close cooperation with Kjellaug Isaksen, who functioned as Edmondson's mentor. The works presented at LIAF were produced during Edmondson's stay in Manndalen.

Skrova fyr. Photo: Lofoten International Art Festival

From Monica Edmondson's visit to Manndalen husflidslag. Photo: Monica Edmondson

SKOLEFORMIDLING/ MEDIATION FOR SCHOOLS

Siden 1999 har kunstformidling for barn og unge vært en viktig del av LIAF. Over tusen elever besøker festivalen gjennom DKS-ordningen (den kulturelle skolesekken).

Elevene blir kjent med festivalens tematikk, får innsikt i en rekke kunstner-skap og får mulighet til å ta del i egenaktivitet gjennom verksteder. Formidler Kristin Risan, kunstner og formidler Kristina Junttila og formidlingsleder Janna Thøle-Juul vil ta imot klasser gjennom hele utstillingsperioden.

I tillegg tilbys det omvisninger for barnehager, videregående skole, innfø-ringsklasser og tilrettelagt omvisning for barn.

I forkant av festivalen er alle skole- klasser i Vågan invitert til et publikum- sprosjekt. Inspirert av Jackie Matisse sine drager vil elevene lage dragehaler som skal vises i Svolvær's offentlige rom i ut- stillingsperioden.

I høstferien vil Liv Laga-festivalen ha sitt kreative verksted på Kraftholmen. Formidler Kristin Risan og gallerivert Solveig Elise Nordvik leder verkstedet for 4.-7.-klassinger. Festivalen arrangeres av Kirken i Vågan.

FAMILIELØRDAG

19.oktober arrangeres Familielørdag på kulturhuset og i kunstnersenterets galleri og er samarbeid med Lofoten Kulturhus, Vågan bibliotek, Kulturskolen i Vågan og Thon Hotel. Hele familien samles til kos og aktiviteter som pop-up bibliotek, lesestund, konsert og kreativt verksted.

Since 1999, an important part of LIAF has been to facilitate experiences of art for children and young people. This year over 1,000 pupils will visit the festival through the 'Cultural Schoolbag' programme.

The pupils will learn about the festi- val's theme, gain insight into the practi- ces of several artists and have the oppor- tunity to participate in activities through workshops. The educator Kristin Risan, the artist and educator Kristina Junttila and the education director Janna Thøle- Juul will welcome school classes through- out the whole exhibition period.

LIAF also offers guided tours to kin- dergartens, secondary schools, classes for newcomers to Norway and children with mobility issues or disabilities.

In advance of the festival, all school classes in Vågan Municipality are invited to participate in a public project. Inspired by Jackie Matisse's kites, the pupils can create kite tails that will be on show in Svolvær's public space throughout the exhibition period.

During autumn vacation week, the festival 'Liv Laga' will hold a creative work- shop for 4th to 7th graders at Kraftholmen. It will be led by the educator Kristin Risan and the gallery host Solveig Elise Nordvik. Liv Laga is organised by Vågan Church.

FAMILY SATURDAY

On 19 October, Family Saturday is organized at the culture center and in the artist center's gallery as a collaboration with Lofoten Culture House, Vågan library, the Culture School in Vågan and Thon Hotel. The whole family gathers for food and activities such as pop-up library, read- ing time, concert and creative workshop.

LIAF-LOS/LIAF-PILOTS

LIAF-los er et kunstformidlingsprosjekt drevet av og for ungdom i alderen 15-16 år. En gruppe ungdommer blir engasjert som losere og får muligheten til å jobbe med formidling og kommunikasjon av kunst. Formidlingen vil foregå på sosiale medier, i den fysiske utstillingen og gjen- nom arrangementer for jevnagmle.

På havet er losen en person som viser vei i ukjent farvann, og som sikrer ferd- selen på sjøen ved å utruste fartøyet's mannskap med nødvendig kunnskap for en sikker seilas. Med base i det gamle båtverkstedet på Kraftholmen, vil årets LIAF-losere gjøre sitt beste for å løse andre ungdommer gjennom kunstens skjærgård.

Selve kjernen i LIAF-los-satsingen er å la ungdom lede prosjektet fra start til

slutt. Sammen med veiledere, og inspirert av det de har lært av inviterte bidrags- tere, vil losene utvikle et helt eget formid- lingsløp for LIAF 2024 som vil gjennom- føres under festivalperioden. Tanken er at LIAF-losene skal kunne bruke sine egne unike erfaringer og interesser som utgangspunkt for å formidle kunsten til andre.

Under årets festival får LIAF-losene sitt eget kontor i utstillingen. Kontoret vil bli brukt både som arbeidssted, publi- kumsinngang og et sted for arrangem- ter og formidlingsprosjekter utviklet av dem selv. Losene vil være til stede i ut- stillingen og på kontoret sitt under ar- beidstiden. Ungdommene vil bruke tiden på å jobbe med å planlegge arrangem- ter, intervju kunstnere, formidle festiva- len på ulike plattformer og vil også være tilgjengelige for samtaler med publikum.

I forbindelse med åpningshelgen in- viterer LIAF-los blant annet til fanzine- verksted med kunstner Simen Engen Larsen. Oversikt over kommende pro- gram og aktiviteter får du ved å henvende deg til losene på kontoret ved inngangs- partiet på Kraftholmen.

LIAF-pilots (LIAF-los) is an art-mediation project run by and for young people from 15 to 16 years of age. Acting as 'pilots' (los in Norwegian), a small group of youths will have the opportunity to fac- ilitate others' encounters with art. This work will take place on social media plat- forms, in the actual exhibition and through events for young people their own age.

At sea, the pilot, or 'los' in Norwegian, is someone who shows the way through unfamiliar waters and ensures safety by equipping the crew with the knowledge needed for safe sailing. With their base in the old boat workshop at Kraftholmen, this year's LIAF-pilots will do their best to guide other young people through the skerries of art.

A core idea behind LIAF-pilots is to let young people lead the project them- selves from start to finish. Together with a tutor, and inspired by what they learn from invited contributors, the pilots will develop their own mediation programme for LIAF 2024 and will carry it out during the festival period. The idea is that they will use their own unique experiences and interests as starting points for facilitating encounters with art.

The LIAF-pilots will have their own office in the exhibition, using it as a work- place, a site for welcoming visitors and for events and mediation projects which the pilots themselves develop. The pilots will be present at the exhibition and in the office during work hours.

The young people will use their work time to plan events, interview artists, communicate with others about the fes- tival through various platforms, and they will also be on hand for conversations with visitors.

In connection with the opening week- end, the LIAF-pilots will invite young people to join a fanzine workshop with the artist Simen Engen Larsen. You can get an overview of the upcoming pro- gramme and activities at the LIAF-pilots' office at Kraftholmen's entrance.

LIAF-los is supported by the Bergesen Foundation.

Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

LIAF-los er støttet av Bergesenstiftelsen.

Kristin Risan during a workshop at *SPARKS-Prelude/Festspillene i Nord-Norge* 2024. Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

Kite tail workshop by Vebjørn Hagene Thoe inspired by Jackie Matisse at *SPARKS-Prelude/Festspillene i Nord-Norge* 2024. Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

Kite tail workshop by Vebjørn Hagene Thoe inspired by Jackie Matisse at *SPARKS-Prelude/Festspillene i Nord-Norge* 2024. Photo: Christopher Brautaset/North Norwegian Art Centre

Metode Vol. 3
Strømninger–Å gjenskepe fortider
for det som ennå ikke er

Currents/Strømninger er et samarbeidsprosjekt mellom Metode og Lofoten internasjonale kunstfestival (LIAF) 2024

Online

ROM for kunst og arkitektur er vertskap for den nettbaserte publiseringsplattformen Metode som publiserer essayer innen kunst- og arkitekturfeltet, utviklet gjennom eksperimentelle og medskapende metoder. Tidsskriftets åpne, dyptgående fagfellevurdering har som mål å gi forfatterne en diskursiv plattform for å skape originale og engasjerende tekster om kunst, arkitektur, design og estetikk som utfordrer konvensjonelle akademiske publiseringsformater. Metode inviterer kunstnere, designere og arkitekter til å samarbeide med akademikere for å utforske kreative og risikofylte måter å skape ny kunnskap på, gjennom både ord og verk.

Bidragstyttere til Metode Vol. 3: Currents er Sigbjørn Skåden, Kameelah Janan Rasheed, Alison Burstein, You Nakai, Miriam Sentler, Martin White og Sol Archer, og fire samarbeidende skrivekollektiv: 1) Nodes Collective (Elisabeth Brun, Katja Pratschke og Gusztáv Hámos), 2) Åsne Kummeneje Mellem, Tarja Tuulia Salmela og Gyrid Øyen, 3) Alena Rieger, Jumana Manna og Drew Snyder, og 4) Ian Callender, Yueyang Luo og Ann Wang.

Gjennom høsten 2024 samles bidragstytterne på tre intensive workshops for å undersøke hvordan samtidskunstfeltet samhandler med lokalhistorie, regional steds kontekst, perifere områder, mindre kjente personer eller hendelser og lokale materialhistorier. Denne undersøkelsen har som mål å utforske det gjensidige forholdet mellom lokal kontekst og globale konsekvenser, understøttet av en fornyet interesse i forholdet mellom etikk og estetikk. Sentrale spørsmål er:

Metode Vol. 3
Currents–Regenerating Pasts for
the Not Yet

Currents is a collaboration project between Metode and Lofoten International Art Festival (LIAF) 2024.

Online

The online journal platform Metode is hosted by ROM for kunst og arkitektur and publishes essays in the fields of art and architecture. These essays are developed through experimental and intellectual co-creation and collaborative methods. The journal's open, in-depth peer review process aims to provide theorists and practitioners with a discursive platform for generating original and compelling critical thinking on art, architecture, design, and aesthetics that challenge conventional academic publication formats and disseminations. Metode invites artists, designers, and architects to collaborate with scholars from the humanities to explore creative and risky ways of assembling knowledge through words and works.

Contributors to Metode Vol. 3: Currents include Sigbjørn Skåden, Kameelah Janan Rasheed, Alison Burstein, You Nakai, Miriam Sentler, Martin White, and Sol Archer, along with four collaborative writing groups: 1) Nodes Collective (Elisabeth Brun, Katja Pratschke, and Gusztáv Hámos), 2) Åsne Kummeneje Mellem, Tarja Tuulia Salmela, and Gyrid Øyen, 3) Alena Rieger, Jumana Manna, and Drew Snyder, and 4) Ian Callender, Yueyang Luo, and Ann Wang.

Throughout the fall of 2024, the group will meet in three intensive workshops to collectively investigate how the contemporary art field engages with local history, regional situatedness, peripheral areas, remote figures and events, and local material histories. This investigation aims to explore the interdependency between local contexts and global entanglements, underpinned by a renewed interest in the

Hvordan har kunstnere, kuratorer, filosofer og kunstteoretikere tatt i bruk lokal kulturarv til samtidskritikk? Hvordan kan denne tendensen historiseres og teoretiseres? Hvilke prosjekter er glemt forløpere i den kunstbaserte vendingen mot kulturarv? Hvordan navigerer samtidskunstpraksiser mellom kunst, kultur og/eller naturarv for å adressere utfordringene som ligger foran oss?

Bidragstytterne i *Currents/Strømninger* utforsker disse spørsmålene gjennom ulike former for oversettelse som blant annet omfatter nysanserte samspill mellom ord og verk, overføring av kulturelle begreper gjennom tid og rom, og regenerering av ideer på tvers av ulike språk; Japansk, engelsk, ull, nordsamisk, eliksir, norsk, kvensk, kabler og Javascript.

Del I av *Currents/Strømninger* består av fire innledende essay (av Skåden, Rasheed, Burstein og Nakai), som lanseres under LIAFs åpningshelg 20.–22. september 2024. Del II lanseres 13. februar 2025 på ROM for kunst og arkitektur i Oslo.

Redaktørene for *Currents/Strømninger* er Kjersti Solbakken (kurator av LIAF 24) og Ingrid Halland (redaktør av Metode).

Metode drives av ROM for kunst og arkitektur: Ingrid Halland (grunnlegger og redaktør), Gjertrud Steinsvåg (prosjektleder) og Solveig Tjetland (redaktørsekretær). Redaksjonsrådet består av Malin Graesse, Hanne Hammer Stien, Petrine Vinje, Wolfgang Hottner, Gunhild Mathea Olaussen, Victoria Bugge Øye, Gustav Jørgen Pedersen og Anna Ulrikke Andersen.

Metode ble etablert i 2022 med sjenerøs støtte fra Utenriksdepartementet. Metode Vol. 3: «Currents–Regenerating Pasts for the Not Yet» er støttet av Norsk Kulturråd.

relationship between ethics and aesthetics. The key research questions are: How have artists, curators, philosophers, and art theorists utilized local heritage for current critiques? How can this tendency be historicized and theorized? Which projects are forgotten forerunners in the arts-based turn to local heritage? How do contemporary art practices negotiate between art, cultural and/or natural heritage to provide ethical remedies for the challenges that lie ahead?

The contributors explore these questions through the act of various modes of translation, including the nuanced interplay between words and works, the transmission of cultural concepts through time and space, and the regeneration of ideas across different languages; Japanese, English, wool, North Sami, Elixir, Norwegian, Kven, wires, and Javascript.

Part I of *Currents* consists of four keynote essays (by Skåden, Rasheed, Burstein, and Nakai) and will be launched during LIAF's opening weekend, September 20–22, 2024. Part II will be launched on February 13, 2025, at ROM for kunst og arkitektur.

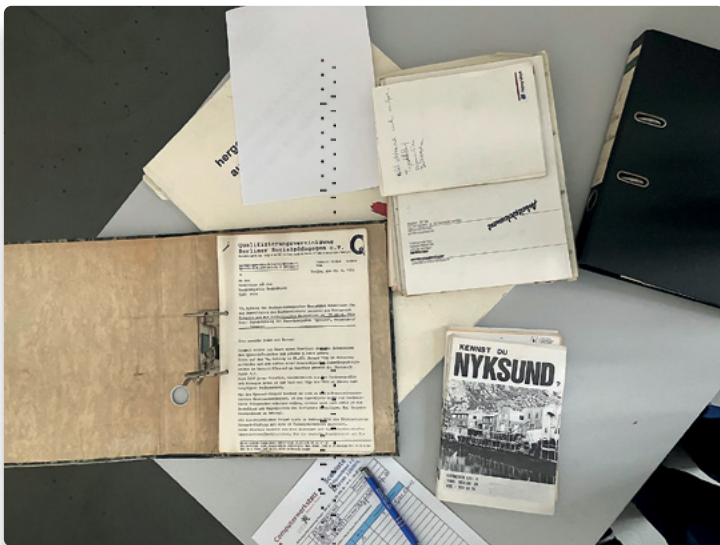
The editors of *Currents* are Kjersti Solbakken (curator of LIAF 24) and Ingrid Halland (editor-in-chief of Metode).

Metode is run by ROM for kunst og arkitektur: Ingrid Halland (founder and editor-in-chief), Gjertrud Steinsvåg (project leader), and Solveig Tjetland (editorial assistant). The editorial board consists of Malin Graesse, Hanne Hammer Stien, Petrine Vinje, Wolfgang Hottner, Gunhild Mathea Olaussen, Victoria Bugge Øye, Gustav Jørgen Pedersen, and Anna Ulrikke Andersen.

Metode was launched in 2022 with generous support from the Norwegian Ministry of Foreign Affairs. Metode Vol. 3: «Currents–Regenerating Pasts for the Not Yet» is supported by Arts Council Norway.

NODES Collective, *House of Broken Utopias*, 2024.
Photo: Katja Pratschke. Archival donation: Wolfgang Eschenhorn

NODES Collective, *House of Broken Utopias*, 2024. Photo: Katja Pratschke.
Archival donation: Wolfgang Eschenhorn

Miriam Sentier–Artistic Research Process
for "The Moving Energy Theatre" (2024)
© Archive Material The Up Helly Aa Committee
Archive, Small Fry in Oil Act, 1973

NODES Collective, *House of Broken Utopias*, 2024

Miriam Sentier–Artistic Research Process for "The Moving Energy Theatre" (2024)
© Archive Material The Up Helly Aa Committee Archive, Shel(l)ties Act, 1978.

VÅGAN HISTORIELAG / HISTORY CLUB

VÅGAN HISTORIELAG OG
LIAF 2024 PRESENTERER:

Arve Nordsveen – Foredrag om
Norsk telehistorikk og samtale om
Sørvågen Radio og Lofotlinjen

6 Gamle Metodistkirken

Gnistsambandet – LIAF 2024 har i samarbeid med Vågan Historielag gleden av å invitere til et foredrag med Arve Nordsveen som vil fortelle om Norsk telehistorikk, etterfulgt av en samtale om Sørvågen Radio og Lofotlinjen.

Foredraget vil finne sted i Gamle metodistkirken, søndag 22. september kl 16:00 i forbindelse med åpningshelgen av LIAF 2024.

Vågan Historielag ble stiftet i Kabelvåg 23. april 1975. Laget skal arbeide for at den lokale kulturarven blir tatt vare på og blir gjort tilgjengelig for folk nå og i framtida. Det viktigste historielaget bidrar med er å gi ut *Årbok for Vågan*, med redaktør Håkon Brun. Første utgave av «SKOLP» kom i 1976.

Styret i Vågan Historielag består av medlemmene Marit Moen, Kari Beate Krane, Odd Arne Sandberg, Wenche Rokkan Iversen, Jørn Hansen og Trond Schultz. Styreleder er Gertti Mändla.

Arrangementet vil holdes på Norsk.

VÅGAN HISTORY CLUB
AND LIAF 2024 PRESENTS:

Arve Nordsveen – Lecture on
Norwegian telecommunications
history and conversation about
Sørvågen Radio and the
Lofoten Line.

6 The Old Methodist Church

SPARKS – LIAF 2024, in collaboration with Vågan Historielag, has the pleasure of inviting to a lecture with Arve Nordsveen, who will present on Norwegian telecommunications history, followed by a conversation about Sørvågen Radio and the Lofoten Line.

The lecture will take place in The Old Methodist Church, Sunday 22 September at 16:00 in connection with the opening weekend of LIAF 2024.

Vågan History Club (Vågan Historielag) was founded in Kabelvåg on April 23, 1975. The aim is to preserve and make available local cultural heritage for the present and the future. The most important contribution from the history club is the annual publication *Årbok for Vågan* (Yearbook for Vågan), edited by Håkon Brun.

The board of Vågan Historielag consists of the members Marit Moen, Kari Beate Krane, Odd Arne Sandberg, Wenche Rokkan Iversen, Jørn Hansen and Trond Schultz. The chair of the board is Gertti Mändla.

The event will be held in Norwegian language.

SATELITTPROGRAM / SATELLITE PROGRAM

Sørvågen Radio

Live fra Sørvågen Radio
Elise Macmillan

Gnistsambandet – LIAF 2024 er glade for å ønske velkommen til gratis minikonsert på Sørvågen radio med Elise Macmillan, arrangert av Lofoten internasjonale kunsthøst i samarbeid med Museum Nord og Lofoten Art Open!

Elise Macmillan henter fritt fra koreografi, mytologi, korsangtradisjoner, akustiske dempingsteknikker for støyfor-

Sørvågen Radio

Live from Sørvågen Radio
Elise Macmillan

SPARKS – LIAF 2024 is happy to announce a free mini concert at Sørvågen radio with Elise Macmillan, organised by Lofoten International Art Festival in collaboration with Museum Nord and Lofoten Art Open.

Macmillan draws from choreography, mythology, choral singing traditions, acoustic dampening techniques for noise pollution, radio shows, and the history of

Detail from Sørvågen Radio, Museum Nord. Map made by Jan Wanggaard presenting the Lofoten Line. Photo: Lofoten International Art Festival

urensning, radioprogrammer og signaloverføringens historie. Macmillan bruker hår samlet fra halen til en uvanlig høy hest til å lage lange felebuer og spiller på instrumenter laget av gamle walkmans og telefonsvarere.

Macmillan er en av kunstnerne som deltar på Lofoten internasjonale kunsthøst. I forkant av festivalen holder hun minikonsert på Sørvågen radio lørdag 7. september kl. 14, som vil bli kringkastet på Montez Press Radio i oktober, i samarbeid med The Kitchen. Minikonserten vil være en del av Lofoten Art Open, og er gratis og åpen for alle! Kaffe og vafler blir servert.

signal transmission. Macmillan uses the hair gathered from the tail of an unusually tall horse to make long fiddle bows and playing instruments made from walkmans and answering machines.

Macmillan is one of the artists participating at Lofoten International Art Festival. As a prelude to the festival, she will hold a mini concert at Sørvågen radio on Saturday 7 September at 2 pm, which will be broadcasted on Montez Press Radio in October, in collaboration with The Kitchen. The mini concert will be part of Lofoten Art Open, is free and open to everyone! Coffee and waffles will be served.

FINISSAGE / BODØ ART WEEK 2024

I anledning Bodø Art Week 2024 og utstillingen *Handlingsforløp* på NØUA vil LIAF 2024 presentere et program som markerer siste uken av festivalen og satellittutstillingen i Bodø.

PROGRAM 17.10.2024

⌚ 19:00 Tor Eystein Øverås i samtale om Sissel Solberg Bjugn

NØUA

⌚ 21:30 Halvt på torsdag – Konsert med Viktor Bomstad

Dama di

On the occasion of Bodø Art Week 2024 and the exhibition *Courses of Action* at NØUA, LIAF 2024 will present a program that marks the last week of the festival and the satellite exhibition in Bodø.

PROGRAM 17.10.2024

⌚ 19:00 Tor Eystein Øverås in conversation about Sissel Solberg Bjugn

NØUA

⌚ 21:30 Halvt på torsdag – Concert with Viktor Bomstad

Dama di

SATELITTPROGRAM / SATELLITE PROGRAM

NÓUA

Virvel

Morten Torgersrud + Ellisif Wessel
13.04.-26.05.2024

Utstillingen *Virvel* av kunstneren Morten Torgersrud var et samarbeid mellom Lofoten internasjonale kunstfestival-LIAF 2024, visningsrommet NÓUA og Grenselandmuseet i Kirkenes. Utstillingen bestod av en serie fotografier fra Morten Torgersruds umiddelbare omgivelser i Kirkenes sammen med et utvalg fotografier av Ellisif Wessel fra perioden 1890-1920.

Dokumentasjon av infrastruktur og industri flettes sammen med bilder fra kunstnerens familiealbum. Materialet sidestilles med kunstnerens egne fotografiske verk og sammenstillingen utløser en vekselvirkning mellom bildene som setter dem i spill. Overfloden av bilder skaper nye spontane og tilsynelatende tilfeldige forbindelser som overskrider tradisjonelle inndelinger og kategorisering.

Som selvært fotograf dokumenterte den revolusjonære kommunistiske overklassekvinnen Ellisif Wessel det flerkulturelle livet på grensen mot Russland, midt i industrialiseringens fremtog. Når Morten Torgersrud innlemmer Wessels landskapsfotografi side om side med funnet materiale og egne bilder, er det som om de flytende overgangene mellom familiealbum, arkivmateriale og de to fotografenes søkere skaper et nytt og overordnet motiv. Wessels fotografier av fossefall, elver, trær, iskanter, kystlinjer og fjellformasjoner er tatt i en periode hvor industrialiseringen for alvor skjøt fart og definerte et grenseområde som har vært preget av kontinuerlig forhandling og forflytning.

Torgersruds fotografier skaper, sammen med det fotografiske materialet han benytter, et bevegelig rom for en assosiativ og improvisert meningsutveksling som spenner fra formale undersøkelser av vann, lys og infrastruktur til fotografiets materialitet og forhold til kunnskapsproduksjon.

Utstillingen er del av Lofoten International Art Festival 2024, og fungerte som en opptakt til festivalen som åpner i Svolvær i september.

Utstillingen er støttet av Kulturrådet, Regionale prosjektmidler, Kunstsentrene i Norge, BKH og Bodø2024.

NÓUA

Vortex

Morten Torgersrud + Ellisif Wessel
13.04.-26.05.2024

The exhibition *Virvel (Vortex)* by the artist Morten Torgersrud was a collaboration between Lofoten International Art Festival (LIAF), the exhibition space NÓUA and the Borderland Museum. The exhibition consisted of a series of photographs from Morten Torgersruds immediate surroundings in Kirkenes alongside a selection of photographs by Ellisif Wessel from the period 1890-1920.

The documentation of infrastructure and industry interleaves with photographs from the artist's family album. The material is presented side-by-side with the artist's own photographic works, and the juxtaposition sparks an interaction between the images that brings them into play. The abundance of images creates new, spontaneous and apparently random connections that transcend traditional division and classification.

As a self-taught photographer, the revolutionary communist socialite woman Ellisif Wessel documented the multicultural life on the border with Russia, in the midst of the progress of industrialization. When Morten Torgersrud places Wessel's landscape photography side-by-side with found images and his own photographs, it's as if the fluid transitions between family album, archival materials and the viewfinders of the two photographers create a new, overriding subject. Wessel's photographs of waterfalls, rivers, trees, ice caps, coastlines and mountain ranges were taken in an era where industrialization gained serious momentum and defined a border area characterized by continuous negotiation and displacement.

Along with the photographic material he makes use of, Torgersrud's photographs create a mobile space for an associative and improvised exchange of meaning spanning from the formal exploration of water, light and infrastructure to photography's materiality and relation to the production of knowledge.

The exhibition is part of Lofoten International Art Festival 2024 and formed a run-up to the festival opening in Svolvær in September.

The exhibition is supported by Arts and Culture Norway, regional project funds from Kunstsentrene i Norge, BKH and Bodø2024.

From the exhibition *Vortex*, Morten Torgersrud + Ellisif Wessel at NÓUA in April 2024. Photo: Dan Mariner

SATELITTPROGRAM / SATELLITE PROGRAM

NÓUA

Handlingsforløp

Michael Tsegaye, Flis Holland,
Sissel Solbjørg Bjugn,
Island Eye Island Ear Archive
24.08.-20.10.2024

Utstillingen *Handlingsforløp* består av fotografier, videoarbeider og tekster av kunstnerne Michael Tsegaye, Flis Holland og forfatter Sissel Solbjørg Bjugn, sammen med arkivmateriale fra prosjektet *Island Eye Island Ear* – et kollektivt kunstprosjekt med en over femti år gammel historikk og deltakere fra ulike land, generasjoner og fagområder.

Tittelen på utstillingen, *Handlingsforløp*, viser til at verkene, som består av både tidligere upubliserte manuskripter og urealiserte prosjekter, på ulike måter tar inn over seg tankegods knyttet til forløp, proeksjoner, visjoner og prosesser som strekker seg over lengre perioder i tid.

Utstillingen er et samarbeid mellom Lofoten internasjonale kunsthøst (LIAF) og NÓUA og utgjør en satellitt til utstillingen som åpner 20. september i Svolvær.

Takk til Tor Eystein Øveraas for lån av verk og arkivmateriale.

Utstillingen er støttet av Nordisk kulturkontakt, Finsk-Norsk Kulturfond, EU-Japan Fest og Bodø2024.

From the exhibition *Handlingsforløp*, Michael Tsegaye, Flis Holland, Sissel Solbjørg Bjugn, Island Eye Island Ear at NÓUA. Photo: Dan Mariner

NÓUA

Courses of action

Michael Tsegaye, Flis Holland
Sissel Solbjørg Bjugn,
Island Eye Island Ear Archive
24.08.-20.10.2024

The exhibition *Courses of Action* consists of photos, video works and texts by the artists Michael Tsegaye, Flis Holland and Sissel Solbjørg Bjugn, plus archive material from the collective art project *Island Eye Island Ear*, which has a history dating back more than 50 years and includes participants from different countries, generations and disciplinary backgrounds.

The exhibition title, *Handlingsforløp* (*Courses of Action*), refers to the fact that the works, which includes previously unpublished manuscripts and unrealised projects, incorporate ideas that relate to courses, projections, visions and processes that stretch over relatively long periods of time.

Produced through collaboration between LIAF and the artist-run institution NÓUA, the exhibition stands as a satellite to the exhibition that opens on 20 September in Svolvær.

Thanks to Tor Eystein Øveraas for the loan of works and archive material.

The exhibition has received support from Nordic Culture Point, the Norwegian-Finnish Cultural Foundation, EU-Japan Fest and Bodø2024 European Capital of Culture.

From the exhibition *Handlingsforløp*, Michael Tsegaye, Flis Holland, Sissel Solbjørg Bjugn, Island Eye Island Ear at NÓUA. Photo: Dan Mariner

NÓUA er en kunstnerdrevet institusjon for foto som samtidskunst. NÓUA ligger i den arktiske kulturbyen Bodø, og holder til i en av de få gjenværende etterkrigstids arkitekturbygg i byen, bygget i 1944–48 av arkitekt Kristof Lange. NÓUA samarbeider med norske og internasjonale kunstnere, kuratorer, forfattere og kunsthistorikere fra regionen og utlandet, for å lage et program som fremmer samtaler og nytenkning rundt foto som samtidskunst. Programmet med utstillinger, foredrag og kunstnersamtaler presenteres først og fremst i lokalene i Bodø, men ofte utenbys og internasjonalt, i samarbeid med eksterne institusjoner. NÓUA ble etablert i 2017 av kunstnerne Marianne Bjørnmyr og Dan Mariner. Lokalet inkluderer utstillingsrom og prosjektrum i byggets andre etasje og en offentlig arena på gateplan. NÓUA har også en stadig voksende samling av fotobøker, tilgjengelig for publikum og gjennom fotobokrelaterte arrangementer. Bjørnmyr og Mariners egne atelier og verksteder ligger også i lokalene. NÓUA is an artist-run institution for photography as contemporary art. Located in the small, up and coming culture city of Bodø in the Norwegian arctic region, NÓUA is housed in one of the few post-war architecture buildings, built in 1944–48 by architect Kristof Lange. NÓUA collaborates with Norwegian and international artists, curators, writers and art historians from the region and abroad, to create a program that promotes conversations and innovative thinking around photography as contemporary art. The program of exhibitions, lectures and artist talks is presented primarily in the space in Bodø, but often out of town and internationally, in collaboration with external institutions. NÓUA was established in 2017 by artists Marianne Bjørnmyr and Dan Mariner. The space includes exhibition space and a project room on the second floor of the building and a public arena on street level. NÓUA hosts a constantly evolving collection of contemporary photobooks which are available for the public to browse, and through photobook related events. Bjørnmyr and Mariner's own studios and workshops are also located on the premises.

SATELITTPROGRAM / SATELLITE PROGRAM

Festspillene i Nord-Norge

Gnistsambandet – Opptakt

Elisabeth Brun, Anawana Haloba,
Simen Engen Larsen, Elise
Macmillan, Kameelah Janan
Rasheed, Sea Tails: Jackie Matisse,
Molly Davies, David Tudor
22.06.–29.06.2024

Gjestespill:
NORDTING/Amund Sjølie Sveen

Kameelah Janan Rasheed, *antennas filibuster for lifetime reception* (Draft), 2024. Photo: Kjell Ove Storvik

Årets festspillutstilling var et samarbeid mellom Nordnorsk kunstnersenter og Festspillene i Nord-Norge i anledning festivalens 60-årsjubileum. Utstillingen fungerte som en opptakt til Lofoten internasjonale kunsthøst – LIAF 2024.

I løpet av festivaluken (22.–29. juni) ble utstillingsrommet aktivert på ulike måter. Flere av kunstnerne var til stede i utstillingen som også bestod av et omfattende formidlingsopplegg for barn og unge.

Samarbeidet var mulig gjort takket være festivaldirektør Ragnheiður Skúladóttir sammen med festivalteamet ledet av Mona Steffensen og i nært samarbeid med produsentene Lasse André Mellingsæther og Eirin Lindtner Storesund.

Festspillene i Nord-Norge har siden 1964 vært en sentral aktør innen utvikling, presentasjon og produksjon av kunst for og fra nord, og har som mål å styrke det nordlige kunstfeltet og bidra til å fremme kunstens plass i utviklingen av framtidens nord. Festivalen presenterer årlig rundt 200 arrangement med om lag 30 000 besøkende.

The Festspillene i Nord-Norge has, since 1964, been a key actor in developing, presenting and producing art for and from the Arctic region. Its goal is to strengthen the field of art in the region and contribute to promoting art's place in the development of the Arctic of the future. Each year the festival presents about 200 events and welcomes approximately 30,000 visitors.

Festspillene i Nord-Norge

SPARKS – Prelude

Elisabeth Brun, Anawana Haloba,
Simen Engen Larsen, Elise
Macmillan, Kameelah Janan
Rasheed, Sea Tails: Jackie Matisse,
Molly Davies, David Tudor
22.06.–29.06.2024

Guest performance:
NORDTING/Amund Sjølie Sveen

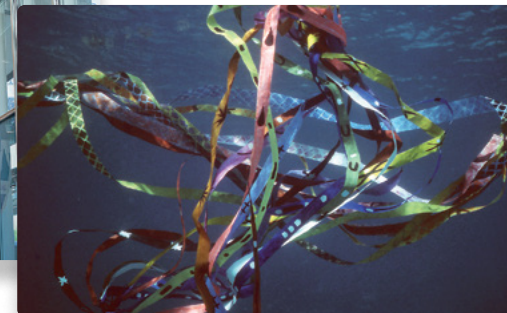
This year's Festspillene i Nord-Norge exhibition in Harstad was produced through collaboration between North Norwegian Art Centre and the Festspillene i Nord-Norge and marked the latter's 60th anniversary. The exhibition functioned as a prelude to Lofoten International Art Festival – LIAF 2024.

During the festival week (22–29 June) the exhibition space was activated in various ways. Several of the artists were on hand in the exhibition, and there was an extensive learning-and-engagement programme for children and young people.

The collaboration was made possible thanks to the festival director Ragnheiður Skúladóttir together with the Festival team led by Mona Steffensen and in close collaboration with the producers Lasse André Mellingsæther and Eirin Lindtner Storesund.

Jackie Matisse *Kite Tail for Wabi Sabi*, July 2004. *Le Piegeur de Lumiere en vol/The Light Catcher flying*
Courtesy Jackie Matisse Collection.
Photo: Kjell Ove Storvik

Molly Davies, David Tudor and Jackie Matisse *Sea Tails*, 1983. Film by Molly Davies, Electronic score by David Tudor, Kites by Jackie Matisse Courtesy of Molly Davies and Jackie Matisse

Installation view from the exhibition *SPARKS – Prelude*, Festspillene i Nord-Norge. Photo: Kjell Ove Storvik

Elise Macmillan and Carl Schrecongost, Performance with long magnetic tape bows and horsehair bows, 2024 Photo: Kjell Ove Storvik

TILKNYTTET PROGRAM/ RELATED PROGRAM

Distribusjonskanaler

The Kitchen på Westbeth
(New York, New York)
21.11.2024–18.01.2025

Galleriets ordinære åpningstider:
onsdag–lørdag, 12–6

Program i åpningshelgen, inkludert
performance og kunstnersamtaler:
22.11.–23.11.2024

(detaljert program kommer)

På hvilke måter kan eksperimentelle praksiser fra tidligere epoker være springbrett for nye strategier for distribusjon og sirkulasjon av kunst gjennom dagens globale kretser? Med utspring i The Kitchens 50 år lange historie med å presentere og formidle avantgarde-kunst gjennom 50 år tar *Lines of Distribution* opp dette spørsmålet ved å gjenopplive deler av tidligere programmering gjennom en tverr-institusjonell dialog med Lofoten International Art Festival–LIAF og dens arrangør Nordnorsk Kunstnersenter.

Lines of Distribution/Distribusjonskanaler fokuserer på en del av The Kitchens programmessige initiativ som strakte seg utenfor institusjonens lokaler i New York, for å distribuerte kunst ut over USA og i utlandet. Denne virksomheten, som hadde sin mest fruktbare periode fra 1970-årene opp gjennom 1990-tallet, strakte seg fra en videokatalog og TV-produksjoner til et turneprogram og trykt ephemera. Ved å bygge videre på disse tradisjonene etablerer *Lines of Distribution/Distribusjonskanaler* en midlertidig distribusjonskanal mellom The Kitchen og LIAF, hvis 2024-utgave under navnet *Gnistsambandet* har en tilsvarende satsing når det gjelder å spre kunstneriske og kuratoriske ideer og uttrykk i ulike kanaler og geografier. Utstilt på ulike lokaler i Lofoten fra 20. september til 20. oktober bruker *Gnistsambandet* Lofotlinja–et regionalt, trådløst telekommunikasjonssystem startet i 1861–som inspirasjon til å sette i gang et nåtidig, internasjonalt nettverk som kunstnere og institusjoner kan sende signaler gjennom.

Ved The Kitchen i Westbeth utforsker *Lines of Distribution/Distribusjonskanaler* krysningspunkter mellom The Kitchens og LIAF 2024's modeller for distribusjon av kunst og ideer., ved å knytte sammen samtidssverk, arkivmateriale og en serie med performancer og programmer. Med dette foreslås nye

Lines of Distribution

The Kitchen at Westbeth
(New York, New York)
21.11.2024–18.01.2025

Regular gallery hours:
Wed–Sat, 12–6pm

Opening weekend programming,
including performances and artist
roundtable: 22.11.–23.11.2024
(Details and times to be announced)

In what ways can experimental practices from previous eras springboard new strategies for the distribution and circulation of art across today's global circuits? Drawing on The Kitchen's history of presenting and disseminating avantgarde art for over fifty years, the exhibition *Lines of Distribution* takes up this question by reanimating aspects of its past programming through a cross-institutional dialogue with the Lofoten International Art Festival–LIAF (Lofoten, Norway) and its organizer North Norwegian Art Centre.

Lines of Distribution focuses on a subset of The Kitchen's programmatic initiatives that extended beyond the institution's New York space to distribute art throughout the United States and abroad. Flourishing primarily from the 1970s through 1990s, these endeavors ranged from a video catalog and television productions to a touring program and print ephemera. Building on these traditions, *Lines of Distribution* establishes a temporary distribution channel between The Kitchen and LIAF, whose 2024 edition, titled *SPARKS*, shares investments in dissemination processes. On view at various venues in Lofoten from September 20–October 20, LIAF 2024: *SPARKS* takes the Lofoten Line—a regional, wireless telecommunications system initiated 1861—as inspiration to initiate a present-day, international network through which artists and institutions can transmit signals. At The Kitchen at Westbeth, *Lines of Distribution* explores crossover points between The Kitchen's and LIAF 2024's models for distributing art and ideas, bringing together contemporary work, archival materials, and a series of performances and programs to propose new strategies through which distribution can spark reciprocal exchange beyond the model of one-way transmission.

Central to *Lines of Distribution* is a

strategier der distribusjon kan tenne en gnist for gjensidig utveksling, som et steg videre fra enveis kommunikasjon.

Sentralt for *Lines of Distribution/Distribusjonskanaler* er et nytt verk av Wong Kit Yi, en samproduksjon mellom The Kitchen og LIAF 2024 med bakgrunn i kunstnerens gransking av arkivene til The Kitchen og hennes besøk til steder med tilknytning til Lofotlinja. Wongs verk reiser videre til New York etter premieren i Lofoten, og der vil det vises ved siden av en utstilling av materialer fra arkivene til The Kitchen, som belyser både kunstnerens undersøkelser og bredere, institusjonelle historier. Samtidig vil live performancer av Viktor Bomstad og Elise Macmillan, samt en utstillingsplakat av Kameelah Janan Rasheed, danne mulighet for kunstnere som er delaktige i LIAF 2024 til å utvide sine arbeider til The Kitchen, og med det reflektere over i hvilken grad meningen med og assosiasjonen til prosjektene deres utvikler seg mens de sirkulerer gjennom ulike institusjonelle og kulturelle sammenhenger.

Lines of Distribution/Distribusjonskanaler er organisert av Alison Burstein, kurator, The Kitchen, med kuratorisk rådgiver Kjersti Solbakken, kurator for LIAF 2024.

Wong Kit Yi's arbeid er en samproduksjon mellom The Kitchen og Nordnorsk Kunstnersenter for Lofoten International Art Festival–LIAF 2024 og *Lines of Distribution/Distribusjonskanaler*.

Prosjektet har mottatt sjenerøs støtte fra Norges Generalkonsulat i New York og Music Norway.

new work by Wong Kit Yi co-commissioned by The Kitchen and LIAF 2024 and informed by the artist's research in The Kitchen's Archives and her visits to sites associated with the Lofoten Line. Traveling to New York after its premiere in Lofoten, Wong's work will appear alongside a display of materials from The Kitchen's Archives that illuminates both the artist's inquiries and broader institutional histories. In tandem, live performances by Viktor Bomstad and Elise Macmillan and a commissioned exhibition poster by Kameelah Janan Rasheed create occasion for artists featured in LIAF 2024 to extend their work at The Kitchen while reflecting on the extent to which the meaning and associations of their projects evolve as they circulate through different institutional and cultural contexts.

Lines of Distribution is organized by Alison Burstein, Curator, The Kitchen, with Curatorial Advisor Kjersti Solbakken, Curator, LIAF 2024.

Wong Kit Yi's work is co-commissioned by The Kitchen and North Norwegian Art Centre for Lofoten International Art Festival–LIAF 2024 and *Lines of Distribution*.

The project is supported in part by The Royal Norwegian Consulate General in New York and Music Norway.

Grunnlagt i 1971 som et kunstnerdrevet kollektiv bekrefter og videreutvikler The Kitchen sin grunnvisjon som en dynamisk kulturell institusjon som plasserer kunstnere i sentrum, prioriterer mennesker og setter prosess først. Etter kunsthalle-modellen samler The Kitchens programmering live-performance, utstillingsproduksjon og offentlig programmering under et tak, og gir sitt publikum og ulike fellesskap motet til å tenke kreativt og radikalt om hva det betyr å danne en mangfoldig og bærekraftig fremtid i kunsten. The Kitchen søker å dyrke og gi rom til ville tanker, risikofylt lek, samt nyskapende og eksperimentell praksis, ved å oppfordre både kunstnere og kulturarbeidere til å trosse grenser og sende dem ut i verden for å forandre kunsthistorien og iverksette kreativ forandring.

Founded in 1971 as an artist-driven collective, The Kitchen today reaffirms and expands upon its originating vision as a dynamic cultural institution that centers artists, prioritizes people, and puts process first. Programming in a kunsthalle model that brings together live performances, exhibition-making, and public programming under one roof, The Kitchen empowers its audiences and communities to think creatively and radically about what it means to shape a multivalent and sustainable future in art. The Kitchen seeks to cultivate and hold space for wild thought, risky play, and innovative and experimental making, encouraging artists and cultural workers alike to defy boundaries and sending them into the world to remake art history and catalyze creative change.

OM LOFOTEN INTERNASJONALE KUNSTFESTIVAL – LIAF

Lofoten internasjonale kunstfestival-LIAF er den lengstlevende kunstbiennalen i Skandinavia. Ved å presentere verk av lokale og internasjonale kunstnere i en stedsbevisst kontekst, søker LIAF å være en åpen og eksperimentell møteplass for kunstnere, bidragstakere, samarbeidspartnere og publikum. LIAF har ikke et fast visningssted, men finner sted på forskjellige steder i Lofoten hver gang den arrangeres.

LIAF har funnet sted i en park, en garasje, et bibliotek, et skur, en bunker, en fiskebu, et privat hus, en butikk, et gammelt lagerbygg osv. Å utvikle og oppdage ny forståelse og kunnskap gjennom kunst er kjernen i festivalen.

Lofoten internasjonale kunstfestival har en historie som strekker seg tilbake til 1991. LIAF begynte som en festival med et regionalt og nasjonalt fokus, og utviklet seg gradvis til å bli den internasjonale biennalen den er i dag. Siden 2009 arrangeres LIAF av Nordnorsk kunstnersenter i samarbeid med LIAFs kunstneriske råd.

Hver festival utformes av kuratorer med ulike bakgrunn, ideer og praksis, og bringer sammen det kjente og det ukjente på ulike måter. Ved å insistere på en åpen og eksperimentell tilnærming kan LIAF på mange nivåer være et sted for utveksling og engasjement, og avdekke nye ting om vår verden og oss selv om og om igjen.

Lofoten International Art Festival har tidligere blitt kuratert av Tor Inge Kveum, Per Gunnar Tverbakk, Vibeke Sjøvoll, Gry Ulrichsen, Göran Christenson, Maaretta Jaukkuri, Taru Elfving, Richard Borgström, Helga-Marie Nordby, Thora Dolven Balke, Linn Pedersen, Anne Szefer Karlsen, Bassam El Baroni, Eva González-Sancho, Matt Packer, Arne Skaug Olsen, Heidi Ballet, Milena Høgsberg, Neal Cahoon, Hilde Methi, Torill Østby Haaland, Karolin Tampere og Francesco Urbano Ragazzi.

ABOUT LOFOTEN INTERNATIONAL ART FESTIVAL – LIAF

Lofoten International Art Festival-LIAF-is the longest-running art biennial in Scandinavia. Presenting works by local and international artists in a site-conscious context, LIAF seeks to be an open and experimental meeting place for artists, contributors, collaborators and audiences. LIAF does not have a fixed venue; instead, each edition takes place in a different location in Lofoten.

LIAF has exhibited art in a park, a garage, a library, a shed, a bunker, a fishing cottage, a private house, a shop, an old warehouse, and so on. To develop and discover new knowledge and understanding through art is a core goal for the festival. LIAF dates back to 1991. It began as a festival with a regional and national focus and gradually developed into the international biennial that it is today. Since 2009, LIAF has been organised by North Norwegian Art Centre in collaboration with LIAF's artistic advisory board.

Each edition of the festival is shaped by curators with different backgrounds, ideas and practices. They all combine the known with the unknown in different ways. By insisting on an open and experimental approach, LIAF can be a place for exchanges of ideas and involvement on many levels, and for revealing new things about our world and ourselves-over and over again.

LIAF has previously been curated by Tor Inge Kveum, Per Gunnar Tverbakk, Vibeke Sjøvoll, Gry Ulrichsen, Göran Christenson, Maaretta Jaukkuri, Taru Elfving, Richard Borgström, Helga-Marie Nordby, Thora Dolven Balke, Linn Pedersen, Anne Szefer Karlsen, Bassam El Baroni, Eva González-Sancho, Matt Packer, Arne Skaug Olsen, Heidi Ballet, Milena Høgsberg, Neal Cahoon, Hilde Methi, Torill Østby Haaland, Karolin Tampere and Francesco Urbano Ragazzi.

SVOLVÆR OG / AND LOFOTEN

Lofoten (nordsamisk: Lufuohtttá, lulesamisk: Lufoahtta) er en øygruppe nord for polarsirkelen. Den består av seks kommuner, hvorav fire har veiforbindelse til fastlandet (Værøy og Røst er forbundet med ferje). Øyene har vært et senter for skreifisket siden middelalderen, noe som pleide å mangedoble befolkningen hvert år mellom januar og april. Fisket er grunnen til at det finnes et samfunn på disse øyene, og er fortsatt av stor betydning; antall arbeidstakere knyttet til fisket er imidlertid sunket til omtrent ti prosent av hva det en gang var. Turisme kan sies å ha erstattet og forflyttet den sesongavhengige befolkningsveksten som tidligere fant sted under skreifisket på vinteren; i sommermånedene øker befolkningen med flere hundre prosent.

Svolvær (fra samisk Spållavuolle eller Suolu-vær = «Øy-været») er en havneby på den sørøstlige delen av Austvågøy, og administrasjonssenter for Vågan kommune. Vågan kommune har en lang kystlinje med i alt 15 havner; den største av dem er Svolvær havn, som har mellom 7000 og 8000 anløp hvert år. Av disse er over halvparten fra fiskeflåten. I 1893 ble Svolvær anløp for Hurtigruta, fordi havnen i Kabelvåg – det daværende navet i Lofoten – var for grunn. Dette førte til at en stor del av transporten av folk, post og matforsyninger til og fra Lofoten og deler av Vesterålen nå gikk gjennom Svolvær. Med det gikk etter hvert stedet fra å være et av mange fiskevær til å få sterk befolkningsvekst, store endringer i sentrumsstrukturen og bystatus i 1918. I dag er Svolvær det stedet i Lofoten med tettest og høyest befolkning, med i underkant av 5000 innbyggere.

Lofoten (North Sámi: Lufuohtttá, Lule Sámi: Lufoahtta) is an archipelago that lies north of the Arctic Circle. It is divided into six municipalities, four with road connections to the mainland (Værøy and Røst are connected by ferry). The islands have been a centre for cod fishing since the Middle Ages, and during the annual fishing season between January and April, the population has traditionally boomed. Fishing accounts for why communities were established on these islands in the first place, and it is still vital, but the number of people who work in the fishing industry has dropped to about ten percent of what it once was. Tourism can be said to have replaced and displaced the season-dependent population boom that used to coincide with the cod fishing season each winter. Now, in the summer months, the population increases by several hundred percent.

Svolvær (from the Sámi term Spållavuolle or Suolu-vær = 'island fishing village') is a harbour town on the south-eastern part of the island of Austvågøy. It is the administrative centre for Vågan Municipality, which has a long coastline with a total of 15 harbours. Svolvær is the largest of these, with between 7,000 and 8,000 dockings per year. More than half are fishing vessels. In 1893 Svolvær became a port of call for the Hurtigruta Coastal Express. This was because the harbour in Kabelvåg – the main hub in Lofoten at the time – was too shallow. Consequently, much of the transport of people, mail and foodstuffs to and from Lofoten and parts of Vesterålen now passed through Svolvær. From being just one of many fishing villages, Svolvær experienced strong population growth and major changes to the structure of the town centre. In 1918 Svolvær gained city status. Today it has the densest and largest population of anywhere in Lofoten, with just under 5,000 inhabitants.

Svolvær seen from the bridge to Svinøya.
Photo: Lofoten International Art Festival

CURATOR BIO

KJERSTI SOLBAKKEN

Kjersti Solbakken (f. 1984, Valnesfjord) er kurator for Lofoten International Art Festival – LIAF 2024, organisert av Nordnorsk kunstnersenter. Solbakken er frilanskurator og skribent basert i Oslo. I oktober 2024 tiltrer hun som ny leder av Bergen Kunsthall. Mellom 2017 og 2022 var hun daglig leder for Kunstnerforbundet, ett av Skandinavias eldste kunstnerstyrte visningsrom. Hun har vært engasjert som daglig leder av Galleri Format og Fotogalleriet og har kuratert utstillinger for institusjoner som Telemark Kunstsenter, Hordaland Kunstsenter og Astrup Fearnley Museet. Som aktiv initiativtaker i det selvorganiserte feltet har hun bidratt til etableringen av plattformer som Feil forlag og visningsrommet Holodeck og var i en periode medvirkende i Tekstallianse – en nordisk festival for mikroforlag og trykksaker. Utanning inkluderer MA i kuratorpraksis ved Fakultet for kunst, musikk og design, UiB og BA i billedkunst fra Kunstakademiet i Oslo. Hun er også en tidligere student ved Filmkunstskolen i Kabelvåg, Lofoten. I 2022 ble hun tildelt residency ved International Studio & Curatorial Program (ISCP) gjennom OCA.

KJERSTI SOLBAKKEN

Kjersti Solbakken (b. 1984, Valnesfjord) is curator of Lofoten International Art Festival – LIAF 2024, organized by the North Norwegian Art Centre. Solbakken is a freelance curator and writer based in Oslo, Norway. In October 2024 she will step into the position as director of Bergen Kunsthall. Between 2017 and 2022 she was appointed director of Kunstnerforbundet, one of Scandinavia's oldest artist-run exhibition spaces. She has been appointed director of Galleri Format and Fotogalleriet and has curated exhibitions for institutions such as Telemark Kunstsenter, Hordaland Kunstsenter and Astrup Fearnley Museet. As an active initiator in the self-organised field, she has contributed to the establishment of platforms such as Feil forlag and the project space Holodeck and was for a period involved in Tekstallianse – a Nordic festival for micro-publishing and printed matter. Education includes an MA degree in curatorial studies at Bergen Academy of Art and Design and a BFA in Fine Arts at the Academy of Arts in Oslo, Norway. She is also a former student at the art and film school in Kabelvåg, Lofoten. In 2022 she was granted the curator residency at International Studio & Curatorial Program (ISCP) through OCA.

Bergesen-
stiftelsen

EU
JAPAN
fest

Finnmark fylkeskommune
Finnmáríkku fylkkagielda
Finnmarkun fylkinkomuuni

Finsk-norsk
kulturinstitutt

FRITT ORD

Konstnärsnämnden
The Swedish Arts Grants Committee

Kulturrådet

mondriaan
fund

GOETHE-INSTITUT

Nordland
FYLKESKOMMUNE

Nordic Council
of Ministers

NORSK-FINSK
KULTURFOND
SUOMALAIS-NORJALAINEN
KULTTUURIRAHASTO

Norwegian Ministry
of Foreign Affairs

OCA

Office for
Contemporary
Art Norway

SAMFUNNSLØFTET

SpareBank 1 Nord-Norge

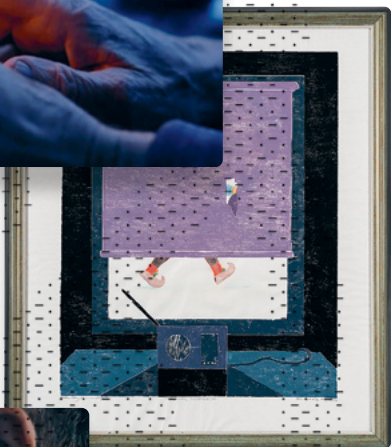
Scandinavia
Japan
Sasakawa
Foundation

Troms fylkeskommune
Romssa fylkkasuohkan
Tromssan fylkinkomuuni

Vågan
kommune

NORTH
NORWEGIAN
ART
CENTRE

LOFOTEN
INTERNATIONAL
ART
FESTIVAL